Any 55.—Núm. 18.568.—Preu: 15 cèntims

ABONAMENTS
Barcelona mes ... 5'00 Pts.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... 10'— »
América llatina i Portugal, trimestre ... 12'— »
Països convent postal, id. ... 15'— »
Altres països, id. ... 30'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 539, 1.er — TELEFON 11630
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER DE BARBARA, 11 i 13. — TELEFON 10603

Diumenge, 11 de febrer de 1934

EL TEMPS Pressió al nivell de la mar: 779'6 millímetres. Temperatura actual: 9'5 graus. Humitat relativa: 75 per cent. Velocitat del vent: un quilòmetre per hora, del nord- nord-est. Visibilitat horitzontal, en promedi: 9 quilòmetres. Estat del cel: cobert d'Sicu. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 15'8 graus. Temperatura mínima: 7'3 graus. Recorregut del vent: 185 quilòmetres. Precipitació: nulla, insolació en el dia d'ahir: 6 hores 10 minuts.

CONTRA LA LLUITA DE CLASSES

El miratge revolucionari del catalanisme

L'acció assimilista que la monarquia borbònica havia exercit sistemàticament a Catalunya, intensificada durant la dictadura fins arribar a la persecució de l'idioma i de les institucions més típiques de la catalanitat, donà al catalanisme l'accent de rebellia i l'actitud de protesta que l'ha caracteritzat fins a l'adveniment de la República. Durant els set anys d'opressió que precediren la caiguda de la monarquia, el descontent dels catalans prengué caires revolucionaris; l'instint cohesionava molts que pels sentiments i les idees haurien estat separats i s'haurien combatut si no haguessin tingut al davant un enemic comú. En aquells anys, però, ingressaren a la vida pública, social i política catalana promocions noves, formades en aquell esperit de revolta i d'anarquia, en la consciència de les quals el catalanisme era sinònim d'oposició, de protesta i, si s'esqueia, de violència. No té res d'estrany, doncs, que avui, per a molts homes de vint-i-cinc i trenta anys, que de bona fe es tenen per catalanistes, continuïn inseparables aquestes dues nocions: la de catalanisme i la revolucionària, aplicada a tots els ordres de l'activitat moral i material col·lectiva.

Si per aquella lluita que en molts moments prengué la categoria d'un veritable alçament nacional calia aprofitar tots els esforços, coordinar tots els ferments de protesta, sense distinció, reconeguda la nostra personalitat de poble, establerts legalment els nostres drets i canalitzades les nostres primeres llibertats en l'Estatut, el catalanisme havia d'abandonar la seva actitud i adoptar finalitats constructives, que refessin tot allò que l'acció absorbent i desnacionalitzadora havia destruït en la vida nacional. Però com que a l'hora d'estructurar la Catalunya autònoma era impossible que les concepcions polítiques i socials de tots els catalans coincidissin, calia que el catalanisme es destriés, tot atusant les diverses orientacions que pugnen per incautar-se de la direcció dels governs a tots els països del món.

El catalanisme és un comú denominador, superior a qualsevol solució pràctica de la vida en societat; però justament per això hem repetit durant cinc anys seguits que com a catalanistes és lícit ésser-ho políticament tot mentre no s'atempti contra allò que és la rel i l'essència de la catalanitat: el dret d'iniciativa en ús de la llibertat reconquistada, la lliure disposició dels nostres destins de poble. I si a França, a Anglaterra o a Alemanya, ningú, perquè sigui republicà o conservador, confessional o laic, reaccionari o comunista, no deixarà d'ésser francès, anglès o alemany, a Catalunya també esdevindrà el mateix, i cap d'aquestes concepcions polítiques o religioses podrà destruir la catalanitat ni desvaloritzar el catalanisme dels catalans que les adoptaran. Ben entès, doncs, que tant fals serà sostenir que el conservadorisme extremat és incompatible amb el catalanisme, com voler fer creure que només el comunisme pot servir els interessos del catalanisme. Els únics que hi atempten són els que per egoisme, per por, per ofuscacions partidistes, proven de cercar fora de Catalunya l'auxili d'una autoritat que faci la llei en coses que cauen sota la nostra sobirania, de la sobirania que ens ha estat reconeguda en la Constitució de la República. Mentre no sigui això, Catalunya, dintre el règim democràtic que ha adoptat, pot ésser tot allò que la majoria dels ciutadans voldrà que sigui, no el que voldria que fos una minoria, encara que en un moment donat disposés de la coacció per satisfer els seus propòsits.

Aquest és el nostre criteri liberal al qual hem ajustat sempre la nostra actuació. Com a liberals reconeixem a tothom el dret d'exposar el seu pensament i de traduir-lo en realitats dintre les normes establertes; com a demòcrates ens sotmetem a la voluntat de la majoria manifestada legalment; com a catalanistes treballarem amb totes les nostres energies a liberalitzar el catalanisme, i per tant a combatre tot allò que sigui contrari del liberalisme, de la democràcia i de la República, perquè la monarquia per definició és l'enemic insubornable del catalanisme. Això que sembla tan clar, i realment ho és, es torna fosc i confús per a tots els que encara creuen que catalanisme vol dir tolerància i impunitat per a qualsevol ideologia revolucionària per extremista que sigui. I no és això, sinó que cal meditar-ho bé i es triar-lo degudament.

Hi ha qui s'imagina que el catalanisme vol dir solucionar l'enorme qüestió del capital i el treball segons els postulats marxistes, i això és un error. Primer perquè el catalanisme com a tal ni és marxista ni antimarxista, i segon perquè no es pot invocar el catalanisme en un conflicte local entre patrons i obrers, perquè tots són catalans i tots poden ésser catalanistes. El que cal és que cadascú sàpiga què pensa; si és comunista convençut, que no se n'amagui, però si no ho és, si no ha perdut la fe en la democràcia i en el liberalisme, que no es deixi enlluernar per propagandes tendencioses, i sobretot, per l'egoísme o l'interès professional; per reivindicar unes millores materials no posi la facultat d'iniciativa en mans de gent que no pensen com ell, perquè els beneficis problemàtics que podria obtenir per una banda, serien neutralitzats amb escreix per una altra que algun dia el portaria a la desesperació.

Avui, en una de les nostres entitats professionals més representatives, es debat un d'aquests problemes capitals. La lluita està entaulada entre els elements socialment extremistes i els que es resisteixen a convertir l'entitat en un baluard de la lluita de classes dintre el catalanisme. Per a nosaltres totes les reivindicacions proletàries són respectables i totes poden trobar una fórmula satisfactòria dintre la democràcia i el liberalisme; neguem, però, les preteses virtuts del comunisme, i ens semblaria lamentable i absurd que una quantitat d'homes joves, moguts només per interessos de classe, però que ni ideològicament ni espiritualment tenen res a veure amb el comunisme, fessin posat d'ésser-ne, adulterant, sense adonar-se'n, les seves conviccions i els seus sentiments.

Amb organització i energia, tant els obrers com els dependents de tota mena poden conquistar totes les millores materials que siguin de raó i defensar els seus drets sempre que ho creguin necessari. El marxisme, però, sobretot l'extremista, no serveix per a solucionar conflictes concrets, perquè va molt més enllà de qualsevol conflicte entre patrons i dependents; el marxisme comunista pretén abolir-los matant alguna cosa que per a nosaltres és vital: la llibertat individual. El seu fi és capgirar tota l'estructura social del món, i per això és essencialment revolucionari. El miratge revolucionari del catalanisme és el que esgarria els que incautament s'avenen a fer el joc dels militants del comunisme entre la dependència catalana. Tant se val que se'ns vulgui fer passar com a servidors d'una classe: per a nosaltres no n'hi ha, de classes: hi ha homes amb uns drets i en primer terme el dret a la llibertat. Aquesta llibertat individual, va condicionada i limitada per la llibertat dels altres, i d'aquestes limitacions a la llibertat de cadascú en neix la llibertat de tots. Per nosaltres seran justificats tots els sacrificis, totes les reduccions que en benefici de la col·lectivitat seran exigits a uns i altres, tant si són patrons com dependents: no admetrem mai, però, que amb l'excusa d'endegar conflictes particulars, s'entaudi una lluita de classes sistemàtica i es propugnin com a remei universal els deliris comunistes.

Avui, Azaña pronunciarà el seu anunciat discurs

Hi ha la impressió que propugnarà per la formació d'un gran partit republicà d'esquerra, per a facilitar el qual està disposat a dissoldre el partit d'Acció Republicana

Madrid, 10. — "El Sol" diu que el discurs que pronunciarà demà el senyor Azaña tindrà importància, no solament per l'exposició que farà de la política republicana, segons les seves pròpies concepcions, sinó pel que significarà com a acte personal.

El senyor Azaña — afegeix — no es retirarà de la política, però es retira del partit. Quedarà, segons dirà en el seu discurs, com un republicà més disposat a servir la República, però sense la responsabilitat de dirigir un partit ni de pertànyer a cap, amb el fi d'afavorir la fusió d'esquerres republicanes.

Manuel Azaña

Ara — acaba dient l'esmentat periòdic — sembla que d'Acció Republicana en desaparetxerà la seva figura més representativa, i és possible que en ocórrer això desaparegui el partit, com a tal agrupació política.

Per tal d'aclarir aquesta informació, un periodista ha interrogat un íntim amic del senyor Azaña, el qual ha fet les següents manifestacions:

El senyor Azaña sent tant d'afecte pel seu partit, que setmanalment acut a Acció Republicana per a ocupar-se personalment de detalls d'organització.

—Us puc assegurar que el discurs de demà del Sr. Azaña no és, ni molt menys, l'últim que pensa pronunciar.

Per altra part, l'en-pre-sident del Consell no es retirarà de la política ni es retirarà de cap partit. Possiblement el que farà es palesar una vegada més que ell no serà obstacle per a la formació d'un partit republicà d'esquerra, en el qual no aspiraria a cap càrrec directiu.

El partit d'Acció Republicana està disposat a dissoldre's, per a automàticament, posar els seus comitès i la seva organització a disposició del nou partit d'esquerra quan s'arribi a formar. Mentrestant, el partit d'Acció Republicana no es dissoldrà i el seu líder seguirà essent, per tant, el senyor Azaña.

LA SITUACIÓ POLÍTICA

Ahir es celebrà a Madrid un consell extraordinari que causà una certa expectació

Com a conseqüència dels acords presos s'han adoptat extraordinàries precaucions

Madrid, 10. — Des de primeres hores de la tarda, que el ministre de la Governació ha fet conèixer als periodistes la convocatòria del Consell extraordinari, l'expectació ha estat enorme.

A la sortida els ministres no han estat gens explícits. Només per deducció hom ha pogut comprendre que els acords del Consell no s'havien reduït a les mesures exposades en la nota oficiosa, sinó que havien tingut un abast més ampli.

Han contribuït a produir aquesta impressió les grans precaucions preses, ja que la guàrdia de seguretat patrulla amb tercerola i hi ha nombroses forces aquarterades.

Sembla que les principals disposicions adoptades fan referència als escorcolls, que han estat efectuats intensament, donant com a resultat la troballa de gran nombre d'armes i d'algunes bombes.

Amb tot, mentre la força circula armada pel carrer, circulen també comparses carnavalescos i gran nombre de ciutadans tranquils, però a l'expectativa dels esdeveniments possibles.

Una altra de les mesures preses és la circulació entre els delegats governatius d'instruccions concretes respecte als actes públics, per tal d'evitar que en els mitings siguin emeses expressions violentes o indicacions de mesures revolucionàries, prohibint tots els excessos de llenguatge, per bé que les esmentades disposicions hom no creu que afectin els actes polítics al marge dels fets temuts.

Diuen si es tem que esclati d'un moment a l'altre l'anunciat moviment revolucionari, per bé que hom creu que la primera manifestació d'aquest ha d'ésser la vaga del ram de la construcció decretada per dilluns, la qual serà secundada a la Península amb altres moviments per als quals s'assegura que han circulat les ordres oportunes.

En resum, aquesta nit a Madrid no es pot dir que passi res d'una manera ostensible. El que més contribueix a mantenir l'expectació és la intensitat de les mesures d'ordre públic disposades pel Govern, les temences de les quals són comparables a l'expectació existent.

Madrid, 10. — A un quart i cinc minuts de cinc de la tarda ha arribat a la Presidència el cap del Govern, i ha dit als periodistes:

(Continua a la pàg. 7, col. 5)

AQUESTS DIES I AQUEST ARBRE

Es ben bé de l'any de la picor — però em cal retreure-la — aquella història de l'home que, sobtadament, va tenir gran desig de menjar una pera. Ell que va anar sota una perera, i sacsejà l'arbre, però debades. Hi tornà, amb més violència, i encara sense cap resultat. Començà de pensar aleshores (per a endurir-se i abrivar-se més) en tots els greuges que li havien fet, en totes les misèries que havia passat des de la dentició, i s'engegà a la sacsada amb una força increïblement poderosa. I, tanmateix, no va caure ni un sol fruit. I en aquell punt, desesperat, va aixecar els ulls per a formular alguna maledicció esglaiadora, i aleshores es va adonar que aquell arbre no era una perera, sinó un om.— Després veureu com aquest apòleg és útil.

★

Estem en dies petits, i colgats com per una inundació de petitesa. Se n'adonen fins els homes que són al poder, i que expressen llur desfici de curioses maneres; ho ha sospitat fins la gent de la dreta amb una mica de cara i ulls; vós i jo sabem els sentiments, pel cap baix, de dues persones més. Quan l'esperit s'escurça, i hom es dóna a la viu-viu, i hi ha un eclipsi general d'interès i d'importància — un fracàs, com si diguéssim, de la voluntat deliberada de reeixir en belles coses i de venjar-se del temps inútilment perdut —, aleshores es pot dir que ja no manen els homes, sinó les visions (en el sentit pitjor de la paraula) i les imatges. En els deserts s'imposa la imaginació: per aquella horror de la naturalesa al buit. I la musa més característica de la imaginació petita, és la por.

Aquesta situació no és pas nova en la història peninsular. L'Espanya del segle XIX podria condensar-se en aquesta fórmula: ninots i estampes, crueltat i por (dues cares d'una mateixa cosa). Coneixem les amenaces del sobresalt, massa enrogallades. Coneixem fins i tot el dramàtic procés d'una intolerància al seu davant, i acaba creant-la, o bé tement-la, encara que no hi sigui (fenomen, al capdavall, de la consciència ètica, que sanciona sempre). Coneixem aquestes positures i aquesta manera de mirar-se l'un i l'altre adversari, com si desafiéssin el mirat a començar d'una vegada. I aquestes evolucions matusseres del temperament que pretén autoritzar-se d'una idea que ha rebregat i malmès abans d'entendre-la.

Aquest tomb dels esdeveniments no és pas sense perills. Es clar que el Govern deu esmerçar una part dels seus lleures en l'organització de possibles futures repressions a dreta i esquerra, defugint cada dia més, no solament per sentit de dignitat, sinó per instint de conservació, d'identificar-se amb cap dels dos projectats moviments anticonstitucionals. Però aquest Govern no pot alliberar-se de la greu responsabilitat de no haver ni cercat d'imposar-se, abans que per la força, per l'altura; de no haver-se mai preocupat de mostrar viva i ardent i desempallegada la República, que avui sembla condicionada i com excusant-se de viure. Aquest desprestigi, per omissió i apoquiment, afluixa tots els ressorts de l'ordre. Molt podria dir-se contra la petitesa, però cal reconèixer que res no al·corpren tant, ni la fa tan enrera, com una mica de grandesa.

★

Però estem, no pas sota d'una perera, sinó sota d'un om.

JOSEP CARNER

Les relacions entre els socialistes catalans i el Partit Socialista Espanyol

Tal com anunciàrem als lectors de la nostra edició anterior, ahir ens entrevistàrem amb militants qualificats del socialisme a Barcelona, per tal que ens facilitessin referències aclaridores a la situació del socialisme a Catalunya.

Els rumors de crisi parcial del Govern de la Generalitat — que feien referència a la suposada retirada del representant de la U. S. C.—, les divergències existents entre els socialistes catalans i els espanyols, la dubtosa simpatia amb què en els actuals moments era vista des de Madrid la representació esmentada, i moltes altres espècies encara que han circulat darrerament pels centres polítics de la nostra ciutat, justifiquen a bastament l'interès de la nostra informació.

Sense que això sigui obstacle perquè, cas que ho jutgéssim convenient, prosseguíssim la publicació de les converses, reproduirem a continuació la que amb el diputat senyor Fronjosa, significat element de la Unió Socialista i secretari particular del conseller d'Economia, efectuàrem ahir.

Heu-vos ací a continuació les respostes que ens foren amablement fetes per l'esmentat diputat:

—...?

—Per respondre degudament aquesta pregunta, cal que faci una mica d'història i em refereixi a l'any 1923. En aquella època, davant del problema català, des de Maura fins als socialistes, hom observava la mateixa posició: incomprensió absoluta, incomprensió absoluta.

Per això, alguns catalans afiliats al socialisme espanyol, Serra i Moret, Escorça, Cristòfor de Domènec, Comaposada, Campalans, etc., plantejaren la qüestió al si de la Federació de Barcelona; davant la indiferència amb què fou tractat l'afer, hom procedí a fundar la Unió Socialista.

Amb la dictadura — i amb això no vull significar cap crítica—, es va demostrar una cosa: que els socialistes espanyols eren collaboracionistes i els socialistes catalans no.

En proclamar-se la República — prosseguí — un nucli d'afiliats al socialisme espanyol i residents a Catalunya, van començar a realitzar algunes gestions per tal d'obtenir la unió entre les dues branques del socialisme a Catalunya.

Va ajudar-hi l'aprovació de l'Estatut. Els socialistes espanyols estaven segurs d'haver fet una obra exemplar i definitiva.

A aquestes gestions —seguí dient—, vam donar-hi tantes facilitats que àdhuc renunciàrem en favor de l'antiga Federació S. Catalana, el dret de redactar l'Estatut que havia de regir el partit a Catalunya.

(Segueix a la pàg. 6, col. 1)

El primer consell de gabinet del govern Doumergue

EL MINISTERI ACCEPTA EL PRINCIPI D'UNA COMISSIÓ D'ENQUESTA

Marquet, neo-socialista, ministre del Treball en el govern Doumergue

París, 10. — Notícies particulars diuen que la jornada d'ahir fou negrament la més dramàtica que ha conegut la República de molts anys ençà, fèrtil en emocions i grans conseqüències.

La negativa dels socialistes de França a participar en una combinació ministerial de treva que no donés la majoria i la seguretat als partits d'esquerra creà una viva agitació als passadissos. El senyor Doumergue cridà novament els senyors Herriot i Marquet i els digué que ell no podia constituir un Govern de treva i de salut que revestís una figura de govern reaccionari, i que mancat del concurs d'aquells anava a declinar l'encàrrec de formar Govern. El senyor Marquet insistí novament en què Tardieu no podia entrar en el Govern sense haver donat seguretats de respecte a les llibertats obreres i republicanes. En aquesta situació, i després de moltes hores d'incertitud, el senyor Doumergue semblà convencer-se a aquells raonaments, i es disposà a augmentar la llista de ministres amb tres radicals més. Al si del partit dels socialistes de França hi hagué molta agitació i àdhuc oposició a entrar en el ministeri de concentració, però al final fou autoritzat el senyor Marquet a actuar a títol personal i en interès de la defensa del règim. Fou llavors que pogué aconseguir-se la formació del Govern projectat pel Sr. Doumergue.

(Seg. pàg. 7, col. 1)

El Consell General extraordinari del C. A. D. C. L.

Lleglu informació a la pàgina 6

LA GALLINA REPUBLICANA

—I tu, que no et diuràs?
—Encara més!...

Avui fa 24 anys, a l'Hipòdrom de Can Tunis

El primer vol d'aeroplà a la Península fou efectuat per Lucien Mamet

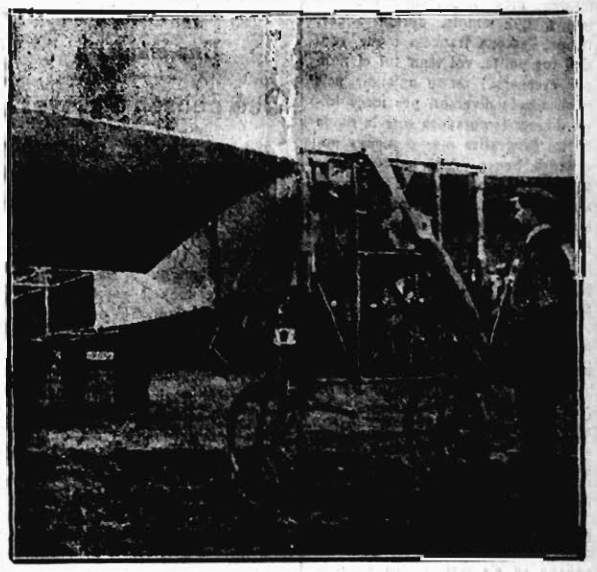

El pilot francès Lucien Mamet amb l'aparell en el qual, ara fa vint-i-quatre anys, efectuà, a l'Hipòdrom de Can Tunis, el primer vol en avió que tingué lloc a la Península

Aquest matí tots els esportius barcelonins i molts dels que no són altra cosa que simples espectadors de qualsevol espectacle d'emoció és probable que s'hagin traslladat al festival d'aviació que ha de tenir lloc a l'Hipòdrom de Can Tunis. Per molta que sigui la curiositat dels barcelonins de presenciar una festa aeronàutica amb programa ben escollit, no serà possible de desvetllar la frisança i avidesa que, gairebé dia per dia, vint-i-quatre anys enrera, havia fet sentir l'anunci de la primera exhibició de vol dinàmic.

Al mateix indret que avui, a la "pelouse" de l'Hipòdrom barceloní, el dia 17 de febrer, tenia lloc la primera prova d'aviació pública de la Península. Igualment com el ferrocarril, l'aviació va fer entrada en terres hispàniques passant primer per la nostra terra. L'ambició progressista del temperament català ha actuat sempre com un poderós imant en recerca de les més avançades manifestacions espirituals i materials de la civilització europea i en ocasió de les primeres realitats aeronàutiques obeí aquella ambició.

Degut als treballs i gestions de la platònica entitat "Asociación de Locomoción Aérea" i amb la collaboració d'algunes altres de tipus esportiu, s'obtingué la vinguda a Barcelona del pilot francès Lucien Mamet per tal d'efectuar una exhibició pública de l'aviació, coneguda llavors, només a través de la premsa i de les informacions estrangeres.

Lucien Mamet es presentà a la nostra ciutat proveït d'un monoplà Blériot XI, la darrera paraula en matèria d'avions. Només s'ha de dir que el seu aparell era del mateix tipus que el que utilitzà personalment Blériot per fer el salt del Canal de la Mànega, l'estiu anterior.

La superba màquina — com la deurien qualificar els cronistes de l'època — estava formada per una colla de llistonets, força enginyosament reunits, recoberts després per uns metres quadrats de tela i tota l'enderga ativantada i feta forta amb un garbuix de filferros inextricable. Unes fragilíssimes rodes com de bicicleta permetien que l'aeroplà rodés per terra amb una certa naturalitat, i al davant de tot s'exhibia amb tintidesa un dels motors més famosos d'aquells temps: l'Anzani 25 cavalls de tres cilindres en forma de ventall, refredat per aire, el qual era capaç de realitzar la sorprenent "performance" de funcionar vint o trenta minuts sense avariar-se seriosament.

Amb aquest magnífic aeroplà, doncs, proveït d'una indumentària "ad hoc", molt estrafolària per a un esportiu dels nostres dies, tenlairà per primera vegada a Barcelona el dia 11 de febrer del 1910 en una prova privada destinada als amics i periodistes.

Continua a la pàgina 3, col. 6

LES LLETRES I LES ARTS

País valencià

Un fill de «La morta viva»

per Enric Soler i Godes

Un a un, aquells homes representatius d'una època de colla planxats, levitons i copes altes, d'amadores i trobaires, d'un romanticisme envisclat i florit, han anat desapareixent.

Amb ells, quantes coses marxen! L'orxata encara era nostra, les taronges eren un riu d'or, la gent prenia xocolata amb ensaïmada i fumava tabac, les falles tenien una intenció sorruda i infantil, les mules trotaven per sobre l'empedrat de València, les festes de juliol duraven tres dies, s'oïen més traques i amb un grapat de xavalla hom s'atipava del que volia.

El valencianisme era una cosa íntima amb un caire familiar: "Lo Rat Penat" feia — i fa — aquelles vetlles per als socis i famílies d'algun amb bolados, pianet i canturela, versets a la Verge dels Desemparats, i com a fi de festa, un sainet ple de llauradors, barraques, "albaes", pintes i faldes ramejades, safanòries, moniatos i el corresponent "pixaví" que parlava castellà.

Es clar que perquè el valencianisme sortís al carre com un ciutadà amb cèdula fou precís que visqués primer al cor d'aquells bons homes que, carregats de voluntat, anaven fent via, porucs de fer-ne una mica massa.

* * *

El 3 d'aquest mes finà a València un home representatiu d'aquell valencianisme de què us parlava: Lluís Cebrian i Mezquita.

L'illustre cronista de la ciutat va néixer el 21 de juny de 1851; tenia, doncs, 82 anys, atapeïts d'un patriotisme serè i liberal.

Als vuit anys quedà sense pare, i amb gran sacrificis estudià el batxillerat i es féu metge, anant a la vila d'Alemanya a exercir la professió, però molt prompte les seves aficions literàries el portaren altra vegada cap a València, on, a la mort d'En Teodor Llorente fou nomenat cronista.

Llarga i abundant és la seva obra valenciana. Dirigí el diari "El Universo", en 1870 estrenà al teatre Russafa una revista política titulada "Un porxe de velluters"; collaborà en l'"Almanac de Lo Rat Penat"; escriví també "Ara passa el sereno", sainet en un acte; "Pobre doctor!", comèdia en dós actes; i en collaboració, "La sombra de Carracuca", sarsuela en un acte, i altres treballs com "Biografia crítica del cèlebre pintor Ribarta", "Catàleg de fills ilustres de Castelló", "Cançons i cançonetes", una versió d'"El Quixot", de Guillem de Castro, un estudi sobre la "Festa de Sant Denís" — 9 d'octubre, dia en què entrà a València el rei En Jaume —; el llibret per a l'òpera del mestre Giner "Sagunto"; nombroses notes sobre folklore valencià, i un treball d'investigació d'"El Manual de Concells", que és una nova llum al segle d'or de la literatura valenciana.

* * *

Sota la cúpula blava del cel valencià ha passat el cos fred d'un fill de "La Morta Viva", als finestrals dels patriotes la senyera barrada a mig pal i el cor trasbalsat de dolor.

País Valencià.

Els llibres nous

"Vida de Sarah Bernardt"

de G. G. GELLER

Traducció de J. PASSERELL

("Editorial Apolo")

★

Una vida com la de Sarah Bernardt, tan brillant, tan plena d'imprevist, d'incoherències, de provatures, d'escàndols, d'èxits, de crisis i d'exaltacions, una vida tan vària, tan vasta i gloriosa, que enclou gairebé un segle, que desvetlla tantes idolatries, que esdevé el centre de les figures més importants del seu temps, que omple, durant aquest temps, l'escena francesa i que, com si li fos petita, vol tenir tot el món per escenari i fer-se aplaudir pels públics més diversos, per força havia d'ésser temptadora sota la moda de les biografies més o menys novellades. Sense esforç, sobretot sense ni haver d'inventar ni d'afegir res, amb una mica de documentació — i és fàcil de trobar-ne sobre la Sarah Bernardt, encara que dispersa — havia de resultar una biografia, més que novellada, vivament, apassionadament novellesca.

G. G. Geller ha estat afortunat a fer reviure així Sarah, en la biografia que ens ofereix, traduïda molt honorablement per Jaume Passerell; a pintar-nos el caràcter d'aquesta dona obstinada i fantàstica, a fer-nos reviure l'ambient de la seva època. Narrador més aviat objectiu, no n'ha volgut fer una apologia, l'ha pintada amb una admiració no del tot exempta de reserves, defugint, de vegades, de penetrar ben bé en els ressorts, en els mòbils morals d'aquesta vida, o oferint-ne explicacions superficials, temerós potser d'esvair-ne el prestigi i l'encis.

A desgrat, però, de la limitació psicològica que això presuposa, aquesta biografia del personatge, que pot ésser considerat com la màxima encarnació de la glòria teatral, ajudarà a les persones reflexives a penetrar en la psicologia de l'actor. Ha de pensar, però, que en el cas de Sarah la vanitat, l'orgull, l'egolatria són portats a uns límits extrems. Que ningú potser més que ella s'ha deixat arrossegar en la vida real pel mimetisme escènic. Altrament, amb el seu desig d'astorar i de meravellar, podem considerar-la com una genial precursora dels moderns estels de cinema i, encara, com una superació. Si amb totes les restriccions que aleshores li eren imposades pels que la voltaven, gelosos guardadors del prestigi de la Comèdia Francesa, arribà amb els seus escàndols i les seves fantasies a inspirar una tal curiositat per la seva vida i per la seva persona, ¿què no hauria aconseguit avui que l'exhibicionisme i el reclam personal són fomentats i considerats com un mèrit?

Que hom no es prengui, però, Sarah com a una anticipació de la seva època. Sarah, precisament, amb les seves passions, amb les seves fantasies, la seva ambició i els seus somnis, explica la seva època; n'és un dels personatges més representatius. Fer això sensible indirectament al través del seu llibre no és un dels mèrits menors de G. G. Geller.

DOMÈNEC GUANSÉ

Una enquesta

Què pensen e's joves?

Del Sr. MIQUEL CABRER I ROIG, de Barcelona (24 anys).

Els joves, com tots els éssers humans — i malgrat no ho pensin així algunes escoles filosòfiques — pensen, senten i obren segons l'organització econòmica (la qual, ensems, determina la capacitat de riquesa, l'estructuració política i el desenvolupament cultural) en què viuen.

De la influència del passat i del *present — el qual és determinat pel* passat — s'esdevé el futur mediat, i de la combinació, barreja o amalgama de tot plegat — del passat, present i futur mediat — esdevindrà el futur immediat i després el futur més llunyà, i, seguint aquest procés indefinidament es determinarà el nou futur. Es la teoria brillantment exposada pel pensador idealista Hegel, la teoria del devenir, del canvi contínu. Però Hegel creia que el pensament, la idea, creava o originava la matèria, és a dir, que la matèria era la manifestació del pensament, de la idea. La continuació d'aquest raonament o teoria ens portarà fatalment i lògicament a l'acceptació d'un déu immaterial que per poder manifestar-se hagué i ha de menester la matèria. I les teories o creences religioses i deistes s'encarregaran de donar-li, gratuitament o per fonamentar els arguments i dogmes de fe seus, un poder totpoderós, perquè pugui crear la matèria per manifestar-se.

No cal pas que ens entretinguem a dir que aquest raonament és sofístic, puix que, si ho pot tot, podrà manifestar-se sense haver de menester la matèria.

Nosaltres, que creiem — i no per la fe o per dogmatisme, sinó seguint la dialèctica de les ciències naturals i exactes — que abans que existís l'home, i per tant, els pensament humà, ja hi havia matèria organitzada més o menys complexa, però que no va poder pensar fins que obtingué un cert grau de complicació orgànica o estructural, no compartim, no podem acceptar la teoria que la idea engendra, origina la matèria, sinó tot al contrari, que la matèria produeix, crea la idea, el pensament, l'esperit o l'ànima. Com vulguin dir-li: és igual. Nosaltres, doncs, apliquem la teoria del devenir a la matèria en les seves diverses actuacions i organitzacions: és el materialisme històric, la dialèctica materialista, combatut per la intellectualitat burgesa. Aplicarem aquesta dialèctica per a investigar allò que pensen els éssers humans, i especialment els joves, els quals són els que reflecteixen més accentuadament les inquietuds de l'època en què viuen.

L'organització d'una societat en les seves diverses manifestacions econòmiques, polítiques i culturals determina l'ambient general, el qual analitzant-lo veurem que està format per un conjunt d'ambients individuals diferents entre si, però que per llur estudi podrem reunir-los en tres grups: l'ambient dels capitalistes, burgesos i terratinents amb els seus professors i teoritzants; un altre, format pels petits burgesos i classe mitjana, i per últim el del proletariat i pagesos pobres. Cadascú dintre els esmentats grups pensarà segons les facultats hereditàries i l'ambient que l'envolta.

L'ambient dels burgesos està ple d'atencions favorables a ells, puix que l'han pogut crear a llur gust, sense que cap trava els hagi posat ningú; han tingut i tenen encara tots els ressorts repressius de l'Estat per a fer prevaler llurs punts de vista i llurs aspiracions. Gens estrany és, doncs, que els joves que poden respirar, que poden viure el dit ambient, sentin per ell bastant d'amor i siguin acèrrims defensors de la civilització burgesa. En conseqüència rebutgen tots els principis filosòfics i fins i tot científics que poden produir vacillacions funestes a llur societat; són conservadors i no volen pensar que hi ha hagut altres organitzacions socials en aquest món. Per a ells aquesta, si no és justa, és incommovible, és eterna, ha existit, existeix i existirà sempre, diuen. Pobres illusos!

Políticament són demòcrates liberals, mentre això no posa en perill llurs privilegis de classe. Però quan els obrers minven lleugerament llur esclavatge valent-se de la democràcia i el liberalisme, ja els tenim enfutismats i en reneguen. Organitzen el feixisme, són rabiosament dictatorials. No passa així als obrers, que, sotmesos a viure en un ambient aspre violent, desconsiderat, en oposició a llurs anhels, tenen més desperta l'ambició de millorament, el qual s'exterioritza generalment de dues maneres: unes vegades mitjançant actes esporàdics de rebellió, per revoltes violentes i solament amb afany de destruir. Altres cops, es manifesta continuament amb actes sostinguts llargs *temps, en transformacions* permanents, encara que no són sempre visibles; talment sembla que no es fa res, però a l'hora oportuna, donant una forta sotragada (que és el que cal fer ara), es canvia tot de cop i volta; és l'evolució que ha accelerat la seva marxa (per no ésser asfixiada) i s'ha canviat en revolució. Allò primer és fet pels rebels; això segon, pels revolucionaris, que ultra destructors tenen gran capacitat creadora, cosa que els falta als primers. La causa d'aquestes dues manifestacions és produïda segurament per la influència que rebem de la cultura burgesa (que té interès a mantenir i a provocar les nostres discòrdies), al grau d'esclavatge sotmesos, i els dogmes i misteris de les religions, castradores d'intelligències. I naturalment, quan s'adonen dels enganys i de les explotacions a què estem sotmesos, o ens rebellem sense control, o ens "controlem" per rebellar-nos. Això depèn del temperament de cadascú.

Si observem el grup de la petita burgesia i classe mitjana veurem que està fluctuant entre els dos ambients esmentats anteriorment. Sofreix una part de l'ambient esquerp dels proletaris, però gaudeix també una part del dels burgesos. Vol fer-nos creure que s'ho ha guanyat gràcies a la llestesa que creu tenir i que no és altra cosa que unes concessions que els capitalistes fan per obtenir una barrera per aturar les envestides de la classe treballadora en la lluita contra el capitalisme. En les lluites polítiques, aquestes vacillacions es veuen també reflectides. Gairebé sempre obren per enuig: algunes vegades es decanta al costat del proletariat, perquè s'han disgustat amb la gran burgesia. Així que creuen que els treballadors es disposen a assolir llur emancipació, per por de desaparèixer, corre esverada als braços del capitalisme o del feixisme, pensant que ell la salvarà. Aquests vaivens li donen un to d'imparcialitat que no té, el qual és esgrimit amb certa habilitat i oportunisme. Ara ja comencen d'enfadar-se perquè sembla que els treballadors volen conquerir el poder de l'Estat, i amenacen fer-se feixistes. ¡Desventurada classe que, històricament, ha de desaparèixer! ¡Que no ho veuen que el feixisme també la destruirà? La proletaritzarà sense contemplacions.

Això és el que penso de la societat capitalista, la qual acaba la seva missió històrica. Els treballadors tenim la missió històrica de superar-la.

Contra tots els dolors

Cafiaspirina

INFORMACIÓ DEL PARTIT.

Joventut Catalanista Republicana

Cursel d'oratòria

Demà, dilluns, a les vuit del vespre, a l'estatge central d'A. C. R. (Còrts, 660, pral.). Tercera sessió a càrrec del professor senyor Ramon Jover

CENTRE CATALANISTA REPUBLICÀ DE BADALONA

Aquesta entitat celebrarà avui, a les deu del matí, reunió general extraordinària, la qual es desenvoldrà d'acord amb la següent ordre del dia:

I. Aprovació de l'acta anterior.
II. Actuació política del Centre; i
III. Nomenament dels càrrecs de president i vocal.

ACCIÓ CATALANA DE SARRIÀ I BONANOVA

Divendres al vespre tingué lloc a Acció Catalana de Sarrià i Bonanova una visita dels regidors del Partit, senyors F. Duran-Reynals, Ferran Boter i doctor Tomàs Pumarola.

El saló-café estava tot ple de socis, desitjosos tots ells de felicitar i escoltar la paraula autoritzada dels regidors d'A. C. R.

El senyor Duran-Reynals, enmig d'aplaudiments, adreçà la paraula als concurrents; avançà la tasca que els homes del Partit desenrotllaran al nostre Ajuntament.

Acte seguit visitaren les dependències del magnífic local, acompanyats del president, senyor Brossa, i membres de la Junta Directiva, els quals obsequiaren amb un xampany d'honor els representants del Partit.

Escoltats els diversos suggeriments dels afiliats, finalitzà la vetllada enmig de grans aplaudiments, que s'intensificaren més i més en fer esment el senyor Duran-Reynals de la tasca que té a fer el doctor Pumarola a la barriada.

Als Amics de la Poesia

Lectura del poeta Josep M. López-Picó

Josep Maria López-Picó donarà dijous, als Amics de la Poesia, una lectura comentada de poesies inèdites, que ha aplegat sota el títol: "Museu i Biblioteca". La sessió tindrà lloc a la Llibreria Catalònia. No hi ha dubte que aquesta lectura d'originals de l'illustre poeta López-Picó pel mateix autor, acompanyada de comentaris propis, constituirà un nou èxit per als Amics de la Poesia.

Lleglu dimarts, en aquesta secció

"PUIG I FERRETER, NOVEL.LISTA"

per **Rafel Tasis**

EL CORREU D'AVUI

★ *Tres llibres cabdals de Ramon Llull.* — Ho són: el *Llibre d'Amic e Amat* (vegeu-ne l'edició d'"Els Nostres Clàssics" — Editorial Barcino —, a cura de M. Olivar i S. Galmés): el *Blanquerna* (publicat per S. Galmés i M. Ferrà, dins la col·lecció "Obres Completes de R. Llull"), i el *Llibre de Meravelles* (edició de S. Galmés, "Els Nostres Clàssics").

★ *"La llengua dels valencians.* — És la darrera publicació de la benemèrita Editorial Valenciana "L'Estel". El seu autor, M. Sànchis i Guarner, hi fa una vibrant defensa de l'ús de la llengua pròpia, i alhora una lluminosa exposició de la història lingüística del País Valencià.

★ *Dos llibres s'exhaurexen: La muntanya d'ametistes*, de Guerau de Liost, i *El veire encantat*, de Josep Carner.

★ *Uns quaderns excepcionals*: Els famosos *Viatges d'Ali-Bei*, editats dins la Col·lecció Popular Barcino.

★ *Un deure*: subscriure's a la *Revista de Catalunya*, primera publicació nacional. (Tapineria, to. Telèfon: 24800).

★ *Un plaer*: fullejar la gran revista *ART* i tenir-la a casa.

★ *Un honor*: ésser subscriptor d'"Els Nostres Clàssics".

★ *Cirurgia ortopèdica. Eviteu les deformitats dels infants* és un volumet interessantíssim que acaba de publicar el Dr. Ribó i Rius, amb un pòrtic del Dr. Corachan. El propòsit de l'autor és donar al públic uns coneixements clars i precisos, unes normes a seguir enfront dels malalts que estan supeditats a la Cirurgia ortopèdica. Unes ilustracions fetes amb traça, fan doblement comprensible el text.

REVISTA DE PREMSA

L'actitud dels socialistes

JUSTICIA SOCIAL vol justificar, en un editorial una mica confús, l'actitud dels socialistes en aquests moments. No és — diu — el fer una política més o menys democràtica el que ha de fer-nos recolzar l'actual Govern de la Generalitat, sinó la seva capacitat d'oposició a les forces reaccionàries. El proletariat no ha de deixar-se aixafar ací com en altres llocs:

"La qüestió, doncs, que ja al marge del problema de lealtat que hàbilment volen plantejar les classes i els partits reaccionaris en les nostres relacions amb el Govern d'esquerra Azaña a les Constituents, abans, i amb el Govern Companys, ara. Les esquerres saben perfectament que no hi ha altres apremis que els que exigeixi l'acció contra el perill feixista.

El Socialisme, però, està situat al mateix temps en un pla de lealtat envers la classe treballadora davant el perill feixista. Això és el que s'ha de tenir en compte. I per això no s'havia d'haver oblidat mai que els partits socialistes, davant d'una situació semblant, no poden deixar d'ésser revolucionaris si no volen perdre la seva raó d'existència. El problema, aleshores, va més enllà que el d'una senzilla collaboració amb un Govern d'esquerra. ¿Per obra nostra? Mai. Per imposició d'unes circumstàncies a les quals, partint d'una norma de lealtat proletària, caldrà fer-hi front amb uns mètodes de lluita, amb un programa i amb unes disposicions, violentes o no, que els esdeveniments impocaran, i que, ara com ara, només semblen existir, amb capacitat i amb responsabilitat per a fer-hi front, les forces socialistes.

La nostra acció, l'acció de la Unió Socialista de Catalunya, s'ha situat en el terreny de govern, que és el que permet utilitzar d'una manera màxima els ressorts d'ofensiva contra l'enemic. En el moment que es produeixin, per obra del feixisme, les condicions objectives del Govern socialista, que tothom pensi que la lluita s'entaularà des del Poder i per un problema de poder. Davant el feixisme només existeix un problema de força que exigeix la possessió i l'estructuració" del Poder proletari. Les altres tendències socials i obreres que volen lluitar eficaçment contra el feixisme han de tenir consciència d'aquesta necessitat, en primer lloc; i, en segon lloc, que el problema del Govern socialista només es presenta amb aquestes característiques a Catalunya."

Entorn de la crisi francesa

LA HUMANITAT

Rovira i Virgili, en un bon article on explica l'abast de la reforma constitucional que vol aplicar Gaston Doumergue, afirma que França no va cap al feixisme:

"Els qui coneguin el caràcter personal i la història política de Gaston Doumergue no podien creure ni per un instant que l'ex-president de la República s'avingués a convertir-se en l'home de la reacció. Doumergue, fill del Migdia de la Gàl·lia, nascut en un vilatge que té un nom llenguadocià que també és català, Aigües-Vives, és un bon republicà de tota la vida. La seva classificació política, en el temps de la seva actuació de partit, era la de radical-socialista. Fou ministre per primera vegada dins un Govern esquerrista de combat, el de Combes, i ho tornà a ésser en els Governs Sarrien, Clemenceau i Briand. Cal recordar així mateix que en ésser elegit President de la República l'any 1924, vingué a substituir Millerand, que havia hagut de dimitir davant l'actitud irada de les esquerres.

Amb tot i això, Doumergue és un home, no direm moderat en el sentit polític del mot, però si ponderat. Per altra banda, l'experiència dels set anys que passà a l'Elisi l'ha fet partidari d'una reforma constitucional. Es curiós que tots els homes que, de la gran guerra ençà, han passat per la Presidència de la República francesa, s'han declarat partidaris de reformar, en certs aspectes, les lleis fonamentals franceses de l'any 1875, que fan el paper de Constitució.

Però les idees reformistes de Doumergue, com les de Poincaré, no són gaire radicals. La principal esmena que preconitza — i això encara teòricament — és la de procedir a la dissolució del Parlament quan hi hagi conflicte entre aquest i el Govern.

No fa pas gaires dies que Doumergue descabdellava aquesta idea en unes declaracions inserides a la publicació "1934". Ell troba que no és prou democràtic que hi hagi una dictadura de sis-cents diputats que, durant quatre anys, no presenten comptes a ningú. La vera democràcia — afegeix — és una altra cosa: és l'equilibri entre els dos poders, el legislatiu i l'executiu. Creu que l'exercici del dret de dissolució hauria d'esdevenir normal i com qui diu banal.

Es sabut que a França la dissolució de la Cambra és molt difícil de fet. El President de la República, per a poder-la dissoldre, necessita el consentiment del Senat. A gairebé tots els altres països del món, la dissolució del Parlament és més fàcil. A Catalunya mateix, el Parlament pot ésser dissolt per un referèndum popular, suscitat per la petició d'un vint per cent d'electors o per la iniciative del President de la Generalitat. Al capdavall, això és un punt de Dret polític susceptible de diverses solucions dins la més escrupolosa ortodòxia democràtica.

Tot fa pensar, doncs, que la formació del Govern Doumergue ha de significar un recurs poderós per a la defensa de la República i de la democràcia. Tots els qui som amics de França i estimem el règim parlamentari, hem de desitjar que Gaston Doumergue, l'amable i rialler "Gastunet" — que no és un home eminent, però que és un home assenyat — desfaci les sinistres amenaces de la dictadura i dels extremismes violents."

EL DEBATE

Vol demostrar que no hi ha a França una crisi de govern, sinó una crisi de sistema. El seu editorial revela, però, sobretot, una profunda aversió al Parlament:

"No. Ni siquiera las complicidades que el estafador ha encontrado en las filas del radicalismo-socialista, ni la desmoralización evidente de los organismos obligados a velar por la sociedad y las instituciones, constituyen, a nuestro entender, el daño más hondo que el sistema político director de Francia en los momentos actuales ha inferido al país. El mal gravísimo, tanto que llega a parecer irreparable, es la resistencia de los partidos del Gobierno a que se castigue, demostrada en la lentitud de las investigaciones, la tibieza en la reacción justiciera del Poder público, la burla a los más sagrados deberes del gobernante, tal como se mostró en la "combinación" de puestos, hecha pública el sábado pasado, y que hizo patente — con el rojo de la sangre — la crisis del sistema político director de Francia durante los últimos cuarenta años.

Crisis del sistema y crisis profunda. En realidad no llega como una sorpresa. La estafa de Bayona, las manifestaciones de la semana anterior, el motín sangriento de hace tres días, son la ruptura del absceso. Pero el origen de la enfermedad es lejano. Apenas el radicalismo-socialista había llegado al Poder y ya una voz a su izquierda calificó sus métodos de régimen abyecto. Pocos años después los compadrazgos, las recomendaciones, la actividad de los Comités pueblerinos, la sabia organización de la candidatura oficial, valió al sistema el nombre de "République des Camarades". En estos días ya más décadente, habiendo probado en alguna ocasión el amargo sabor de la derrota, se encuentra enredado en las mallas de un estafador. ¡Si no es culpable un hecho cuanto puede hacerse para que la opinión pública le señale como cómplice!

El largo predominio del partido radical-socialista en la política de Francia, su afán inmoderado de identificarse con el régimen parlamentario y aun con el régimen a secas, la supremacía casi insolente de la Cámara popular y sus intromisiones en la esfera de acción de los demás poderes del Estado dan a la sacudida actual, caracteres de una verdadera crisis de todo el sistema político de Francia que difícilmente podrá sanarse con un mero cambio de Gobierno. Porque no es el Poder ejecutivo la base de la Constitución francesa, sino el legislativo, y éste por los pecados de sus miembros contra la honradez, unas veces, y contra la eficacia, otras, ha concitado la aversión general."

Les dretes contra l'Estatut Basc

El DIARI DE TARRAGONA diu que la Comissió del Parlament de Madrid que estudia l'Estatut basc s'hi mostra adversa:

"Es cosa ben clara, doncs, que la discussió de l'Estatut que Barcelona espera amb tanta d'afanys, proporcionarà als seus defensors en l'actual Parlament hores molt amargues. Infinitament més amargues que les hores de lluita passades a les Constituents pels defensors de l'Estatut de Catalunya.

La raó d'això és evident: en les Corts Constituents, l'Estatut de Catalunya comptava amb aferrissats adversaris: els radicals, els agraris, els extremadretans. Comptava, però, amb un nucli d'elements, si no plenament defensors, almenys comprensius i ben disposats a fer honor al seu ideari liberal. I comptava, a més, amb una espiritualitat tan enlairada, tan recta, tan justiciera com la del llavors cap del Govern.

Ara els bascos no troben a favor seu altra cosa que el propi esforç i el dels catalans esquerrans. No essent això, arreu on girin els ulls trobaran esguards recelosos, quan no ferotgement enemics. Trobaran al banc blau un Cap de Govern que ni sap governar, ni demostra tenir cap.

Per tant, serà del tot inútil demanar-li ajut moral ni comprensió, ni esperit de justícia. La veu dels bascos serà ofegada a crits de "¡Viva la España única!" i "¡Vivan los Reyes Católicos!". No sentiran, però, com sentiren els catalans a les Constituents ni un visca a Bascònia autònoma ni un visca a la llibertat dels pobles ibèrics.

I és que així com per a la causa de Catalunya Primo de Rivera ja era una cosa morta, enterrada, descomposta i fins oblidada, per la causa dels bascos, el Parlament actual farà el miracle de ressuscitar l'esperit i fins la veu de Primo de Rivera. El temps dirà si temim o no tenim raó.

El cas és dramàtic per al país germà nostre. Nosaltres els compadim del fons de l'ànima. Però... per una altra banda, potser sentim un xic de satisfacció. Els fills de Bascònia, sincers catòlics en la seva majoria, han comès l'errada fonamental de no veure que la seva aliança amb els elements extremadretans d'Espanya els fòra funesta per a les seves llibertats.

Ni els agraris, ni els falangistes, ni els de la Ceda, no senten cap amor a la llibertat. Ben al contrari, ells el que demanen, el que defensen, és un poder més o menys absolut, però pel damunt sempre de la sobirania popular. Per això el problema de l'Estatut basc, en lloc d'arribar-los a l'ànima en sentit favorable, el que fa és excitar el seu odi a tota mena de llibertats, siguin del color que siguin.

Els bascos ara es convenceran amb desencis, amb descoratjament, que han estat traïts. No és a les dretes a qui ells havien d'haver confiat els seus afanys autonomistes, perquè les dretes estaven cridades a ésser el nucli més important dels adversaris de les seves llibertats nacionals.

Fins pel que fa a Catalunya, el seu fracàs i la seva imprevisió són terribles. Ells tenien per amics de cor els de la Lliga, els de la dreta en general. Els cridaven al seu país i els rebien com a germans i com a aliats. I ara es troben que aquells elements resulten aliats dels adversaris de l'Estatut Basc i voten la confiança a un govern que ha declarat implicitament la seva oposició a tota mena d'Estatuts futurs, tota vegada que res no pot contra el que, malgrat ell, és una realitat viva a Catalunya."

LLIBRERIA CATALONIA

RONDA DE SANT PERE, 3

Obra nova de gran utilitat

Eviteu les deformitats de's infants

Consells a les Mares

pel Dr. L. Ribó i Rius

Pòrtic del Dr. M. Corachan

Preu: 2 ptes.

LLORENS

RAMBLA DE LES FLORS-30

L'atracament frustrat en un banc de Santa Coloma

Nous detalls del fet i de la persecució de'ls atracadors

Abans-d'ahir, divendres, a tres quarts i dos minuts de cinc de la tarda, s'intentà cometre un atracament a la sucursal que el Banc de Badalona té instal·lada a Santa Coloma de Gramanet. D'aquest fet en fou donada la notícia en les edicions dels diaris d'ahir al matí, les quals foren ampliades pels de la nit.

El fet, doncs, no cal explicar-lo una altra vegada, ja que és prou conegut. Però en canvi es poden ampliar alguns detalls, per tal de donar al lector una idea més completa sobre la manera com es desenrotllà.

El Banc de Badalona té establerta la seva sucursal en un carrer que parteix de la plaça on hi ha l'edifici de l'Ajuntament; és un carrer que fa baixada i va a parar al mercat; l'edifici on hi ha instal·lat el Banc està situat a uns cinquanta metres d'aquell. A no ésser aquest detall, probablement els fets s'haurien descabdellat d'una altra manera.

A les oficines del Banc treballen el caixer i un dependent. El primer és un home de cinquanta anys, i s'anomena Antoni Llucià; el segon s'anomena Jaume Comes, i té uns disset anys. Tots dos són fills de Badalona.

L'intent d'atracament fou comès, com ja hem dit, a tres quarts i dos minuts de la tarda. Dos minuts abans havia sortit de la plaça, que és final de trajecte de la línia d'autobusos que surt de la plaça de la Universitat i que va fins a Santa Coloma, en direcció a Barcelona, l'autobús darrer. Els atracadors, que possiblement ja eren a Santa Coloma des de primeres hores del matí i que amb tota seguretat coneixien els topants d'aquella ciutat, esperaren que hagués marxat, perquè a dins hi anaven dos guàrdies d'assalt.

Fou aleshores quan es decidiren a entrar al Banc. Primer n'hi entrà un, el qual demanà que li canviessin el bitllet de cent francs. Mentre el caixer tragué el bitllet de vint-i-cinc pessetes de la caixa i anava a comptar la resta, fins a 48'50 pessetes, en metàl·lic, hi entraren tres individus més. Es tragueren les pistoles i les encararen als dos dependents. Llucià es tirà a terra, sota el taulell, i féu, alhora, sonar la campana d'alarma demanant auxiliu. Els atracadors, aleshores, tenint en compte que l'Ajuntament és molt a prop, fugiren corrents, i es dirigiren cap a la banda alta de la població.

Mentrestant havien sortit de l'Ajuntament l'agutzil, anomenat Antoni Cervera, i un mosso d'esquadra, els quals els perseguiren.

Tot fou tan ràpid que els atracadors hi perderen diners, ja que en fugir deixaren damunt del taulell de la guixeta del Banc les vint-i-tres pessetes en moneda que els mancaven del canvi del bitllet.

El poble, en sentir tocar la campana d'alarma, es llançà al carrer; sortí el Sometent, i es formà un grup molt nombrós que secundà la persecució iniciada per l'agutzil i el mosso d'esquadra.

Els atracadors fugiren per la canonada del carrer on hi ha el café de cal Xaconet, tiraren pel carrer de Vistalegre i se n'anaren en direcció a la Clínica Mental, i després cap al cantó de ca l'Oliva, que és una casa on acostuma a acudir-hi els diumenges molta gent de fora a berenar, i s'entafuraren pel turó de Montigalà, que cau a la banda de la barriada de Canyet. D'aquesta barriada també va sortir el Sometent, per tal de col·laborar a la persecució.

Entre els perseguidors i els atracadors s'entaulà un tiroteig, el qual hi hagué móments que fou molt intens. No hi hagué desgràcies entre la gent del poble realment per miracle.

La gent, que havia sortit als carrers alarmada, anava indicant al grup de perseguidors la direcció que havien seguit els atracadors. Unes dones els digueren que a la paret d'una casa dels afores havien vist un ferit, estossegant i repenjant-s'hi. Quan aquells hi arribaren ja havia desaparegut. També una altra dona els va dir que un d'ells caminava amb molta dificultats i posant-se un mocador al pit i estrenyent-lo. Un pagès explicà, més tard, en tornar del camp, que havia vist un grup, compost de quatre homes, un dels quals se sostenia a l'espatlla de dos d'aquells i que un dels que el sostenia li deia:

—Fes un esforç, home.

Al carreró Peric, que és un carrer dels afores que va en direcció a Badalona, es canviaren molts trets entre els perseguidors i els atracadors.

A mitja persecució calgué tornar a l'Ajuntament a provéir-se d'armes llargues. Mentrestant aguantà el tiroteig amb els atracadors el mosso d'esquadra.

Els carrers per on aquells s'escapoliren es veien reguerots de sang.

Un dels atracadors duia barret i una gabardina de color clar. Al barret hi havia l'etiqueta d'un establiment que hi ha al carrer de Mar, de la veïna ciutat de Badalona. Els altres tres duien el cap descobert i anaven vestits de color fosc. El barret fou trobat.

També es digué que hi hagué, part de la tarda, un auto aturat en un lloc conegut pel Fons de Santa Coloma, el qual va desaparèixer en començar la persecució dels atracadors, a la part alta de la Clínica Mental. Segons sembla, els atracadors s'escapoliren per les vinyes de ca l'Oliva.

La persecució va durar gairebé dues hores per aquells llocs. A la nit el comandant dels mossos d'esquadra va anar a Badalona a cercar el cap dels municipals d'aquella ciutat i acompanyats de mossos d'esquadra donaren una batuda per unes guixeres dels voltants de la dita ciutat, la qual no va donar cap resultat.

Ahir, dissabte, tinguérem ocasió de parlar amb el dependent de la sucursal del Banc de Badalona a Santa Coloma. E a al llit. Va dir-nos que va tenir un ensurt enorme, perquè un dels atracadors, el darrer que va entrar a l'establiment, l'agafà per l'esquena i li apuntà la pistola al pit, mentre deia a un altre:

—Tiro, o no tiro?

Aleshores fou quan començà a sonar la campana d'alarma.

Un dels atracadors, abans de fugir, intentà passar a la banda on era amagat el caixer trencant el vidre de la guixeta, però no va tenir temps, ja que els altres iniciaren la retirada.

Ens va dir que portaven unes pistoles grosses, negres, amb tambor.

Mentre succeïa això, de l'Ajuntament telefonaren a tots els pobles dels voltants, i acudiren forces de la guàrdia civil i de guàrdies d'assalt.

Durant tot el vespre la gent de Santa Coloma va comentar amb una gran indignació la persistència d'aquests fets. Ahir al matí el caixer d'aquella sucursal, Antoni Llucià, acudí a treballar.

* * *

Ahir al matí foren trameses al Jutjat de guàrdia les diligències instruïdes pel Jutjat de Badalona, amb motiu de l'intent d'atracament comès a la sucursal d'aquell Banc a Santa Coloma de Gramenet. Hi consta la declaració del gerent d'aquell Banc, senyor Antoni Llucià, que fou qui va tocar el timbre d'alarma, el qual digué que en sentir-lo els atracadors fugiren i es deixaren damunt la taula 23 pessetes, que era la resta del canvi del bitllet de cent francs, enduent-se'n només 25; i que en el moment d'intentar dur a cap l'atracament hi havia a la caixa d'aquella sucursal la quantitat de 28.000 pessetes. A més, hi ha la declaració de l'empleat Jaume Comes, el qual, igualment que el gerent i que els altres testimonis que declararen, coincidiren en les explicacions donades sobre la manera com es volia cometre l'atracament. Un sometent dels que van perseguir els atracadors lliurà al Jutjat el barret que portava un d'aquells, del qual digué que era jove i que anava ben vestit. Fins ara, tot i les indagacions practicades per la policia, no ha estat possible detenir els autors del fet.

Intent d'atracament

A un quart de cinc d'ahir a la tarda, trobant-se sola la propietària d'una tenda d'objectes d'escriptori, situada al carrer de Bailén, 134, senyora Maria Carratalà i Ferran, de 57 anys, hi va entrar un individu segurament amb ànim de cometre un atracament. El desconegut, sense dir paraula, va agredir la senyora Maria amb una arma pegant-li un fort cop al cap, amb ànim d'estemordir-la, però l'agredida va cridar demanant auxili i el féu fugir. El porter de la casa i diversos transeünts el van perseguir sense poder aconseguir-lo. L'agredida fou traslladada a la casa de Socors de la Ronda de Sant Pere, on el facultatiu de guàrdia li va apreciar una contusió al cap, que fou qualificada de pronòstic lleu.

Incendi en un magatzem de farines

Ahir al matí, a l'Avinguda d'Icària, i en un magatzem de farines que és propietat de la casa Salisachs, es declarà un incendi que va destruir la maquinària i una important quantitat de blat, i que així mateix va destruir part de l'edifici i totalment el sostre. És desconeixen les causes de l'incendi i la importància de les pèrdues. No hi hagué desgràcies personals.

Tres reunions clandestines i cinquanta detencions

Anit passada la policia va sorprendre tres reunions clandestines i procedí a la detenció d'uns cinquanta individus, els quals foren traslladats a la Comissaria General d'Ordre Públic. Entre els detinguts no hi ha cap element destacat, però tots són afiliats a la C. N. T. Les detencions s'efectuaren al Sindicat de Flequers del carrer de Sant Jeroni, al Café Asiàtic, del carrer de Rosal, i al Bar Fornells, del carrer de Sant Pau. Es recercarà si els detinguts tenen antecedents.

Robatori en una torre de la Bonanova

Fa uns quants dies que es va cometre un robatori a la torre que habita la senyora Maria Teresa Coberta, situada al Passeig de la Bonanova, número 101.

Denunciat el fet a la policia, foren designats uns agents de la brigada d'Investigació Criminal perquè realitzessin determinades gestions encaminades a descobrir els autors del fet. El principal objecte d'aquestes investigacions era veure si els lladres havien deixat en els mobles o en algun altre lloc de la casa els seus senyals digitals.

Als agents que practicaren aquestes investigacions els va semblar quelcom estrany que els lladres s'apoderessin de dues mil pessetes en bitllets que hi havia en un calaix i hi haguessin deixat joies de gran valor de les quals podien haver-se apoderat.

Prosseguiren les seves investigacions, i els agents descobriren que al pis alt de la torre havia estat trencat un vidre d'un dels balcons, i que hi havien quedat impresos els senyals digitals, que corresponien a la criada de la senyora Maria Teresa Coberta, anomenada Glòria Esteve, de vint-i-nou anys. Com a resultat d'aquestes investigacions es practicà la detenció de la criada, la qual fou interrogada; començà per negar haver tingut participació en el robatori, però després de moltes preguntes, acabà per confessar que, efectivament, havia sostret les dues mil pessetes i trencat el vidre en el qual havien quedat impresos els seus senyals dactilars, afegint que, en trencar-la, s'havia produït una ferida a la mà dreta.

Manifestà, també, que, una vegada comès el robatori, se'n penedí, i llançà els diners al water; practicat un escorcoll al dit lloc, no es trobà cap senyal dels diners.

En l'equipatge de Glòria foren trobades dues cartes signades per un individu anomenat Eustaqui Rodríguez, el qual és actualment a Villa Alhucemas per haver fugit després d'haver assassinat una dona a Orense, i és reclamat per l'autoritat judicial de la dita població.

Interrogada sobre aquest extrem, Glòria ha manifestat que era promesa de Rodríguez, i que, si bé estava assabentada que havia hagut de marxar a l'Àfrica a conseqüència d'un delicte comès a Orense, d'on ella també és filla, desconeixia quin havia estat aquest.

La policia telegrafià a les autoritats d'Alhucemas, i interessà la detenció d'Eustaqui Rodríguez.

De moment Glòria Esteve ha quedat processada pel robatori comès a la torre del Passeig de la Bonanova, i s'espera poder interrogar Rodríguez, per tal d'esbrinar si Glòria també pogué tenir participació en l'assassinat de què és acusat Rodríguez.

El conseller de Finances de la Generalitat visita l'Institut d'Economia Americana

Ha visitat l'Institut d'Economia Americana —Casa d'América— l'honorable conseller de Finances de la Generalitat de Catalunya, senyor Martí Esteve, el qual anava acompanyat del seu secretari, senyor Carles Sentís, i foren rebuts pel president accidental d'aquella Corporació internacional, senyor Ramon Menéndez de Cardona, i pels alts funcionaris de l'Institut senyors Vandellós, Carbonell i Hazera.

El senyor Martí Esteve va detenir-se molt especialment en la important Biblioteca de l'entitat americanista, on s'apleguen ja prop de 16.000 volums, i a l'Arxiu General d'Economia, i féu càlids elogis de l'organització que hi presideix, i prometé prestar el seu suport a la iniciativa de crear un Museu de Productes Americans a Barcelona, que té en projecte l'Institut d'Economia Americana.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

Declaracions del Sr. Pi i Sunyer

L'estructuració de les delegacions — El personal. La manca de locals. — La qüestió dels autoòmnibus i els anuncis als diaris. — Els deutes de l'Exposició. — Les piscines

Ahir al matí, l'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, va rebre els periodistes per donar-los compte del que s'havia tractat a la reunió de la Comissió de Govern el dia anterior.

—La reunió no fou en realitat — digué — per prendre acords, sinó per un canvi d'impressions per estructurar la labor; per això és que no va haver-hi ordre del dia. Un dels primers punts tractats fou l'estructuració i delimitació de funcions de les diverses delegacions especials. Al matí havia tingut una conferència amb el conseller de Governació, senyor Massip; el de Sanitat, senyor Cortès, i el d'Assistència Municipal, senyor Granier-Barrera, per fer aquesta delimitació, així com també amb altres consellers i es parlà, de més a més, de les funcions dels delegats de districte i s'acordà portar una proposta concreta a la reunió de la Comissió de Govern de la setmana que ve.

A la reunió vaig parlar també del problema del Pressupost que ja sabeu que està prorrogat per tres mesos. Vaig exposar les diverses solucions que hi ha i les seves característiques perquè els consellers les examinessin, i com que, de més a més, el senyor Vilaita estava malalt, es pogués prendre un acord divendres vinent.

Un altre tema tractat fou el del personal. El senyor Massip donà compte de les disposicions preses i de les que pensa prendre per a la reestructuració del personal, que foren aprovades, i se l'invità a què continuï en la seva actuació.

Es parlà també de la penúria de locals que pateix l'Ajuntament, especialment per les installacions d'Higiene i Sanitat i Assistència Municipal. Ahir a la tarda van visitar els hotels de la Plaça d'Espanya, els pisos de dalt dels quals, estan deshabitats. Caldrà estudiar quina utilitat podran tenir més endavant aquests locals perquè es va creure que, havent-hi les escoles a baix no eren apropiats per barrejar la gent que aniria als pisos superiors, si s'hi installaven aquells serveis, amb els infants de les escoles. Possiblement avui o dilluns visitarem el local on hi havia la Farmàcia Militar de la Rambla de Santa Mònica, que aviat ha de passar a l'Ajuntament.

* * *

Entre altres assumptes interessants — segui — vull fer constar que em sorprengué de veure en uns anuncis a tota la premsa unes comunicacions de la Cambra Sindical de Constructors d'Automòbils i de la Unió Industrial Metal·lúrgica, referents al concurs sobre les línies d'autoòmnibus. I ho vaig sentir perquè jo, en la meva llarga actuació i els diferents càrrecs públics que he tingut, he estat en repetides relacions amb aquestes entitats, en particular amb una d'elles, en el sentit que se li demanava que fes gestions per mi sempre realitzades per fomentar i protegir les indústries metal·lúrgiques, i crec que abans de manifestar-se en aquesta forma haurien hagut de dirigir-se'm personalment a mi per dir-me els seus desigs sense perjudici de fer-ho després públic.

L'Ajuntament, aquest assumpte el té en un terreny marcat i ben definit actualment, que és el que deriva de les condicions en què es féu el concurs i en què està feta la concessió, i nosaltres podem dir que s'hauran complert aquestes condicions, però que en forma de polèmica no ens deixaríem arrossegar a altres terrenys que no fos aquell que ens hem marcat d'actuació municipal. Ja vaig dir en exposar el nostre programa que tots aquests assumptes volíem tractar-los amb tota serietat: però que volíem també una lleial reciprocitat, i és per això que desitgem que es desterrin aquests procediments de tractar-los en forma d'anunci, amb la qual cosa creiem que guanyaria el prestigi ciutadà.

* * *

Han estat aquests dies a Barcelona — digué després — tres tinents d'alcalde de Sevilla, que han vingut a informar-se de certs detalls del Pressupost, i especialment de la part d'Arbitris, i particularment a tractar de la possibilitat d'acció conjunta en la qüestió dels deutes de les dues Exposicions i el possible ajut de l'Estat per resoldre aquest problema.

En les converses s'ha vist la possibilitat d'aquesta col·laboració, ja que l'ajut de l'Estat és un deure innegable.

* * *

També m'han visitat diversos elements que, recolzant-se en la part de la nostra campanya electoral sobre els esports, han vingut a parlar de la necessitat que l'Ajuntament emprengués aquesta obra. Jo m'he ratificat en aquests propòsits, sempre, és clar, dintre dels límits de les possibilitats econòmiques.

A part dels camps de joc s'ha parlat de les piscines municipals, que avui són poques i estan en males condicions, ja que la de Montjuic, a part les dificultats per portar-hi l'aigua se'n va a terra i caldrà reparar-la. El problema principal és el de la renovació de l'aigua perquè les piscines tinguin eficàcia higiènica, ja que, per exemple, les dels hotels de la Plaça d'Espanya, que usa el Club Femení i d'Esports, no en tenen prou per a una renovació constant.

Potser hi hagi una possibilitat en l'estany del Turó Parc, que dintre poc ha de passar a l'Ajuntament, encara que serà descoberta i no gaire a propòsit per a l'hivern, però sempre serà un pas més donat cap a la consecució de l'ideal.

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria

El Consell Directiu recorda a tots els seus companys socis que avui, diumenge, 11 de febrer, **des de les deu del matí fins a les dues de la tarda, es procedirà a la votació del vot de confiança.**

Cal que tots els associats fins al núm. 29347, inclusivament, assistoixin a votar, tenint present, però, que per a fer-ho és imprescindible la presentació de la corresponent convocatòria, carnet i justificatiu de soci del C. A. D. C. I.

Un creuer d'estudi per la Mediterrània

L'"Association Guillaume Budé", de Paris, entitat que té per objecte la defensa i la divulgació de la cultura clàssica, organitza periòdicament viatges d'estudi per la Mediterrània, que permeten de visitar els llocs on nasqué la civilització greco-llatina.

La història de la Mediterrània antiga és extremadament variada i complexa. Aquesta vegada, l'"Association Guillaume Budé" estudiarà, en un periple consagrat a allò que fou en certa manera el punt de contacte entre la Mediterrània occidental i la Mediterrània oriental, el desenrotllament de civilitzacions rivals i puixants, les lluites acarnissades entre elles i el triomf final de la que havia de vèncer el món: Cartago i el poble fenici i púnic, la gran Grècia a l'assalt de la Mediterrània —de la qual faltà poc perquè se'n fes mestressa—, i per fi la intervenció de Roma, la conquista de Sicília, la destrucció de Cartago.

El sisè creuer organitzat per l'"Association Guillaume Budé" tindrà lloc del 25 de març al 6 d'abril proper, a bord del "Théophile Gautier", de les **Messageries Maritimes**, i seguirà aquest itinerari: Marsella, Nàpols, Pompeia, Palerm, Monreale, Agrigento, Siracusa, Taormina, Leptis Magna, Trípoli de Barbària, Sfax, Gabès, El-Djem, Kairuan, Sussa, Cartago, Tunis, Marsella.

Dirigirà el creuer M. Jean Malye, delegat general de l'Associació, i a títol de conferenciant hi prendrà part M. André Boulanger, professor de la Universitat d'Estrasburg.

Per a la inscripció, cal dirigir-se a M. Jean Malye, delegat general de l'"Association Guillaume Budé", 95, Boulevard Raspail, Paris VIè. (Telèfon, Littré, 70-55).

El públic català fa cultura pàtria llegint

ESPLAI

El triomf d'ESPLAI el constata l'augment progressiu de milers de lectors. L'art, la literatura, l'amenitat i l'actualitat catalana i mundial tenen per portantveu ESPLAI, que és l'amic de la llar catalana

Deixeu-lo entrar a casa vostra

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda.

RIQUESA NEGLIGIDA

La ramaderia a Catalunya

II

En el nostre darrer article sobre la matèria enunciada donàvem dades extretes del Cens de Ramaderia de 1865, del Ministeri de Foment, limitant-nos a Catalunya, tota vegada que només de Catalunya volíem parlar. Les dades de 1865 eren oficials; les que donarem de 1931 ho són igualment. En resum, podem dir que el Cens Ramader de bestiar, exclòs l'equin, era en 1865, a Catalunya, de 1.210.620 caps; i el de 31 de desembre de 1931, de 1.272.962. Es a dir: entre 1865 i 1931, una diferència de 62.342 caps a favor del darrer any. Creiem que podiem fer l'afirmació que no hi ha hagut tantost millorament, en el que fa referència a la quantitat, ja que la de 62.342 caps de bestiar a favor de 1931 significa ben poca cosa o no res davant l'augment de població i consum de Catalunya, comparades les dues èpoques, efecte, en bona part, del creixement de Barcelona i d'altres nuclis urbans. La potencialitat de consum de carns a Catalunya, d'aleshores ençà, és, almenys, quadruplicada.

¿Per què no ha progressat la Ramaderia en relació a totes les altres activitats de Catalunya en seixanta anys? ¿Es que no rendeix suficients utilitats? No és de creure, no es pot creure. Extremenys, gallecs, castellans, aragonesos tenen Catalunya com un dels seus principals mercats de bestiar, i no és de crure que ho facin perquè sí; tampoc a perdre diners. Si fos així, haurien deixat l'afer fa molt de temps. I podem assegurar que no hi ha cap mena de propòsit de deixar-lo, amb tot i que els extremenys i els gallecs han de dur el bestiar travessant tot Espanya, la qual cosa significa que els transports encareixen extraordinàriament la mercaderia. ¿Per què la suma de milions que els donem pels susdits conceptes no pot quedar-se tota o bé en part a casa nostra?

Es possible que s'objecti que no estem en condicions, que es tingui una idea molt errònia del que és la Ramaderia a Espanya. El cens total d'Espanya era, quant a bestiar bovi, l'any 1865, de 2.967.303 caps: seixanta-cinc anys després, en 1930, sumava 3.653.600: un guany de 685.297; però en bestiar de llana passà, de 22.168.069 caps en 1865, a 20.046.500 caps en 1930: una pèrdua de 2.422.469 caps. L'any 1865, la ramaderia estava repartida entre 3.251.317 propietaris, exactament, si fa no fa, la mateixa proporció de l'època actual. Existeixen ramaders importants; en general, el fraccionament de la propietat és la característica d'aquesta indústria, les directrius de la qual, en les seves vuit desenes parts segueixen essent les mateixes de tres segles enrera, quan el Marquès de la Ensenada féu fer el primer tanteig censal.

Aleshores, si Catalunya i totes les regions d'Espanya no han progressat d'acord amb el temps, ¿serà perquè el negoci és molt limitat? No som nosaltres que volem escatir aquest punt, encara que sabem a bastament a què atenir-nos. Només volem remarcar això: que Catalunya exporta cada any una quantitat importantíssima de milions per carns, per llanes, per llets i altres productes derivats del bestiar. Repetim: ¿Per què tots aquests milions, o una bona part, no poden quedar-se ací?

Hi ha moltes maneres de fomentar la ramaderia. Si tot Catalunya, espontàniament, normalment, hagués augmentat el seu cens com ho han fet les comarques de Barcelona i de Girona hi hauria un apreciable augment, ja que han sobrepujat les existències fins a un 25 per 100, mentre que Lleida i Tarragona han minvat en una major proporció.

¿Tanmateix, com són les característiques de les regions destacadament ramaderes d'Espanya? Galícia i tot el Nord, on més alt és el cens de bovins, es distingeix per un règim pluviós molt més pujat que a la resta de la Península, abundant, per tant, els pasturatges naturals i les deveses de conreu i entreteniment fàcils. Però Extremadura, Castella la Nova, Aragó i part de València, no són pas afavorides per condicions semblants. Volem dir que l'alta Catalunya pot molt bé equiparar-se, climatològicament, al Nord; bona part de les comarques mitjanes estan en condicions millors, i finalment les del litoral ho estan també. Això, pel que pugui relacionar-se amb el pasturatge, té distints aspectes: primer el del propietari que compta amb un limitat nombre de caps i que fa compatibles les labors del camp amb la cria i engreix del seu reduït ramat; la del ramader que té el bestiar en closos de grans extensions, només estabulats al fort de l'hivern, i el ramader que encara no ha sabut prescindir del sistema o forma transhumant, la primitiva forma del pastureig, la més poètica, però que industrialment resulta la menys productiva, sistema de cria i engreix que no practica cap país avançat. La indústria de la ramaderia s'ha racionalitzat i la manca de zones de pasturatge no representa cap inconvenient, ja que la base primordial és l'establulament.

Cal que insistim en el que hem dit. Catalunya, pel mercat que té en ella mateixa, està en condicions, té el deure de fomentar la ramaderia. Les condicions climatològiques no són pas més bones ni més dolentes que les de moltes regions d'Espanya. Encara tenim extensions de terres que permeten el pastureig i en són a propòsit, sense voler dir que sigui aquest el sistema aconsellable: hi cap un sistema mitjà, compresa estabulació i pastureig; el sistema transhumant s'ha de rebutjar en absolut per car i dolent i antiquat. L'alimentació intensiva supleix amb gran escreix els millors pasturatges. I conjuntament a l'explotació racional de la ramaderia, per tal d'abastar el nostre consum de carn, seleccionem les races, estudiem les que són més adequades a les condicions del nostre territori i després cultivem les que millors resultats puguin donar-nos, no oblidant que tenim, també dintre casa, un important mercat de llanes. Espanya té la raça "merina" encara molt estimada; classes excellents són les varietats "Disheley", de llana llarga; la raça "South-Down" és anàloga a la "merina"; la raça "Mauchamps" té la llana suau com la seda... No volem continuar per aquest camí. No teniem aquest propòsit. L'Escola d'Agricultura compta amb professors i elements tècnics prou assabentats i capaços per tal d'encarrilar un problema de tan alt interès. Nosaltres només hem volgut recollir l'afer en l'aspecte que podríem dir-ne econòmico-financer. Una altra cosa creiem que ni ens escauria ni ens pertoca.

PERE CASALS

Ara fa 24 anys...

El vol de Lucien Mamet

(Ve de la primera pàgina)

El primer vol deixar bocabadats tots els assistents, puix que davant dels propis ulls es realitzava el miracle increible: una maquinota, sense cap complicació màgica aparent, s'enlairà a uns tres metres d'alçària i d'aquesta manera en recorregué prop de vint-i-cinc. Ningú no tingé ni esma d'aplaudir ni d'entusiasmar-se. Va caldre que Mamet s'enlairés altra vegada abans que els espectadors reprenguessin el seu aplom i manifestessin amb demostracions afectuoses com agraïen el tast primerenc del gran miracle de l'aviació.

El diumenge següent a aquesta demostració privada estava assenyalat per al gran festival públic, i fou tanta l'expectació que l'anunci d'aquesta prova havia desvetllat en els barcelonins, que potser un dels moviments més intensos de ciutadania que ha presenciat Barcelona fou el que ocasionaren els vols d'En Mamet.

En els diaris de l'època es comenta amb adjectius especialment rebuscats la riuada enorme de vehicles de tota mena que enfarfegaren la carretera i tota mena de camins. Tota la molèstia i tota la pacient voluntat d'aquells milers de ciutadans que s'illusionaren amb presenciar la gran meravella fou implacablement defraudada. Un vent mal orientat i massa intens per al fràgil Blériot XI impossibilità la demostració. Però en aquells dies Mamet era una mena d'heroi digné de tots els compliments i condescendències. La gent es digué que si no volava era perquè totes les potències de la naturalesa s'hi oposaven, i en aquest cas el millor era resignar-se i esperar millor circumstància.

El dijous següent tota aquella gentada repetí l'anada a l'Hipòdrom i rebé plena satisfacció: Mamet s'enlairà i es mantingué més de cinc minuts abans de tornar a terra. Mamet fou considerat com un semidéu i va ésser objecte d'una ovació d'aquelles que s'anomenen indescriptibles.

De llavors ençà han passat vint-i-quatre anys, i cal proclamar que l'aviació els ha aprofitat avarament. Del Blériot XI als moderns avions existeix un somni de possibilitats. Aquelles demostracions experimentals s'han convertit en una labor quotidiana sense cap mena d'espectacularitat. Sense parlar dels rècords mundials de tipus esportiu, que aconsegueixen xifres astronòmiques comparades amb les dels avions del 1910, avui l'aviació transporta discretament, d'un cap a l'altre de l'any, milers i milers de passatgers i centenars de tones de correu i de mercaderies.

En uns horitzons més modestos, però, la circumstància del vint-i-quatrè aniversari d'aquell primer vol ens ha d'obligar a comparar la feina feta a casa nostra. Realment no ens podríem enorgullir de l'aviació catalana en un aspecte absolut; res no té de brillantíssim que la pugui posar en paral·lel amb la que els països capdavanters poden exhibir. Però conté una afirmació de voluntat i de constància que la fa digna als nostres ulls. L'aviació catalana, fins ara òrfena d'ajut i d'encoratjament, ha aconseguit una vitalitat qualsevol, que aquest aniversari ens permet de mesurar. Sigui la que sigui la seva valor creiem que no és gens menyspreable, i que es fa mereixedora de la simpatia pública.

Fa vint-i-quatre anys, tot Barcelona s'adherí espiritualment a la gesta de Mamet. Ja és raonable que a hores d'ara s'adhereixi i concedeixi una simpatia cordial i eficaç a la labor de construir per a Catalunya una aviació prestigiosa i utilitària.

M. [illegible]

EL MON DELS ESPECTACLES

EL CINEMA

EL CINEMA

"Els nibelungs" amb música

La circumstància d'haver-se decidit la Ufa a posar en circulació una còpia sincronitzada del famós film de Fritz Lang, *Els nibelungs*, ens ha permès de reveure en excellents condicions aquesta obra mestra del cinema alemany que — ho hem pogut constatar — no s'ha envellit pat gens ni mica.

Avui encara aquest film és absolutament únic dins la història del cinema. Com que significa l'única temptativa que s'ha portat a terme amb l'objecte de trasplantar al llenç la substància d'un poema èpic! Alhora constitueix aquest film una temptativa feta amb prou de seny, perquè el resultat aconseguit sigui del tot digne de tan ambiciós propòsit.

Es probable que molts espectadors desconeixent en absolut el text del poema *Els nibelungs* i, en canvi, coneixent, amb més o menys precisió, l'obra que Wagner ha extret d'aquell, es planyin que Fritz Lang hagi desaprofitat les formdables possibilitats cinematogràfiques de la tetralogia wagneriana, per referir-se fidelment al contingut estricte del poema nacional. Amb tot, el punt de vista de Fritz Lang és ben comprensible. El gran cineista ha volgut, abans que tot, fer una obra típicament nacional i popular, i l'obra de Wagner que manilleva tants elements a les *sayas* del nord i a la mitologia escandinava que comporta tantes preocupacions alienes a una poesia eminentment popular, no responia per a res als propòsits de l'autor.

Això sí, cal concedir que la pellícula s'adreça, tanmateix, als públics alemanys. Per als que no estan assabentats de res, el film és lluny d'ésser absolutament satisfactori des del punt de vista de la claredat en l'exposició. Més que una narració rigorosa, apar el film aquest com una col·lecció d'il·lustracions, sorprenents de fantasia, d'una història que se suposa coneguda. Hi ha a l'entorn de les imatges un alè de reminiscències i d'evocacions heroiques que subratllen l'emoció de cada moment, pels qui estan familiaritzats amb els fets que ací es tracta de narrar. Sortosament, la fantasia i el sentit plàstic de l'autor ha estat capaç de compondre una galerada d'imatges prou belles perquè captivin amb èxit l'atenció d'un públic heterogeni.

* * *

No és tan fàcil prescindir de Wagner, quan s'enfoca aquí la qüestió musical. Sens dubte, la història que narra el film no coincideix ni de bon tros amb els episodis de *L'anell del nibelung*. Amb tot, hi ha punts de coincidència, i aquests, per sempre més, estan estretament associats a una música insuperable. Davant el problema de sincronitzar musicalment *Els nibelungs*, que serà el més assenyat, recórrer a la música de Wagner o bé prescindir-ne?

Les dificultats de recórrer a la música de Wagner són òbvies. La més important consisteix en què el *découpage* de la partitura wagneriana no correspon per res al *decoupage* del film. Parlem, naturalment, en el cas de proposar-se fer les coses bé! Precisament, tot el problema de la música cinematogràfica consisteix a no trair l'esperit de la música, ni l'ordre cinematogràfic. Ajustar la música al film equival, doncs, en el cas present, a triturar i alterar de tal manera la partitura wagneriana, que per força el resultat ha d'ésser una monstruositat sonora que ha de ferir les orelles intelligents.

Però, i l'altra solució? Certament, tots aquests personatges que aquí es mouen tenen una existència ben legítima, al marge de la música de Magner. Com que són anteriors a ella! Però quan es tracta de confrontar-los a una música, ¿com no veure el fracàs que ha d'ésser recórrer a una música que serà lluny de respondre a les exigències musicals que les imatges desvetllen davant l'espectador preparat? *Mentre el ferrer Sigfrid forja l'espasa, Alberic a la cova de l'odi, El foc de Brunilda*, etc., etc., perquè la llista fóra inacabable. Un senyor que es diu Gottfried Hupperth ha escrit una música per a aquestes escenes. La veritat, les hauríem preferides mudes. Ni la músca té qualitat, ni, el que és més greu: caràcter. Ja que per esperit de fidelitat al discurs visual, prescindim de Wagner, almenys calia exigir un resultat de sincronització rigorosa. La música divaga totalment, no hi ha precisió, i per arribar a això, hauria estat molt millor fer divagar la música de Wagner, divagar en el sentit que el comentari musical fóra un comentari *grosso modo*, a l'estil de com es feia en temps del cinema mut. Després de tot, amb un treball intelligent podia arribar-se a un resultat —posats ja en aquesta tessitura—força satisfactori. Res no ho prova millor que l'arranjament que el mestre Antoni Ribera va compondre amb tant d'encert per a l'estrena del film al Coliseum. Els que encara se'n recorden ens donaran la raó.

El recórrer com ha fet el mestre Huppertz, de tant en tant, a una figura musical wagneriana, lluny de dissimular les insuficiències de la música, no fa sinó posar-la encara en més evidència.

Es de doldre que en decidir-se a posar altre cop en circulació una pellícula, com ja hem dit, tan excepcional, i en fer-ho amb la intenció d'afegir-hi un nou interès, del fet d'una possible sincronització, hom hagi estat tan poc inspirat en la tasca.

Per acabar: *Els Nibelungs* és un film mut. Res no pot dissimular-ne aquest caràcter. Es que era, doncs, interessant fer una sincronització, sincronització que no afegia cap valor al vell film? ¿No hauria estat, doncs, molt més assenyant desentendre's d'aquesta preocupació i anar de dret a establir l'acompanyament lliure, tal com es practicava en temps del mut? No hi havia aleshores cap inconvenient a recórrer a la música de Wagner. La partitura així obtinguda respectaria la tonalitat fonamental dels episodis, tot desentenent-se — per força — del detall del *découpage*, detall vulguis no vulguis confegit al marge de tota preocupació sonora i musical.

JOSEP PALAU

DILLUNS al

KURSAAL

Doble estrena de la comèdia d'embolic

La prometida de mi marido

i de la deliciosa pellícula moderna de joventut i bon humor

Sessió contínua de les quatre de la tarda a la una de la nit

Projectant-se a més

EL REY DE LOS FOSFOROS

JANET GAYNOR
PADDY
LO MEJOR A FALTA DE UN CHICO
WARNER BAXTER

LES ESTRENES

"Las 8 Golondrinas"

Catalunya — **Filmòfono**

Actualment, que tot és tractat des d'un punt de vista social o des d'un punt de vista sexual, és bo, de tant en tant, i saludable d'abandonar aquests angles tenebrosos i collocar-se en un mirador més amable. Aleshores es descobreix, es redescobreix més ben dit, una cosa que semblava morta per la pseudociència, la poesia, i amb aquest filtre es ressuscita la mitologia.

Podríem, si volguéssim, i tothom pot, de tan fàcil com és, cercar els recons sexuals i socials de l'aventura que Erich Waschnesch ens explica en "Las 8 Golondrinas", el film presentat ahir per "L'Opinió". Podríem fixar-nos en els problemes que planteja la maternitat en les noies soltères, els problemes sexuals en la joventut, la moral de l'avortament, la desigualtat dels sexes i una pila d'aquestes coses que converteixen el més innocent idilli en una cosa tenebrosa i rebarbativa, en una mena d'experiment de laboratori.

Tot això es podria treure d'aquest film; però l'escenari, vora un llac, les noies en maillot, els esports de l'aigua, la bellesa de tot plegat, aparta tot seguit l'esperit d'aquest cientifisme eixarreït germànic, i empeny de manera suau, però irresistible, cap a la poesia. Potser sí que els autors volien presentar un cas i treure'n conseqüències; però la naturalesa els ha vençut, i tots els bons — o els mals — propòsits se'n van a rodar, i ens trobem amb una història de nimfes i sàtirs, un bell poema que hom no se sent amb forces per profanar furgant en els motius remots d'accions i reaccions.

L'argument és d'una gran simplicitat: un club universitari de noies a la vora d'un llac on fan natació i canotatge. Una d'elles es troba en estat interessant, i a l'últim es veu obligada a confessar-ho. I aleshores el club, que ja era un reducte contra el sexe contrari, es fa una fortalesa; al voltant de la futura mare s'agrupen totes com si fos un fill comú, no fruit de l'amor, sinó de l'odi al sexe contrari. Però en aquest punt les coses, entra en funcions la naturalesa, i restableix el triomf de l'amor; Christel se'n va amb el seu enamorat, i tota la colla es queda convençuda que la major glòria és la derrota.

Això, posat en un ambient tèrbol, hauria agafat tot seguit un caire social de reivindicació del sexe dèbil. En els paisatges en què ens és presentat és pura emoció poètica, i seria un crim llegir-ho en prosa.

Veiem en aquest film un seguit de belles noies: Karin Hart, Ali Ghito, Helmuth Kiouka i moltes altres que, possiblement, posades en un altre film, o en aquest mateix amb un altre ambient, no demostrarien grans dots artístics, però que en aquest viuen i senten intensament l'acció i fan viure-la i sentir-la amb tota intensitat a l'espectador.

El que ja no ens agrada tant d'aquest film, però d'això no en tenen la culpa ni el director ni les noies, sinó els nostres laboratoris, és la còpia, constantment plena de sorolls intempestius i desagradables que la bellesa del film no acaba de fer perdonar, ans al contrari, fa del tot imperdonables.

LES GRANS PRODUCCIONS

sempre triomfen, i per això el públic aplaudí entusiasmat la presentació del diari "L'Opinió" de la magnífica pellícula de tesi

SELECCIONS FILMOFONO

que ens presenta el tema més íntim i complex de l'ànima femenina

Demà, dilluns, estrena

SALÓ CATALUNYA

"Salon Dora Green"

Metropol — **I. B. I. Films**

Amb "Salon Dora Green" l'espionatge dóna una altra obra al cinema. Uns espies volen apoderar-se dels plans d'unes noves hèlix que convenen a una potència estrangera i, naturalment, posen en pràctica tots els mitjans. Quan ha fallat la violència recorren a l'astúcia, i troben en una dona, Dora Green (Mady Cristians), l'auxiliar que cerquen. Dora Green es fa veure per l'enginyer (Paul Hartmann), i aquest se n'enamora. Mentrestant la policia treballa, s'acumulen els incidents i Dora s'enamora també de l'enginyer. Naturalment, quan és hora de prendre els plans vénen el drama i les complicacions; un dels còmplices agafa els documents, els adreça al seu cap i posa el sobre entre el correu de l'enginyer. Però aleshores es trenca el film, s'encenen els llums (això succeeix massa sovint al Metropol) i quan es reprèn, l'espia és mort, no se sap com. En fi, Dora es troba al domicili del cap dels espies quan el carter duu la carta. Ella l'escamoteja, la torna al correu amb la direcció a destinatari desconegut, i, com que l'enginyer és promès, acaba el film.

Una acció molt moguda i interessant i una interessant fotografia. Una mica confús el muntatge, cosa que perjudica el rigor lògic dels esdeveniments.

"Dime quién eres tú"

Metropol — **I. B. I. Films**

El Carnaval és un dels períodes que més accions d'opereta ha proporcionat, i al g aquest temps carnavalesc hi afegim com a lloc i com a personatges un teatre d'opereta i els seus artistes, tindrem uns ingredients que no fallen.

La vedette de la companyia s'ha de casar amb el director, però aquest ha de sortir cap a París i ella va a un ball de disfresses. Allà troba un xicot acabat d'arribar de Batàvia, però abans que aquest descobreixi qui és, fuig. El xicot, que és ric, la cerca per mitjà de la ràdio, cridant-la cada nit, i això dóna idea a un compositor per a una cançó que sentim cap al final, que és el millor del film. Com que resulta que el director és amic de l'enamorat, li cedeix la promesa i quasi els casa per força. Els protagonistes són Liane Haid i Víctor de Kowa, i el director, Georg Jacoby.

A. FERRAN

...MAE WEST...

Intérpret de "Lady Lon"

La censura a Amèrica

Hem llegit unes dades referents a estralls ocasionats per la censura a Amèrica, essent dels països on les tisores són més severes. Entre la llista de films prohibits l'any passat recordem:

"Dauvagld Souls", "Sefahren der liebe" (alemanys), "Une petite femme dans le train" (francès) i diverses produccions nacionals com:

"Reform Girl", "Svarta Rosor", "Hollywood after Dark", entre altres; "Noies d'uniforme" i "Scarface", prohibits en un principi, obtingueren més tard permís de projecció.

A la U. S. A. diverses personalitats fundaren, fa uns dos anys, un Consell Nacional per a l'alliberació de la censura, sota el patronatge de la Unió Americana de les Llibertats Civils. Aquest Consell té cura d'assenyalar públicament les escenes prohibides, sota pretextos imaginaris, que generalment es resumeixen en els mots: "amoral", "sacrílег", "obscè", "indecent", "excitació al crim"...

Cal recordar, en efecte, que els censors americans han exigit mutilacions o supressions en 355 films, que representen un terç de les obres estrenades; els films que hem anomenat abans, juntament amb alguns altres, no podran mai ésser projectats, i quant als altres dos, que, com hem dit, han obtingut permís de projectar-se, tant se valdria, puix que les tisores dels censors els han convertit en una cosa buida, la qual cosa, precisament, per la seva claredat, és el que apreciem.

En unes dades interessants "tipus standard" trobem calculat el tant per cent que correspon als diferents temes susceptibles a les tisores. Així llegim: "Sensualisme" ha ocasionat el 44 per 100 de les prohibicions; "la violència", 29 per 100; "el crim", 16 per 100; "la política", 5 per 100, i "la religió", 3 per 100.

Hem vist, també, un quadre comparatiu de les mutilacions exigides per la censura americana des del gener de 1932 al març de 1933, que s'ajusta a la classificació que del percentatge hem donat; ens limitarem, però, a recollir solament les dades corresponents a films de llarg metratge, puix que la categoria de films curts observa una relació normal.

Motius:

Per sensual:

Generalitats: 667 mutilacions en el diàleg i 308 en les imatges.

Nudisme: Cap mutilació en el diàleg i 134 en les imatges.

Per excitació al crim:

Tècnica criminal: 96 mutilacions en el diàleg i 123 en les imatges.

Recompensa al crim: 42 mutilacions en el diàleg i 80 en les imatges.

Per excitació a la violència:

Sobre éssers humans: 139 mutilacions en el diàleg i 494 en les imatges.

Sobre éssers animals: Cap mutilacions en el diàleg i 65 en les imatges.

Per tendències polítiques:

Nacional: 72 mutilacions en el diàleg i 50 en les imatges.

Estrangera: 19 mutilacions en el diàleg i cap en les imatges.

Juntament amb aquestes dades, publicades en la revista "Motion Picture Herald", hi ha el següent comentari:

"El mal de la censura resideix menys en l'eliminació d'escenes o de frases que en el seu estat superficial. La censura encoratja les realitzacions sentimentals i, altrament, atempta els fiims honestos, els intelligents esforços fets per l'estudi dels problemes fonamentals de la vida."

La severitat de la censura americana ha provocat casos com el de prohibir una escena d'un film en el qual, dintre una sinagoga, una noia llegia, al darrera del seu llibre d'església, una novella; ha prohibit, també, una escena en què un personatge feia cigarretes de paper amb fulls de la bíblia; ha prohibit sempre que un "gangster" estrenyés la mà d'un batlle; no caldrà dir com "Sóc un fugitiu" ha estat apurat, fins al punt que s'ha suprimit un subtitol que deia que la jornada de treball a presidi era de setze hores.

Davant d'aquestes anècdotes no ens quedarà altre remei que repetir unes paraules de l'òrgan anticensor: "Una societat mitjana no pot ésser edificada per la por; la censura, en suma, no és res més que una manifestació de la por".

M. M.

.....d'un film a l'altre...

"DIME, ¿QUIEN ERES TU?" — Amb aquest títol Ibi Films ens presentarà aviat una comèdia musical interpretada per Liane Haid, l'actriu de la qual tan bones creacions recordem.

La presentació d'aquest film tindrà lloc al cinema Metropol.

FILMS ANGLESOS A AMERICA.—La pellícula "Yo he sido espía" és la primera del contracte pel qual la Fox Film es compromet a distribuir a Amèrica sis pellícules cada any de la Gaumont-British.

EL PROPER FILM DEL COLISEUM.—"Ondas musicales" serà la propera estrena Paramount al Coliseum; en aquesta pellícula s'han reunit la majoria dels estels de la ràdio nord-americana: Bing Crosby, Kate Smith, Burns i Allen, Germans Hills, Germanes Boswell, Arthur Tracy, Vicente López i la seva orquestra, i l'orquestra de Cab Galloway. En el repartiment trobem també figures ben conegudes en el cinema, com Stuart Ervin, Leyle Hymans i Sharon Lynne.

UN FILM COMIC. — La M. G. M. ens presentarà el célebre còmic Buster Keaton en companyia de Jimmy Durante en la pellícula "Queremos cerveza". La comèdia transcorre en els dies que el president Roosevelt firmà un decret en el qual s'autoritzava la venda de cervesa amb un 3.2 per cent d'alcohol. La crítica americana ha dit que aquesta comèdia és una de les millors que ha realitzat la parella Keaton-Durante.

PROPERA ESTRENA. — Aviat veurem la pellícula Fox "Paddy, lo mejor a falta de un chico", interpretada per Janet Gaynor i Warner Baxter, els quals ens són prou coneguts perquè n'haguem de parlar. Els segons papers del film van a càrrec de Margaret Lindsay i Harry Stephens, ambdós ingressat fa poc en la constel·lació cinematogràfica. Stephens diuen que és un galant de gran esdevenidor, i Margaret Lindsay, la recordareu de "Cabalgata", és la noia de l'escena del "Titanic".

UN FILM DE FRANK CAPRA. Aviat, per Cifesa, ens serà presentada la pellícula Colúmbia "La locura del dólar", interpretada per Constance Cummings, Pat O'Brien, Kay Jonhson, Gavin Gorden, sota la direcció de Frank Capra, que el recordem de "A'es", "Submarins", "Dones de luxe", "Amor prohibit", "L'amargor del general Yen" i altres films Colúmbia.

EL PREMI INTERNACIONAL DE CINEMATOGRAFIA.—L'any passat correspongué a Milà celebrar el Concurs anual de Cinematografia. A aquest Concurs acudeixen totes les productores europees presentant llur millor producció. A aquest Concurs fou presentada també "Las ocho golondrinas", la producció de tesi de la qual tant s'ha vingut ocupant la premsa estrangera, i per unanimitat quedà premiada, en atenció a la seva tècnica i al seu assumpte.

El tema de "Las ocho golondrinas", d'una profunditat humana emocionant, és el més atrevit que s'ha dut al llenç. No es tracta d'un assumpte trivial i intranscendent realitzat amb el sol objecte de distreure, sinó que exposa un problema d'una realitat extraordinària, com és la vida de la noia actual, els seus perills i les conseqüències de la llibertat que gaudeixen.

Aquesta extraordinària producció ha estat adquirida per "Selecciones Filmofono", i d'ací a pocs dies serà sotmesa a la crítica del públic en un dels nostres millors cinemes.

Demà TIVOLI

Un episodi d'espionatge, d'amor i de fatalitat, del qual fou protagonista real

MARTA ONOOKAERT

que ens dóna a conèixer la tragèdia de l'espia.

MADELEINE CARROLL - CONRAD VEIDT
HERBERT MARSHALL

EL TEATRE

Teatre de circumstàncies

Com potser recordaran els nostres lectors, fa cosa de dos mesos que la premsa publicà una nota oficiosa del teatre Espanyol anunciant que havia estat llegida per l'empresa d'aquell teatre i acceptada per a la seva immediata "una obra simbòlica", en un pròleg, tres actes i un epíleg, repartits en deu quadres, titulada *La victòria del coronel català* (fets històrics de la vida de l'immortal patrici Francesc Macià), original dels senyors Ramon Ponç i Tomàs Isanda".

Tot i haver llançat aquell solt de comptaduria, l'empresa de l'Espanyol no ens donà a conèixer l'obra anunciada.

Ara, però, ens surt a la casa del davant. Segons una gasetilla pregada que acabem de rebre, *La victòria del coronel català* serà estrenada el dijvendres que ve al teatre Victòria per una companyia acabdillada *(sic;* es veu que es tracta d'un espectacle heroic de dalt a baix) pel galant jove Robert Samsó.

Ens comuniquen també que els autors han cedit els drets de representació a profit del monument a Macià i que les autoritats han estat oficialment convidades a l'acte.

¡Tot sigui a llaor del teatre català, per al qual, pres seriosament, no hi ha una ànima amb iniciatives passadores!

TEATRE AMATEUR

ASSOCIACIO AMICS DEL TEATRE.—Aquesta tarda, al Teatre Escola tindrà lloc la V sessió de teatre selecte català de l'actual temporada, posant-se en escena l'obra en tres actes "La fosca", interpretada pels elements de la companyia amateur senyora Papell, senyoreta Grau i els se- Puig. A més, es representarà la comèdia en un acte d'En Rossinyol "La casa de l'art".

LA MUSICA

NOTICIARI

Mme. Elisabeth Coëmans de Pérez Farràs i Mlle. Isabelle Martí-Colin a l'Associació Musical del Districte IX. — Tal com s'havia anunciat prèviament, han estat publicats els programes del Concert extraordinari en el qual aquesta Associació Musical de Sant Andreu presentarà la violinista belga Mme. Elisabeth Coëmans de Pérez Farràs. Aquesta concertista, que tants èxits porta conquerits a l'estranger i darrerament en col·laboració amb la nostra Banda Municipal, acompanyada per la pianista Isabelle Martí-Colin, interpretarà demà, diumenge, a un quart de dotze del matí, el següent programa. Primera part: "Concert en mi", Bach; (a), Allegro; (b), Adagio; (c), Allegro assai. Segona part: "La follia", Corelli; "Aria", Bach; "Cançó", Morera; "Schon Rosmarin", Kreisler; "Reverie", Lamote de Grignon; "Tamborin Chinois", Kreisler.

L'Associació Musical del Districte Novè fa avinent que aquestes audicions, com totes les organitzades per l'esmentada entitat, són exclusivament reservades als seus associats, per la qual cosa s'accepten propostes de nous socis, cada dia, de nou a onze, al local social, Ramon Batlle, 19 i 21.

CONFERENCIA CLUB. Conferència del mestre Antoni Ribera. — Pròximament donarà al "Conferència Club" una conferència sobre formes musicals l'ilustre mestre i director Antoni Ribera, l'activitat artística i pedagògica del qual és tan variada com interessant. Pianista, de fàcil tècnica i estil depurat, el fan intèrpret excellent de la literatura per a aquest instrument; com a director d'orquestra, ha consolidat el seu nom amb memorables actuacions que realitzà a Barcelona, Madrid, Bayreuth, etc.; pedagog i musicòleg, traductor de les obres dels més grans teòrics alemanys, el conjunt d'aquests mereixements han fet que tothom reconegués el mestre Antoni Ribera com una autoritat musical indiscutible.

També el mestre Ribera ha actuat com a conferenciant, divulgant de manera amena i segura sobre temes elevats de l'art musical. Darrerament la premsa de Madrid s'ha ocupat amb gran elogi d'una recent conferència que ha donat sobre la Cinquena Simfonia de Beethoven. En la conferència que donarà a Barcelona el mestre Ribera tractarà sobre un tema semblant, i és d'esperar que, talment com a Madrid, la tasca artística del mestre Ribera constituirà un èxit per a ell i, també, per a l'entitat organitzadora.

Teatre Novetats

Esdeveniment cinematogràfic

Dimarts, 13 de febrer de 1934

ESTRENA

del film líric de producció nacional

Principals intèrprets:

PEPE ROMEU
Charito Leonís
Maria Espinalt
Hilda Moreno
Antonio Palacios
Valeriano Ruiz París
Baena
Alvarez Rubio
Leo de Córdoba
Banquells, etc.

Presentada per CIFESA

Equip sonor BLOCK-POSTE PHILISONOR

muntat exclusivament per a aquest magnífic film

Demaneu les localitats amb anticipació

Telèfon 13451

Distribució CIFESA

ARAGO, 261 BARCELONA

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

INFORMACIÓ D'ESPANYA

ELS CONFLICTES OBRERS

Sembla imminent per a demà la vaga general del ram de construcció a Madrid

L'agitació obrera en altres indrets d'Espanya manca d'importància

Madrid, 10. — Els periòdics es fan ressò de l'anunciada vaga general per a dilluns del ram de la construcció.

El president de la U. G. T., senyor Anastasi de Gracia, ha dit als periodistes que la vaga és irremeiable si abans de dilluns el Govern no acut a favor dels treballadors, el noranta per cent dels quals s'han pronunciat per l'atur, que afectarà més de trenta mil obrers.

El ministre del Treball ha dit als mateixos periodistes que no hi ha cap motiu per declarar aquesta vaga, ja que la possibilitat que en breu termini quedin sense feina una falange d'obrers que actualment treballen en distintes empreses l'Estat ha decidit contrarestar-la donant feina als dits obrers, a fi d'evitar l'atur que es tem.

Adverteix el senyor Estadella que l'únic motiu que hi podria haver seria de caràcter polític, i llavors el Govern procedirà en conseqüència.

Ha terminat afirmant que anuncis com els d'aquesta vaga, el de la metallúrgia, la fusta i altres rams no tenen fonament legal.

El director del Treball, senyor Riu, ha dit:

—He vist que alguns patrons intentaven involucrar els plets i mesclar-los a fi de fer-ne un de sòl; però no els ha sortit bé el que pretenien.

Referent a la qüestió dels obrers de quedar-se sense feina, ha estat arranjada amb la solució oferta pel ministre d'Obres Públiques.

Madrid, 10. — Continuen a la presó Model els senyors Domínguez i Gil, secretari i president de la Federació Local de Tipificació.

Estan sotmesos a procés, l'acusa del qual es veurà dilluns davant el Tribunal d'urgència.

ELS TREBALLADORS DE LA TERRA

Parlant el secretari de la Federació de Treballadors de la Terra, senyor Ricard Sabalza, amb un periodista, ha dit que el front únic haurà d'accelerar-se, previ acord dels organismes dirigents, dels quals haurà de constar, una vegada feta la puntualització dels seus fins concrets. Front únic per a una acció d'homes dirigida a l'execució d'un fi comú que seria la defensa dels proletaris davant de l'ofensiva patronal.

Treballarem per a la consecució de la seguretat d'un medi econòmic convenient a l'obrer.

Relacionat amb aquests punts, li sembla bé el front.

ELS CAMBRERS HAN ACCEPTAT EL LAUDE DEL MINISTRE DE TREBALL

Els cambrers acordaren la matinada d'ahir, per unanimitat, com és sabut, acceptar el laude del ministre de Treball en el conflicte plantejat.

La solució trobada per impedir el conflicte que havia de començar ahir ha estat l'acceptació d'una base que s'afegeix a les que estan en vigor i que concedeix als cambrers un sou mínim de vuit pesetes.

Aquesta base no regirà fins al 5 de juliol de 1935.

El president del Gremi Patronal de Bars i Cafès, senyor Polanco, ha dit que, malgrat tot, no pot assegurar que el conflicte estigui resolt definitivament, puix que els patrons hauran de reunir-se després del Carnaval per a estudiar el decret ministerial i veure si la seva promulgació s'ajusta o no a les lleis vigents.

Afegeix que la base del sou mínim de vuit pesetes consideren molts patrons que perjudica els seus interessos.

El ministre del Treball, no obstant, ha dit a un periodista que l'assumpte cambrers el considera definitivament resolt, i que el laude ha estat ben acollit per ambdues parts per ésser just.

LA CRISI DE LA CONSTRUCTORA ECHEVARRIETA DE CADIZ

Cadiz, 10. — Els obrers de la constructora Echevarrieta han abandonat el treball a l'hora d'esmorzar per exterioritzar la seva protesta per la manca de tasca en la factoria.

Els obrers s'han dirigit després, en compacta manifestació, al Govern civil, i s'han estacionat davant l'edifici en actitud pacífica, mentre una nombrosa Comissió lliurava al governador les conclusions adoptades per a la solució del conflicte.

Els comissionats han promès reintegrar-se al treball amb l'esperança que les autoritats obtindran èxit en les qüestions per a facilitar la construcció dels cotxes d'ambulància de [illegible]

A SEVILLA ELS OBRERS SEMBLEN CONTRARIS AL MOVIMENT DE REVOLTA

Sevilla, 10. — El comitè de la Federació de Sindicats Units, afectes a la C. N. T., ha dirigit un escrit a tots els afiliats aconsellant-los que s'abstinguin de secundar l'anunciat moviment per tractar-se d'una qüestió política aliena a l'interès dels treballadors.

Sevilla, 10. — Si sindicat d'obrers parats ha enviat una nota a la premsa dient que en la seva entrevista amb el governador han fret la impressió que aviat començaran les obres que donaran ocupació a un gran nombre d'obrers.

La impressió dominant és que es deixarà sense efecte l'acord que adoptaren els parats, en assemblea, de començar una campanya d'agitació des del proper dilluns.

PRECAUCIONS A LA PROVINCIA DE GRANADA

Granada, 10. — El governador ha manifestat que alguns comerciants han estat conminats perquè tanquessin llurs establiments a les cinc de la tarda, dient-los que era ordre del comitè revolucionari.

S'han adoptat les mesures necessàries per tal d'evitar que es faci qualsevol atemptat contra el comerç.

El governador ha afegit que la força pública està preparada per a tota eventualitat.

Pel Govern civil desfilen nombrosos alcaldes de la provincia, els quals reben instruccions per al manteniment de l'ordre públic. A més, circulen pels pobles ordres escrites sobre el particular.

EL FISCAL DEMANA TRES PENES DE MORT CONTRA UNS ATRACADORS

Saragossa, 10. — A la Sala de Justícia del Castell de la Alfajería ha començat el Consell de guerra contra tres processats per l'assalt de l'automòbil de l'ex-comte de Rinduoms, ocorregut prop de Madrid.

Els atracadors eren cinc, i van fugir en una camioneta, refugiantse en un hostal prop de Guadalajara.

L'hostalera els denuncià a la guàrdiacivil, que acudí i entaulà un tiroteig amb els atracadors, resultant dos d'aquests morts i detinguts els altres.

El fiscal ha demanat la pena de mort per a tots tres processats.

UN NOI DE 16 ANYS MATA UN COMPANY SEU D'UN COP DE PUNY

Madrid, 10. — A primera hora de la tarda s'ha desentrotllat un sagnant succés al camp de Goya.

Prop del Pont de Segòvia, el noiet Benavente Garc a Alonso, de 14 anys, era objecte, per part dels seus amics i conveins, de constants escarnis i humiliacions.

Benavente trobà un encenedor, el qual vengué per 45 cèntims al seu amic Eusebi Tarón, de 16 anys.

El comprador de l'encenedor ha trobat Benavente aquesta tarda i li ha dit que no li convenia i que li tornés els cèntims.

Benavente ha respost que no podia tornar-li el que li lliurà, perquè ho havia despès.

Aleshores l'altre noi ha pegat un fort cop de puny al cap de Benavente, el qual ha anat per terra.

La gent que presenciava el fet ha recollit el noiet ferit i l'ha traslladat a la casa de socors, on ha expirat al cap de pocs moments d'ingressar.

La policia ha detingut, al seu domicili el bordegàs Eusebi Tarón, el qual ra estat traslladat a la comissaria de La Latina. Després ha ingressat al Tribunal Tutelar de Menors.

DESTROYERS CAP AL MARROC

Cartagena, 10. — Ha salpat, amb direcció a Ceuta, el destroier "Lezage", agregat a les forces navals del Marroc.

Aviat aniran, amb la mateixa destinació, a aquelles aigües(el destroier "Valpaso" i el transport de guerra "Almirante Lobo".

L'enterrament de l'estudiant Montero dóna lloc a una lamentable paròdia feixista

Madrid, 10. — Al matí s'ha verificat el trasllat del cadàver de l'infortunat estudiant Matías Montero Rodríguez, des del dipòsit judicial al cementiri.

Han assistit a l'acte els familiars del finat, el senyor Goicoechea, el senyor Primo de Rivera, els caps de "Falanje Española", una representació seva i nombrós públic, en la seva majoria estudiants.

En ésser tret el cadàver del dipòsit el senyor Primo de Rivera ha dit: —"Matías Montero Rodríguez".

Els joves feixistes amb el braç en alt han contestat: "Present".

A les quatre s'ha verificat l'enterrament del cadàver. Hi han assistit representants de "Falanje Española", de la Joventut Tradicionalista, d'Acció Popular, el senyor Goicoechea, l'ex-comte de Rodezno i el senyor Primo de Rivera i altres personalitats.

Després de resar el respons per l'ànima del finat, el senyor Primo de Rivera ha pronunciat les següents paraules:

"Aquí tenim, ja en terra, un dels nostres millors camarades. Ens dóna una lliçó magnífica del seu silenci.

D'altres, còmodament, ens aconsellen des de les seves cases a ésser més animosos, més combatius, més durs en les represàlies. Es molt fàcil aconsellar, però Matías Montero Rodríguez ens ha aconsellat. No ha parlat, s'ha limitat a sortir al carrer en compliment del seu deure, encara sabent que probablement l'esperava la mort, puix que així li ho havien anunciat.

Pocs abans de morir va dir: "Sé que estic amenaçat de mort, però no m'importa si és pel bé d'Espanya."

No passà gaire temps sense que una bala traidora se li clavés al cor, on guardava tanta d'amor a Espanya i a la "Falanje".

¡Company Matías Montero Rodríguez! Gràcies pel teu exemple. Que Déu et doni bon descans i a nosaltres ens el negui fins que sapiguem guanyar per a Espanya la collita que sembra la teva mort.

Per última vegada: "Matías Montero Rodríguez!

Tots han contestat: "Present".

Visca Espanya! Tots han contestat: "Visca!

Els estudiants de la F. E. han publicat la següent nota:

"El plom dels botxins d'Espanya ha segat una altra vida patriòtica: Matías Montero Rodríguez.

Un mort més. Espanya no pot suportar aquestes amenaces dels traïdors.

Protestem del nou estil de la revolució, i sentim que se'ns ensenyin mètodes odiosos, els quals, com a bons estudiants, no trigarem, desgraciadament, a acceptar els estudiants de la "F. E.".

COMBINACIO DE GOVERNADORS

Durant la celebració del Consell de ministres ha estat lliurada als periodistes la combinació de governadors, que és la següent:

Governador civil de Coruña, el senyor Manuel Asensi Maestre, que ho era de Granada.

Governador civil d'Albacete, el senyor Josep Aparicio, que ho era de Jaén.

D'Alacant, el senyor Adolf Chacón de la Mata, que ho era d'Almería.

D'Almeria, el senyor Francesc Hernández Mir, que ho era d'Albacete.

De Terol, el senyor Manuel Peñez, que ho era d'Alacant.

De Toledo, el senyor Artemi Precioso.

De Jaén, el senyor Ramon Fernández Mato.

De Granada, el senyor Marià Muñoz Castellanos.

Han estat conferenciant amb alguns ministres, durant la celebració del Consell, el sots-secretari d'Obres Públiques, per estar malalt el senyor Guerra del Río, i el director general de Treball.

En sortir han manifestat que havien canviat impressions, però que les entrevistes no havien tingut cap importància.

VISITEU
MALLAFRE, Sastre
Presenta una gran col·lecció per a vestits i abrics d'entretemps

Una falsa alarma a la Universitat de Madrid

Madrid, 10. — Aquest matí, a la Facultat de Medicina s'han començat a donar les classes normalment.

Es comentava entre diversos grups l'assassinat de l'estudiant Montero, ocorregut ahir al carrer de Mendizàbal, i amb aquest motiu s'han produït disputes que han pres aviat un caire violent.

Més tard ha arribat a la Facultat la notícia que a l'Escola de Veterinària havia estat mort aquest matí un estudiant pertanyent a la F. U. E. Això ha excitat encara més els ànims i s'han llançat crits demanant justícia.

Les autoritats acadèmiques s'han posat en comunicació amb l'Escola de Veterinària per tal de confirmar el rumor que havia circulat, però des de l'Escola de Veterinària han assegurat que la notícia era totalment falsa, car allí no s'havia desenrotllat cap incident.

En ésser coneguda aquesta notícia s'han calmat els ànims.

Un grup d'estudiants ha visitat el degà de la Facultat de Medicina per tal de demanar-li que en senyal de dol per l'estudiant mort ahir fossin suspeses les classes i es posés la bandera a mig pal.

El senyor Sánchez Covisa ha accedit a suspendre les classes a la Facultat, però ha dit als estudiants que no considerava convenient exteriotitzar la seva protesta hissant la bandera a mig pal, car això podia pertorbar l'ordre.

ELS EMIGRATS ARGENTINS A VIGO

Vigo, 10. — Ha entrat al moll el transport de guerra argentí "Pampa", que procedeix de Lisboa.

Hi viatgen els ex-ministres argentins de l'Interior Eracli Eustaquio Guerra i Calixte Alvarez Rodríguez i alguns emigrats més. Alguns continuaran el seu viatge a França per terra.

El vaixell estarà quatre dies en aquest port i sortirà cap a L'Havre.

Han estat al port, per saludar els emigrats, el cònsol argentí i alguns representants de la dita colònia.

Cap dels viatgers no ha fet declaracions d'interès.

EL SR. RICO ABELLO SE'N VA AL MARROC

Algeciras, 10. — En l'exprés ha arribat l'alt comissari al Marroc, senyor Rico Abello, que ha estat rebut per les autoritats.

Li ha retut honors una companyia d'infanteria.

Seguidament el senyor Rico Abello ha embarcat en el canoner "Dato", que ha sortit immediatament cap a Ceuta.

Ceuta, 10. — A bord del canoner "Dato" ha arribat l'Alt Comissari d'Espanya al Marroc, senyor Rico Abello. Ha estat rebut pel cap superior de les forces militars, general Gómez Morato, pel general Benito, autoritats civils i comissions de les forces de la guarnició, així com també representacions d'entitats.

Les bateries han fet les salves d'ordenança, i ha retut honors una companyia de Regulars de Ceuta, que ha desfilat.

El senyor Rico Abello, després de saludar les esmentades personalitats ha continuat el seu viatge cap a Tetuan en automòbil.

PERSECUCIO D'UN BANDIT

Màlaga, 10. — La guàrdia civil de Ronda, auxiliada per altra de diversos llocs, realitza actives gestions al camp per tal d'esbrinar el parador del famós bandit Joan Mingoya (a) "Pasos Largos".

Es coneixen les malifetes de l'esmentat individu, que robà una escopeta i una caixa de municions d'un cortijo on s'albergava.

Després va anar a un altre cortijo demanant tabac.

Posteriorment tornà a Ronda, on comprà més municions.

Des d'aleshores no ha tornat a saber-se res del fugitiu.

El fugitiu ha sofert diverses condempes i estava reclamat per diferents jutjats per agressió a la guàrdia civil i tinença ilícita d'armes.

Joan Mongoya és un gran coneixedor de la terra, però té 63 anys i no està bé de la vista; per tant, la guàrdia civil creu que no serà difícil atrapar-lo.

L'efervescència a Biscaia per l'augment del preu del pa

Segueixen els assalts a les fleques i tendes de queviures

Bilbao, 10. — Continua l'efervescència als pobles de la zona fabril de la vora esquerra de la Ria, on s'havien comès diversos assalts a botigues de queviures i a d'altres establiments, així com també a fleques, a causa de la puja del preu del pa.

La situació s'ha estès a altres localitats.

A l'estació de Lamiaco, i en arribar el ferrocarril de les nou, diverses dones que esperaven han obert la porta d'un vagó i se n'han endut dos sacs de pa de 70 quilos, destinat a Las Arenas.

El tren ha perdut alguns minuts de marxa.

Els assaltants han fugit.

— Al lloc conegut per Las Soperas ha arribat un grup de dones i alguns homes, els quals han penetrat en un establiment i se n'han endut 70 pans i molts pancts.

Després han fet aturar una camioneta de pa i s'han apoderat de tot el que duia. S'ho han repartit.

A la mateixa localitat ha estat assaltada una altra camioneta de pa i arrabassada la mercaderia. Per aquesta causa, moltes dones no han pogut adquirir pa avui.

— A Santurce s'han produït fets semblants.

Un grup de dones ha deturat una camioneta de pa i s'ha apoderat i repartit el que portava. Seguidament s'ha format una manifestació de 250 persones que s'ha dirigit a la fàbrica de pa i ha obligat els propietaris a què posessin el pa al preu que tenia abans de la puja. Davant l'actitud violenta dels manifestants els flequers han accedit.

Els manifestants han marxat cap a l'Ajuntament i una comissió ha visitat l'alcalde per demanar-li la llibertat d'un individu detingut per l'assalt d'una camioneta de pa. L'alcalde ha dit que el detingut es trobava a Bilbao i que faria les gestions oportunes.

A Portugalete i altres pobles, quan més pacífics semblaven els ànims i es creia que no passaria res, a la Plaça de la República, un grup d'homes i diverses dones, ha assaltat algunes tendes de queviures i s'han quedat totes les mercaderies. Ha acudit la força pública i els manifestants han fugit.

Els comerços han tancat per temença d'ésser objecte d'un assalt.

A Sestao un grup de dones i nens han obligat un tramvia de càrrega a parar-se, i s'han apoderat de la mercaderia que portava, consistent en llaunes de mantega, xorissos i altres objectes.

Hi han acudit forces de la guàrdia civil i de seguretat, les quals han foragitat els revoltosos.

Els comerciants han tancat, però l'autoritat els ha obligat a què obrissin els establiments.

S'han redoblat les precaucions, per tal d'evitar la repetició dels fets.

AMB MOTIU DE L'ANIVERSARI DE LA PRIMERA REPUBLICA

Madrid, 10. — A dos quarts de dotze de la nit, ha estat facilitada al ministeri d'Estat una nota que diu així:

Amb motiu de l'aniversari de la proclamació de la primera República espanyola, el Govern, volent distingir les persones de més antiga adhesió al règim republicà, algunes participants en la vida pública l'any 1873, ha acordat proposar la concessió de les insignies de cavallers de l'Ordre de la República els següents senyors:

Emili Gutiérrez Gamero, de Madrid; Gaspas Cuéllar Díaz, de Barcelona; Pius Porderech, de Barcelona; Dionís García de la Mata, de Sevilla; Antoni Martínez de León, de Sevilla; Vicenç Braulio Algarra Ibáñez, de València; Aureli Blasco Grajales, de València; senyora Amàlia Garvias, de València; senyor Antoni García Izquierdo, de Zafra; David Rodríguez, de Palència; Isidro Mateo, de Santander; Jaume García Cruz, de Santa Cruz de Tenerife; Josep García Fernández, de La Corunya; Rafael Muñoz Izquierdo, de Santos Maimona; Ramon Riu i Vendrell, de Cervera; Baltasar Muro, de Saragossa; Tomàs Garro Aranda, de Cartagena.

El Consell de Ministres ha acordat proposar igualment per a la concessió de la banda d'aquella ordre els ex-ministres de la segona República, senyors Alvaro de Albornoz, Josep Giral i Jaume Carner.

Llegiu LA PUBLICITAT

Parlant amb els periodistes

El ministre de Justícia diu que buscarà un local adequat per al Tribunal de Garanties i que el Govern no té per què canviar la seva orientació

Madrid, 10. — Els periodistes han conversat avui amb el ministre de Justícia sobre diversos assumptes.

—¿Podeu donar-nos alguns detalls respecte a l'autorització al Tribunal de Garanties Constitucionals per a ocupar un lloc adequat?

—Poc puc afegir sobre això, ultra el que sabeu vosaltres. La Comissió de Govern Interior de la Cambra ha entès, després d'examinar l'informe tècnic dels arquitectes, que l'edifici destinat a l'antic Senat no reunia les condicions necessàries per a la instal·lació del Tribunal de Garanties Constitucionals, el qual no es prestava per les males condicions en què es troba a les obres de reforma que calien perquè el Tribunal que s'hi ha d'instal·lar pogués funcionar.

Les Corts, en la seva sessió secreta, han fet seu el parer dels tècnics i de la Comissió Interiors.

El Govern, us ho puc afirmar, està en les majors disposicions per a cercar un edifici on sigui instal·lat, al més aviat millor, el Tribunal de Garanties Constitucionals.

Algunes vocals d'aquest Tribunal, segons sembla, consideraven depressiva la negació que de l'edifici del Senat han fet les Corts per al domicili del Tribunal. La seva interpretació és molt equivocada, tan equivocada que, en no accedir a la concessió de l'edificit del Senat, ni que s'hi portessin a cap obres, obeeix a què el Govern vol atorgar al Tribunal un estatge digne de qui el va a ocupar.

Es també convenient, per altra banda, que els senyors que integren el Tribunal ajudin el Govern en la designació del local apropiat.

—¿Es cert que s'allunya, després dels projectes anunciats, la data de l'aprovació del projecte d'amnistia?

—El Govern, sobre aquest assumpte, no ha pres recentment cap acord.

A propòsit d'això he de dir-vos, com vosaltres sabeu, que aquest projecte figurava en la declaració ministerial llegida a les Corts, en la qual es parla de concedir una àmplia amnistia.

Tampoc ignoreu les veus de diferents matisos que s'han sentit per enjudiciar no una àmplia amnistia, sinó una altra de parcial. Per això, en aquests moments i responent a la vostra pregunta, no us puc dir si després de les vacances s'allunyarà la concessió de l'amnistia.

Aquesta qüestió figura en l'ordre del dia, i igualment pot posar-se a debat en la propera sessió que en les successives.

—¿Què ens podeu dir de l'assumpte relatiu als havers de la clerecia?

—Es tractarà igualment a les Corts en la primera reunió. El Govern, com ja hem anunciat, té el seu projecte i anem, amb ell, a buscar les opinions que s'exposin en les sessions parlamentàries. Aquests debats ens serviran, sens dubte, d'orientació per arribar a una solució definitiva.

Podria succeir que les discrepàncies no fossin tantes com fins ara s'ha suposat.

—¿Afecten al Ministeri de Justícia alguna o algunes de les mesures que per a la previsió en ordre públic vol implantar el Govern?

—Totes aquestes mesures, la majoria de les quals ja són conegudes, no afecten encara a aquest Departament ministerial. No sé si més tard arribaran a relacionar-s'hi.

I després d'aquestes paraules els informadors s'han acomiadat del senyor Alvarez Valdés.

Un periodista ha interrogat el senyor Alvarez Valdés sobre l'abast que pogués tenir la seva frase d'ahir segons la qual "el govern duraria almenys el que durin les vacances".

—Cap abast — ha contestat el ministre de Justícia —. Jo vàig voler dir que almenys disposàvem del marge de vida que ens donen les vacances, però no vull dir que després de les vacances sorgeixi la crisi.

—Quan vindrà aquesta?

—Això no ho sé. No ho sé jo ni ho sap ningú.

Jo sóc un home que fa la seva tasca sense preocupar-se de quan hi posarà punt final.

—Es diu — ha afegit el periodista— que de l'últim debat polític no sortí aclarida la situació parlamentària i governamental. Vós què hi penseu.

—Jo crec que la situació ha quedat aclarida suficientment en tots els seus aspectes. El Govern ha plantejat el debat després del qual ha demanat un vot de confiança a la Cambra. La Cambra l'hi ha atorgat. Tots els Governs parlamentaris del món no tenen més que aquesta aspiració.

Preguntat sobre la inclinació del Govern cap a l'esquerra o cap a la dreta, ha contestat:

—No hi ha cap canvi ni cap a la dreta, per suposat. El Govern és on era en presentar-se.

—Però tingueu en compte—ha afegit el periodista—que arran de les declaracions del senyor Martínez Barrio sembla que hi hagué una rectificació governamental.

—Així ha interpretat l'opinió les paraules del senyor Martínez Barrio i dels altres dos ministres radicals que es digueren rebels, segons els quals s'havia arribat a un acord amb el senyor Lerroux i els restants ministres, però el Govern no s'ha mogut del seu lloc. Les declaracions del senyor Martínez Barrio foren exclusivament una apreciació personal.

Quant a l'actuació del Govern cal tenir en compte que és un govern minoritari amb pensament i trajectòries pròpies. De vegades en el seu camí es troba amb les dretes i en altres moments topa amb l'esquerra; això és el qué passa, però el Govern està al centre, que és on ha d'ésser. No hi ha hagut abans de les declaracions del senyor Martínez Barrio cap desviació cap a la dreta, ni després de les declaracions cap a l'esquerra. Som on érem: on ens deixà la declaració ministerial el dia que fou pronunciada a les Corts pel senyor Lerroux.

—També ara sembla observar-se que el Govern abriga propòsits i es disposa a prendre mesures a favor de les esquerres en llur major part obreristes.

—El Govern no ha estat mai remic en buscar el benefici de la classe obrera com el de totes les classes socials, però *així, en rodó, no pot dir-se que* arrans dels darrers successos el govern es proposi com a pla de Govern fer aquestes concessions a determinats sectors socials.

UN ATRACAMENT QUE NO ES VEU CLAR

Madrid, 10. — Aquesta nit s'ha presentat a la Comissaria del districte de Chamberí el senyor Adolf Pedrezuela i Garrido, amo d'una tenda d'ultramarins, situada al carrer de Sagunto, núm. 10, per denunciar que minuts abans de tancar el seu establiment, on es trobava amb un dependent de 14 anys anomenat Lluc Izquierdo Vicente a la rebotiga, han penetrat cinc individus pistola en mà, i en sortir a la botiga el dependent Lluc i el denunciant, l'han obligat a girar-se d'esquena i han escorcollat els calaixos.

Com que no han trobat res, el denunciat els ha lliurat tres-centes pessetes, producte de la recaptació del dia, que guardava a la cartera, i després d'això els atracadors s'han fet escàpols.

Pedresuela, davant de la policia, no ha pogut concretar les senyes personals del malfactors, i el mateix ha ocorregut amb el dependent, que en la seva declaració ha tingut nombroses vacillacions.

Preguntada la portera de la casa on hi ha la botiga, i l'amo i els parroquians d'un establiment de vins instal·lat davant de la botiga de comestibles, tots han manifestat que no havien sentit ni vist res d'anormal, i han negat que ningú hagués rondat per aquell lloc.

Encara que l'assumpte no es presenta clar, la policia realitza les gestions de rigor.

S'estudia una disposició per a protegir la producció espanyola

Madrid, 10. — Un periòdic diu que pels Ministeris d'Indústria i Treball s'estudia una disposició que tendeix a protegir la mà d'obra espanyola.

Es vol, en suma, imitant França, diu l'esmentat periòdic, protegir la nostra producció dels atacs d'aquelles nacions que per la percepció inicial i per l'ajut decidit de l'Estat, o per la durada de jornada, mantinguda fora de tot tractat internacional, o per tàctica de jornals depreciats, ataquen la nostra producció, essent insuficient per protegir-la aquella legislació d'ordre aranzelari que fins ara fou més apropiada i suficient.

En una paraula, es vol crear una legislació antidumping, si dumping pot dir-se allò que fan els japonesos, que creiem que és encara una cosa pitjor i més difícil de rebutjar.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

El Consell general extraordinari del C. A. D. C. I.

Fou molt accidentat i hagué d'ésser suspès per l'autoritat governativa. — Avui es procedirà a les votacions

Ahir se celebrà al saló de sessions del C. A. D. C. I. la primera sessió del consell general extraordinari convocat pel Consell Directiu de l'esmentada entitat.

La sessió començà a dos quarts d'onze de la nit, enmig d'una gran efervescència i expectació entre tots els socis que assistiren al Congrés, els quals emplenaren completament la sala d'actes.

En entrar al saló i ocupar la presidència del Congrés el Consell Directiu, fou rebut amb fortes protestes i xiulets. Se sentiren també alguns aplaudiments.

El president, senyor Juliachs, féu ús de la paraula en primer lloc. Exposà extensament la gestió del Consell Directiu durant les darreres vagues, i després de rebutjar les acusacions de les quals és objecte el Consell Directiu per part d'alguns socis, demanà una ratificació de confiança per l'assemblea.

Durant el seu discurs fou interromput sovint per protestes d'una part dels socis, i abundaren els incidents i escàndols entre els assistents a la sessió.

Contestà el discurs del president del Consell el senyor Vila, de l'anomenada minoria d'oposició, el qual fou interromput, també, pels aplaudiments i, de vegades, pels xiulets de l'Assemblea.

Rectificà pel Consell Directiu el senyor Valls, el qual fou també interromput diverses vegades.

En contestar-li el senyor Aznar, de l'oposició, amb paraules dures per al Consell Directiu i la seva actuació, el delegat governatiu, en vista que no era possible de mantenir l'ordre i que sovintejaven cada vegada més els escàndols, suspengué la sessió. Eren tres quarts d'una.

Tot seguit es retirà, enmig d'un gran escàndol, juntament amb el Consell Directiu, i anuncià que s'havia de desallotjar la sala dintre pocs moments.

No obstant aquestes paraules, la majoria de socis no es mogueren de la sala, i un d'aquests proposà que una Comissió anés a donar compte del succeït al conseller de Governació, senyor Selves.

La Comissió, però, no el trobà a la Conselleria i tornà al Centre per comunicar-ho als socis que encara estaven al local. Una vegada assabentats de la infructuositat de la gestió el delegat governatiu manifestà novament el desig que fos desallotjada al més aviat possible la sala d'actes.

Els socis, ordenadament, abandonaren el local sense que es produís cap més incident.

Malgrat la suspensió anormal de la primera sessió d'aquest Consell extraordinari, avui, a les deu del matí i al local del Centre se celebrarà la segona, per tal de procedir-se a la votació del vot de confiança al Consell directiu, la qual durarà fins a les dues de la tarda. Seguidament tindrà lloc l'escrutini i es donarà compte del resultat.

Les relacions entre el socialisme català i l'espanyol

(Ve de la primera pàgina)

L'Estatut elaborat per la ponència fou una cosa perfecta. Per això, el Comitè Executiu del P. S. E. va trobar-lo inadaptable al "Código Fundamental del Partido".

No hi va haver res a fer. No van admetre cap mena d'autonomia dins del partit — arribant a l'extrem de dir-nos que havíem d'estar en consulta permanent amb el Comitè Executiu — i intentaren imposar-nos els Comitès de provincies, la qual cosa repugna la divisió administrativa de Catalunya.

—¿La situació actual de les relacions entre la U. S. de Catalunya i el P. S. espanyol? — li preguntàrem.

—Es ben clara. Hem trencat les relacions. No podem transigir amb allò que foren els motius i l'essència de la creació de la U. S. de C.

—¿...?

—Malgrat tenir la nostra opinió del moment polític espanyol, i les diferències existents, nosaltres estarem a l'aguait de qualsevol contingència que es pogués produir.

—¿Secundaríeu una acció revolucionària del socialisme espanyol?

—Això no podem pas propagar-ho. Us diré només que formem part de l'Aliança Obrera, la qual estem disposats a servir amb tota lealtat.

—¿Quina és la situació de la U. G. T. a Catalunya?

—Aquesta organització depèn d'un Comitè Executiu Central, que radica a Madrid. La U. S. C. i el P. S. E. són partits polítics. La U. G. T. és sindical.

Això no vol dir, però, que la U. G. T. a Catalunya pugui sostraure's a l'ambient polític de Catalunya. Perquè encara això no es veu clar, la U. G. T. no ha pres l'increment que li correspon.

Si no s'adonen d'això, aquesta organització es veurà obligada a una vida d'elemental vegetació.

—¿Podeu dir-nos alguna cosa de la suposada dimissió del senyor Comorera?

—L'origen del rumor fou degut a una campanya iniciada per les dretes. S'adonen que la permanència del company al Govern és una garantia per a la recta aplicació de la llei de Bases de Cooperatives i de la llei del Camp.

Es clar — acabà —: els interessa crear una atmosfera densa, entorn del conseller, per veure si això pot impressionar els seus companys de Govern, o els companys de partit.

* * *

Amb referència a aquesta qüestió, ahir al migdia, a la Generalitat, quan el senyor Companys va rebre els informadors, un periodista va preguntar-li:

—¿Què podeu dir-nos dels rumors de retirada del representant de la Unió Socialista al Govern?

—Res, en absolut — contestà el President —. Es un rumor fantàstic que ha circulat. El senyor Comorera és un company molt estimat i compenetrat amb el Govern, com els altres consellers.

* * *

Tal com el lector haurà pogut comprovar per les ratlles precedents, el senyor Pronjoan atribueix l'origen dels rumors que circulaven entorn de la dimissió del senyor Comorera a una maniobra de les dretes.

Nosaltres, per la nostra banda, podem únicament repetir allò que dèiem en la nostra edició anterior: que la versió la recollírem a la Generalitat i al Parlament.

Avui fa 61 anys que fou proclamada la primera República a Espanya

Avui fa seixanta-un anys que era proclamada la primera República a Espanya. Ni les qualitats personals de les primeres figures de l'escenari polític d'aquell temps ni l'entusiasme dels republicans de debò no foren suficients a consolidar-la. Han passat prou anys d'ençà d'aquella provatura perquè l'esperit republicà hagi guanyat l'opinió del país. La poca fortuna d'aleshores és una lliçó que les generacions han d'aprofitar. Bo és, doncs, recordar la data d'avui, memorable per a tots els republicans, i dedicar un record als homes illustres que donaren el seu esforç per a l'adveniment d'aquella primera República.

Publicacions rebudes

"Radio Técnica". Any IX. Madrid, 1 febrer 1934. — "Boletín de la Cámara Oficial de Comercio e Industria de Sabadell". Any XXIV, número 269. Sabadell, desembre de 1933. — "Ibérica". Any XXI, núm. 1010. Barcelona, 3 febrer de 1934. — "Sanitat Catalana". Any II, número 14. Barcelona, gener, de 1934. — "Vida Tortosina". Any VIII, número 336. Tortosa, 3 febrer 1934. — "L'Eixerit". Any III, número 71. Barcelona, 11 febrer 1934. — "Revista de Dret Comercial", número 3. Barcelona, quart trimestre de 1933. — "Boletín de la Asociación General de Transportes por Vía Férrea". Any I, número 12. Madrid, desembre 1933. — "Butlletí de l'Associació d'Estudiants de l'Ateneu Igualadí de la Classe Obrera". Any II, número 22. Igualada, gener 1934. — "Butlletí de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana". Any XI, núm. 30. Barcelona, desembre 1933. — "Rivista del Commercio Italo - Spagnuolo". Any XIX. Barcelona, desembre 1933. — "Revista Financiera Banco de Vizcaya". Any III, número 20. Bilbao, gener 1934.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

LA TRANQUIL·LITAT A CATALUNYA ES ABSOLUTA

A dos quarts de dues d'aquesta matinada el comissari general d'Ordre Públic ha rebut els periodistes, i els ha manifestat que la tranquil·litat era absoluta a tot Catalunya, i, per tant, que s'havien donat ordres perquè fossin suspeses totes les precaucions preses per evitar qualsevol intent d'alteració de l'ordre públic.

Comarques catalanes

QUESTIONS LOCALS

L'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat

Els nous consellers han pres possessió; i hem de confessar sinceramente que si no fos que llur fesomia ens és gairebé familiar, no els hauríem pas conegut.

Recordàvem encara aquells esgarips de les dretes "L'Esquerra, ni donada!", i ens venien a la memòria aquelles afirmacions rotundes: "Els republicans de Sant Feliu han de votar l'Esquerra, que és l'únic partit veritablement republicà i d'esquerra!", i altres frases per l'estil.

I à l'hora de prendre possessió, l'alcalde (de l'Esquerra) en el seu discurs de gràcies fa una fervent recomanació a no fer política, recomanació que accepten els carlins, i emparant-s'hi reclamen que quan presentin alguna proposició no se'ls consideri com a uns adversaris polítics.

Quanta incoherència! Es absurd que després d'unes eleccions que s'han fet enmig d'una passió política, amb una llei que obligava els electors a votar una candidatura d'una determinada tendència, prescindint de personalismes; unes eleccions que han motivat una campanya on s'han usat termes declaradament polítics: de poc o massa catalanistes, de dretes o esquerres, de catòlics o laics, de republicans exaltats o tebis, de monàrquics vergonyants o declarats, és absurd, repetim, que en el moment d'iniciar una actuació d'acord amb les idees predicades en les hores pre-electorals, hom faci manifestacions explícites, covardes, de no voler fer política.

Què faran, doncs? L'únic partit que es presentava amb un programa concret administrativo-polític (amb provada solvència moral que garantia la seva realització) era el FOMENT CATALÀ REPUBLICÀ. Els altres, els que han sortit elegits precisament, només cridaven idees polítiques, i ara, vista la seva propaganda electoral i les seves manifestacions contradictòries en prendre possessió, hauran de desenrotllar llurs activitats municipals enmig d'una improvisació constant, sempre perjudicial als interessos de la ciutat.

¿I per què els deurà repugnar tant fer política? Es que no tenen confiança en el credo polític que professen?

Política vol dir governar i administrar. I els de l'Esquerra tenen l'obligació de governar i administrar en catalanista i en republicà, en forma liberal i democràta i en un sentit francament d'esquerra. Així ho prometien al poble i així ho han de complir si no volen defraudar-lo. I no podem endevinar els motius que tindran per a no proclamar-ho ben alt en tots moments i en tots els llocs, sense donar-se'n vergonya. Una de les principals característiques dels partits d'esquerra és aquesta valentia moral: saber afrontar, sense por, qualsevol problema o actitud, per escabrós o intrincat que sigui: els homes d'esquerra, quan ho són de veritat, no han d'amagar mai la cara per a res, perquè saben que els ideals que defensen s'inspiren en la veritat i en la Justícia.

La col·laboració de les dretes no pot ésser a profit de llurs naturals adversaris polítics. Una majoria que governa corre el perill de decantar-se a fer una política partidista; per a evitar-ho han d'estar amatents les minories d'oposició (les dretes en aquest cas) les quals han de portar el control i la fiscalització de la gestió governamental-administrativa de la majoria. Aquesta és la posició que caldria que adoptessin les dretes la qual representaria una veritable i sana col·laboració a profit directe del poble, una part del qual els ha elegit.

¿Però vengem de la política una bo, litica? ¿Prescindir quan cliau de menester més que mai, dels ideals que són el motiu de llur existència? Francament, ho creiem una monstruositat.

No volen fer política ni els uns ni els altres. I l'Esquerra, fent cara de bons amics amb les dretes, es queda amb tots els càrrecs de govern, i les dretes, fent cara de bons amics amb l'Esquerra, s'hi conformen sense la més mínima protesta.

¿I ho diuen seriosament que no volen fer política? No els podem creure. Mentexen massa sovint. Però almenys fessin política de la bona. Aquest interès que tenen per excusar-se'n ens fa témer que la política que van a desenvolupar serà de la pitjor mena.

Ja ho veurem!

C.

LLEIDA

Carnaval animat :: El Front Unic Obrer :: Accident ciclista :: Noves diverses

Lleida, 10. (Per telèfon). — Avui comencen a diversos locals els balls de disfresses del Carnestoltes. Són tants els que s'han organitzat, que els músics hauran de fer un veritable esforç per donar l'abast. Es dóna el cas d'alguna orquestra que haurà d'actuar simultàniament en tres llocs distints.

— Es esperat aquesta nit l'alcalde senyor Antoni Vives, el qual ha estat dos dies a Madrid gestionant assumptes d'interès ciutadà.

— Els diferents Sindicats de Treballadors i el B. O. C. han fet públic un manifest en el qual, tot combatent el feixisme, conviden els treballadors a formar un Front Unic per anar a la revolució social.

— La guàrdia civil ha detingut, a l'estació, 3 individus que viatjaven en un tren militar sense documentació.

— El ciclista Joan Cases, de 25 anys, ha sofert una aparatosa caiguda a la carretera d'Alcarràs. S'ha causat ferides de pronòstic reservat, de les quals ha estat curat a la casa de socors.

— Aquesta tarda s'ha reunit, sota la presidència de l'Alcalde accidental, Sr. Ramon Cervera, la Junta d'assequiatge.

— La Delegació dels Serveis Hidràulics de l'Ebre ha sollicitat a la Comissaria de la Generalitat autorització per creuar el Canal auxiliar d'Urgell amb les carreteres que van de Pinyola a Capdella i de Mollerussa a Bellcaire.

— Ahir acabà la Sucrera de Menàrguens l'elaboració del sucre de la temporada actual. Es calcula en 35.000 tones la quantitat fabricada darrerament.

— Ha estat elevada al ministeri d'Instrucció Pública la terna per a la provisió dels càrrecs de director i sots-director de l'Escola Normal de Mestres i Mestresses de Lleida. En la terna de director figuren el senyor Felip Soler i Oliva, la senyora Montserrat Vallès, i el senyor Josep Portugués i Hernando, i en la de sots-director, el Sr. Josep Geli, la senyora Teresa Caduri i el senyor Ramon Pallejà. — C.

MANRESA

Sessió plenària del Municipi :: Troballa d'un cadàver :: Vària

Manresa, 10 (Per telèfon). — Ahir el nostre Ajuntament celebrà la seva primera sessió plenària. Es va donar compte de la formació de la comissió de Govern, la qual és com segueix: Presidència i Foment, senyor Francesc Marcet; Sanitat i Assistència Pública, senyor Sanç i Bars; Cultura, senyor Vicenç Prat, d'Acció Catalana Republicana; Finances, senyor Flordelís, i Governació, senyor Salvador Reguart. A proposta del senyor Torres, d'Acció Catalana Republicana, s'acordà trametre un telegrama de felicitació al president de la Generalitat fent-lo extensiu a l'alcalde de Barcelona. S'aprovà amb el vot en contra de la minoria tradicionalista, la qual no s'hi volgué adherir per motius ideològics.

— Ahir fou trobat al carrer de Sant Josep, partida de les Trotonyes, un home mort sota un marge. El Jutjat va comprovar que el mort era Joaquim Llopis i Casanova, de 35 anys. Deixa vídua i dues filles. De les denúncies fetes sembla desprendre's que pujava pel camí de darrera l'Institut i va relliscar, i caigué d'una alçada d'uns tres mestres. En la caiguda, per efectes del cop, va quedar sense sentits, i morí per asfíxia a causa d'haver quedat amb la cara tapada amb el fang del terreny.

— A la Galeria d'Art "Ciutat" s'ha inaugurat avui una exposició de pintures del notable pintor manresà Evarist Vecíana.—C.

MATARO

Detingut per sospites :: Noticiari

Mataró, 10 (per telèfon).

Ha estat detingut, per creure estava complicat en els robatoris de gallines que d'alguns temps vénen fent-se, Joaquim Roldàn Ramos, de trenta-quatre anys, natural de Morón de la Frontera (Càdiz). Comprovada la seva personalitat, ha resultat que era reclamat per la presó de Càdiz. Ha ingressat a la presó a disposició del Jutjat.

— Per al vinent diumenge, 18 del corrent, l'Acadèmia M. M. prepara un concert, amb la valuosa cooperació de l'orquestra "Da Camera" de Vic.

— Segons la Secció d'Estadística de l'Ajuntament, el moviment demogràfic registrat en aquesta ciutat, corresponent al passat mes de gener, és el següent: 33 naixements, 9 matrimonis, 40 defuncions i 1 avortament.

— Per a demà, diumenge, té anunciada la seva vinguda a Mataró l'escriptor català Josep Maria Folch i Torres, amb motiu de representar-se a la Sala Cabanyes la seva obra "D'aquesta aigua no en beuré". — C.

TORTOSA

Sessió de la Comissió de Govern Noticiari

Tortosa, 10 (Per telèfon). — Sota la presidència de l'alcalde, senyor Berenguer, i amb assistència dels consellers senyors Tudó, Benet, Falcó i Rodríguez, celebrà ahir reunió la comissió de Govern d'aquest Ajuntament. S'acordà dividir en tres seccions de quintes la ciutat, per tal de facilitar la tasca de reclutament; contribuir a les despeses de la creació d'una escola a la partida de Balade en combinació amb l'Ajuntament d'Amposta; adquirir arbres per als carrers Cervantes, Reus i altres; efectuar reformes als cementiris de les partides; destinar estatge per a tres parades de sementals; estudiar l'habilitació d'un estatge per a guàrdia de bombers; autoritzar el lliurament a l'Estat dels terrenys per a la construcció de quatre grups escolars; oposar-se a la puja del preu del pa. La Presidència donà compte de la vinguda del conseller d'Economia. També s'acordà lliurar l'extracte de les sessions a la premsa i regidors, i facilitar la instal·lació d'una caseta per a dos pons al Parc Municipal.

— Ha arribat Eduard Simó, cap del Servei de Ramaderia, enviat pel conseller senyor Comorera, per estudiar l'aprofitament de l'arròs com a farratge.

— Ha estat a la nostra ciutat l'inspector intercomarcal de Sanitat senyor Folch per instruir unes diligències sobre l'actuació del subdelegat de Farmàcia d'aquest partit.—C.

BADALONA

Detenció :: Atropellament :: Teatre :: Apat :: Moviment de la Caixa de Pensions i de la Biblioteca Pública

Badalona, 10. — En virtut de la Llei de Vagabunds ha estat detingut Antoni Fernández Cecília, de vint-i-tres anys d'edat, natural d'Oriola (Alacant), sense feina, i que ha estat detingut diverses vegades per robatori.

— Aquest matí, al carrer de Guifré, el ciclista Joan Gonzàlez ha atropellat el nen Francesc Morales, de quatre anys d'edat, domiciliat al carrer de la Providència, número 112, i li ha causat diverses ferides de pronòstic lleu, de les quals ha estat curat al Dispensari Municipal.

— Demà, diumenge, dia 11, a dos quarts de cinc de la tarda, la secció d'aficionats de l'Orfeó Badaloní posarà en escena "La barca dels afligits", d'Apelles Mestres, i "La mare eterna", d'Ignasi Iglésies.

— Al Dispensari Municipal ha estat assistit Vicenç Cardona i Mateu, de vuit anys d'edat, per haver estat mossegat per un gos.

— Demà al migdia els periodistes que fan informació a l'Ajuntament oferiran un àpat a l'ex-alcalde senyor Cases, en prova d'agraïment de les moltes atencions que va tenir a la premsa en l'exercici del seu càrrec. — C.

TARRAGONA

La consolidació de la muralla ciclòpia :: El preu del pa :: Turisme :: Les festes de juny :: Altres noves

Tarragona, 10 (Per telèfon). — Han visitat l'alcalde, senyor L'oret, els arquitectes senyors Julià Martorell i Francesc Martorell, aquest darrer delegat del Consell de Cultura de la Generalitat, per tal de tractar dels treballs de consolidació de la part de la muralla ciclòpia romana, que amenaça ruina.

— A la Comissaria de la Generalitat es reunirà el dia 13 del corrent la secció provincial d'agricultura per fixar els preus de les farines panificables i del pa per al vinent mes de març.

— La companyia navilera anglesa "Royal Mail", de Londres, ha comunicat a l'Oficina de Turisme de l'Ajuntament, que en els seus creuers per la Mediterrània incluirà el port de Tarragona com a port d'escala. El primer vaixell que ancorarà al nostre port serà l'"Arlanza".

Es la sisena companyia navilera d'Europa que inclou en els seus itineraris el port de Tarragona.

— El comissari de la Generalitat, senyor Cavaller, ha rebut la visita dels alcaldes de Blancafort, Margalef, Amposta i Flix, els quals li han fet algunes peticions que es relacionen amb assumptes d'interès per a aquelles localitats.

— Avui l'alcalde ha estat visitat per la Directiva de la Comissió organitzadora de les Festes i Falles del mes de juny, i li ha fet lliurament del cartell anunciador, obra de l'artista Adolf Ariño, que ha causat una excellent impressió.

— Moviment del port. Vaixells entrats: "Puccini" i "Rea", de Barcelona; "Ciutat de Tarragona", de Sete; "Màlaga", de Palermo. Sortits: "Rea", "Màlaga" i "Ravenspoint", cap a València; "Ciutat de Tarragona", cap a Port-Vendres. — Corresponsal.

GIRONA

Manifestació prohibida :: Acte de protesta contra el Tribunal d'Urgència :: Suïcidi :: Vària

Girona, 10 (Per telèfon). — Diversos elements republicans sollicitaren ahir permís del comissari d'Ordre Públic per celebrar demà una manifestació a l'objecte de demanar la supressió dels Tribunals d'Urgència, l'aixecament de l'estat de prevenció i la llibertat dels presos detinguts per delictes electorals.

El senyor Prunés ha manifestat als periodistes que tenint notícia que el Govern de la Generalitat es preocupava d'aquests assumptes i que no està d'acord amb l'actuació dels Tribunals d'Urgència pel que fa a delictes electorals, ha consultat sobre el particular a la Generalitat, rebent ordres perquè prohibís la dita manifestació.

El comissari d'Ordre Públic ha comunicat als organitzadors que no autoritza el dic acte, però que els autoritzava per celebrar una reunió al Casino d'Unió Republicana, acabada la qual poden, en comissió, presentar-li les conclusions que acordin, les quals transmetrà a la superioritat.

El senyor Prunés ha manifestat que era també dels que opinaven que els Tribunals d'Urgència no han d'actuar en els delictes electorals.

— La policia ha detingut Carles Lloret (a) "Nerón", que és un altre dels individus que prengueren part en el robatori del carrer Nou. També ha estat detingut un individu anomenat Josep Giovani per haver facilitat una pistola a un dels autors de l'esmentat robatori.

— Al seu domicili de Vilobí d'Onyar posà fi a la seva vida Dolors Castanyer, de 30 anys, penjant-se al dormitori. La desgraciada dona tenir un xic pertorbades les seves facultats mentals, i ja en diverses ocasions havia manifestat els seus propòsits de suïcidar-se.

ESPLUGUES

Noves Juntes

La Junta de Govern de la Comissió Delegada de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana ha quedat constituïda tal com segueix: President, Antoni Petit i Giralt; secretari, Francesc Cortada i Obiols; tresorer, Josep Malaret i Manyà; vocals, Francesc Diví i Pere Astals.

El Grup Excursionista "Germanor" en assemblea tingudа el passat mes de gener elegí el Consell directiu següent: President, Joan Fuster i Canut; vice-president, Miquel Mujal i Cusó; secretari, Josep Malaret i Manyà; vice-secretari, Francesc Anglí i Oliva; tresorer, Pere Bosch i Argemir; comptable, Gaspar Cases i Lacaya; arxiver, Gaietà Galtès i Canut; bibliotecari, Joaquim Pi i Rius; vocals, Ferran Bohigues, Maria Anglí, Pere Manyer i Sebastià Ferrer.

MALLORCA

L'Ajuntament i l'ús forçós :: El Carnaval :: Alliberament de cinc nord-americans :: Noticiari

Palma, 10. — En la sessió celebrada pel nostre Ajuntament, els regidors pertanyents a les fraccions d'esquerra del Consistori van criticar amb duresa l'actitud del governador i del president de la Diputació en inhibir-se del problema viu de l'atur forçós. Va aprovar-se una proposició demanant al governador que convoqui una reunió de forces representatives de la ciutat, en les quals l'Ajuntament declinarà la seva responsabilitat.

— Al teatre Principal tingué lloc, amb extraordinària animació, el ball de disfresses organitzat per l'Associació de Lawn-Tennis.

— Han estat alliberats, per haver-los indultat del restant de la pena que els quedava per complir, els cinc súbdits nord-americans que temps enrera foren processats amb motiu d'haver agredit la guàrdia civil.

— El Foment del Civisme ha acordat felicitar l'Ajuntament per l'èxit econòmic assolit en la gestió directa dels arbitris de carns i alcohols, i també la Comissió d'Eixampla per les millores d'embellament urbà que ha realitzat.

— En un dels salons del Foment de Turisme es reuniren, convocats pel senyor Antoni Mulet, tots els qui, en articles publicats en la premsa diària, havien manifestat la urgència i necessitat de constituïr una entitat encaminada a la depuració i foment de la nostra dansa, vestits típics i altres manifestacions de l'art popular. Hi assistiren els presidents i secretaris del Foment de Turisme i Associació per la Cultura de Mallorca i moltes altres representacions.

Durant la reunió, que transcorregué en mig de gran entusiasme, es convingué la creació d'"Amics del Ball popular", i es perfilaren les tasques que podrien emprendre's. Foren designats els senyors Antoni Mulet, Joan Sanxo, Guillem Colom i Manuel Andreu Tontirroig per a la redacció i aprovació del reglament i per a la constitució definitiva de l'entitat.

— El Col·legi de Metges ha procedit a la renovació de la seva Junta Directiva, la qual és integrada per: Francesc Sanxo, president; Francesc Rosselló, vice-president; Joan I. Valentí, secretari; Miquel Sureda i Blanes, tresorer; Vicenç Planes, comptador, i Jaume Estelrich, Macià Muner, Bartomeu Vaquer, Guillem Verger, Josep Macià i Mulet i Joan Villagómez, vocals.

— En intentar un carreter travessar la riera pel camí de Son Cotoner, malgrat de la visible crescuda del corrent d'aigua, el carro fou arrossegat per les aigües, en les quals morí ofegada la cavalleria. El carreter pogué salvar-se. — C.

Palma, 10. — A la sortida d'un ball de Carnaval, tres carrabiners vestits de paisà donaren l'alto a uns joves, els quals no obeïren la intimació. Els carrabiners dispararen contra els joves, dels quals resultà mort Josep Sitjar i Ramon, de vint-i-tres anys. El poble, indignat, intentà agredir els carrabiners, que necessitaren la protecció de la guàrdia civil per tal d'alliberar-se de les ires populars i hagueren de refugiar-se a la caserna de la guàrdia civil. Durant tot el dia el poble es manifestà pacíficament en senyal de protesta. Els carrabiners havien donat l'alto als tres joves perquè els havia semblat que un d'ells—el que resultà mort a conseqüència dels trets—duia un sac a l'esquena. Després resultà que aquest pretès sac era una simbomba.

—Avui han arribat els estudiants de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, qque realitzen un viatge d'estudis sota la direcció del catedràtic Pere Domènec.

—Ha mort el pintor Bartomeu Canals i Gil.

—Ahir arribaren els vaixells de turisme "Landstephan Castle", anglès, i "Lacter", dels Estats Units. — C.

✠

Na Maria-Antònia Coler Azcò

morí ahir, després de rebuts els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els qui la ploren: espòs Doctor Francesc Santiñà Bragulat, mare, germà i germana (absents), germans i germanes polítics (presents i absents), nebots i família tota, en assabentar llurs amics i coneguts de tan irreparable pèrdua, els preguen que la tinguin present en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, Via Laietana, núm. 69, avui, diumenge, a dos quarts de deu del matí, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Santa Anna i després al Cementiri de Canet de Mar.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

ESTRANGER

El nou govern francès

Bouisson, president de la Cambra, se'n va del Partit Socialista

(Vegi de la primera pàgina)

Consell de ministres ::

Els ministres s'han reunit a les cinc de la tarda al Quai d'Orsay en Consell de Gabinet, sota la presidència del senyor Doumergue.

El ministre de Justicia ha quedat encarregat de vetllar per la continuació ràpida i dintre de la més rigorosa equitat de la reglamentació dels assumptes judicials actualment pendents.

El Govern ha acceptat el principi d'una Comissió d'enquesta parlamentària semblant a les que han funcionat anteriorment.

El ministre d'Afers Estrangers ha fet després una exposició detallada de la situació exterior.

Els ministres s'han ocupat especialment de la situació de la Tresoreria, sobre la qual ha fet una exposició molt extensa el ministre del Ram. Han pres part en la discussió els ex-ministres d'Hisenda que actualment formen part del Govern.

Respecte al gravamen imposat per Anglaterra a les exportacions franceses, s'ha acordat enviar immediatament al Govern de Londres una comunicació per donar-li a conèixer el punt de vista del Govern francés.

El Consell s'ha pronunciat, segons sembla, per una posició de resistència, i s'ha parlat de les mesures de represàlia que podrien circumstancialment adoptar-se.

Sobre aquestes mesures es guarda la més absoluta reserva i es creu que aquestes mesures aniran implantant-se gradualment, i no s'exclou la hipòtesi d'arribar a la denúncia del Conveni de 1932, que és el que regeix actualment les relacions comercials entre ambdós països.

El Consell ha decidit sometre al senyor Lebrun un decret encarregant al ministre de Justicia de l'administració dels serveis d'Alsàcia i Lorena.

El Govern s'ha ocupat també de la sortida del senyor Chiappe de la Prefectura de Policia, però no ha adoptat cap resolució sobre l'assumpte.

Per últim s'ha decidit que la Borsa de Valors estigui oberta el dilluns vinent.

Mesures per a assegurar l'ordre :: :: :: :: :: ::

En acabar el Consell, el ministre de l'Interior s'ha reunit al seu despatx amb el prefecte de policia i el del Sena i un representant del governador militar de Paris, a l'objecte d'examinar les mesures que hagin d'adoptar-se per tal d'assegurar el manteniment de l'ordre el dilluns vinent.

Es creu que els elements pertanyents a la C. G. T. no alteraran l'ordre, però referent als de la C. G. T. U., no existeixen tantes seguretats, puix que sembla que els grups comunistes tractaran d'aprofitar la vaga per tal de repetir els fets de la nit darrera.

Una nota de Chiappe ::

El senyor Chiappe ha comunicat a la premsa una nota en la qual declara que des que deixà la Prefectura no ha sollicitat ni refusat cap lloc, i afirma que no acceptarà altre càrrec que el de prefecte de Policia.

Bouisson dimiteix del Partit Socialista :: :: ::

El president de la Cambra de Diputats, senyor Bouisson, ha dirigit al secretari general del Partit Socialista S. F. I. O. una carta presentant la dimissió de membre del dit partit.

Tonament aquesta decisió en haver estat objecte de critiques per part d'alguns membres d'aquest partit per les iniciatives que adoptà d'acord amb el president del Senat durant els darrers esdeveniments.

Una carta de Frot :: ::

El senyor Frot, ex-ministre de l'Interior, ha publicat una nota en la qual declara que havent deixat el càrrec pot, per fi, parlar amb llibertat.

Afirma que en iniciar-se els recents esdeveniments no es féu ús de les metralladores ni fusells metralladores, i afegeix que si els agents del servei d'ordre hagueren de fer ús d'aquestes armes en els darrers moments fou amb motiu de la resistència oposada pels manifestants.

Acaba declarant que no fa cas de les injúries ni amenaces, i que confia en el judici del país.

Comentaris de la premsa mundial :: :: :: :: :: ::

Tota la premsa mundial comenta extensament la solució de la crisi francesa.

El "Morning Post" diu que tots els amics de França s'alegraran de les mesures adoptades per a la conservació de la seva salut.

El "News Chronicle" expressa la convicció que la presència de M. Hériot és una garantia contra tota tendència al feixisme.

El "Narodni Listy" i el "Prager Tageblatt" celebren també que hagi pogut ésser evitat un pas cap a l'extrema dreta.

El "Wiener Zeitung" considera que França acaba de donar al món un excellent exemple de la seva prudència política.

"Etoile Belge" escriu que sota els auspicis d'aquest Govern, França trobarà ràpidament el seu just equilibri i seguretat.

El nombre de ferits d'ahir :: :: :: :: :: :: ::

Segons "L'Intransigeant", el nombre de ferits a conseqüència dels successos d'anit, ha estat de 300, sense incloure en aquest nombre els manifestants o membres de la força pública que foren curats en llurs domicilis.

D'aquests ferits, 168 no revesteixen gravetat; 54 inspiren alguna inquietud, i cinc es troben en estat d'extrema gravetat.

Per altra part, 16 guàrdies de la pau van haver d'ésser curats a la casa de salut dels guàrdies, on quatre d'ells van quedar hospitalitzats.

Amb motiu de les manifestacions, la policia va detenir 1 214 manifestants, entre els quals figuren 50 estrangers.

A l'Hotel de la Charité, un ferit ingressat amb motiu de la manifestació de fa tres dies, va morir ahir tarda. Altres dos ferits s'han agreujat considerablement en el seu estat.

A l'Hospital de Sant Antoni van entrar ahir 20 ferits, dos dels quals van haver d'ésser hospitalitzats. A l'Hospital de Sant Lluís van auxiliar 64 ferits, 19 dels quals van haver de quedar al benèfic establiment per al seu guariment. A l'Hotel Dieu van auxiliar tres ferits, un d'ells greu.

Els agents ferits en els successos d'anit van ésser hospitalitzats a la Casa de Salut dels Guardians de Pau.

Aquesta tarda s'han celebrat les honres fúnebres dels dos oficials de la reserva i d'un alumne intern de l'Hospital, que van morir a conseqüència dels recents esdeveniments.

Hi ha assistat nombrosa concurrència i gran nombre de personalitats.

La vaga de 24 hores ::

Han decidit adherir-se al moviment de vaga de dilluns les següents entitats:

Unió de Sindicats de Tècnics i Funcionaris de la Indústria, Federació Nacional de Mitjans de Transports, Sindicat Confederats del Metropolità, Sindicat de Funcionaris de la Indústria Hotelera, Cafès, Restaurants, etc., de la regió de Paris, i Federació General de Funcionaris.

La Federació d'Ensenyança Primària, per la seva banda, ha dirigit una circular als directors de Paris, ordenant-los que dilluns es donin les classes com de costum.

La Unió Postal Confederada comunica que ha adoptat totes les disposicions necessàries per a participar en la vaga general anunciada per al vinent dilluns.

El partit socialista S. F. I. O. ha convocat els seus membres perquè el dilluns assisteixin a una manifestació que es constituirà a Vincennes per dirigir-se a la plaça de la Nació.

"Le Journal" diu que els ferroviaris han acordat sumar-se a la vaga general del dilluns. Tots els agents faran un atur de quinze minuts en el treball. El servei rodat pararà un minut, a les nou del matí, i els encarregats de les agulles tancaran els discs també un minut a aquella hora.

A HONOR D'UN HISPANISTA

Paris, 10. — L'ambaixador d'Espanya, senyor Madariaga, ha donat un dinar a honor de l'hispanista professor Baruzi, que ha estat designat per exercir la càtedra d'Història de les Religions al Col·legi Francés, on explicà ahir la seva primera lliçó.

A l'pat assistiren el rector de la Universitat de Paris, el director de l'Institut d'Estudis Hispànics, senyor Paul Hayard, i el senyor Paul Valery.

L'ENTERRAMENT DE WILLIAM MARTIN

Ginebra, 10. — Aquesta tarda ha tingut efecte l'enterrament del professor d'Història de l'Escola Politècnica de Zurich i ex-redactor cap del "Journal de Genève", senyor Williams Martin.

L'acte ha constituït una demostració palpable de les simpaties que gaudia el finat en els cercles internacionals de Ginebra.

La Societat de Nacions ha estat representada a l'acte pel secretari general adjunt, senyor Pau d'Azcárate.

ESFONDRAMENT DE CASES

Roma, 10. — Es reben notícies donant compte que a Miglionico s'han esfondrat diverses cases a conseqüència de les filtracions originades per les torrencials pluges d'aquests darrers dies.

S'afegeix que han resultat quatre morts i tres ferits.

Es creu poc probable la convocatòria de la Conferència del Desarmament

No es pot negar que la Conferència està dotada d'una resistència meravellosa. Però, ara més que mai, els qui creuen en la possibilitat d'un èxit, àdhuc limitat, no són nombrosos. Sense tenir en compte el fosc horitzó de l'Extrem Orient, més que mai amenaçador, Anglaterra té propòsits que no es poden conciliar amb el problema de la seguretat, que és, com es pot fàcilment entendre, sagrat per a França.

Simon ha declarat, en el seu darrer discurs, que Anglaterra no acceptaria mai el control que Hitler admetria estès a totes les nacions. I sense control, cap convenció no és possible.

Londres, 10. — Demà arribaran a aquesta capital el secretari general de la Societat de les Nacions, senyor Avenol, i el director de la Secció de Desarmament del mateix organisme, senyor Aghnides.

També són esperats dilluns els senyors Benes i Politis.

Tots ells celebraran una reunió dimarts, per tal de saber si les negociacions efectuades per la via diplomàtica han arribat a un punt que justifiqui una nova convocatòria de la convocatòria de la Comissió General de la Conferència del Desarmament.

Als Cercles ben informats es considera que aquesta convocatòria és poc probable en el moment actual.

LEVINSKY VENÇ MASSERA

Nova York, 10. — S'ha efectuat en aquesta capital l'anunciat combat entre els boxadors King Levinsky, de Chicago, i Charles Massera, de Pittsburg. El primer ha guanyat per punts.

El matx era a deu rounds.

Levinsky pesà 202 lliures i el seu contrincant, 183.

Molts espectadors havien fet apostes a favor de Massera, a causa de la desfeta que inflingí no fa gaire a Rosembloon, en un combat en el qual no es posava en joc el títol de campió que aquest darrer boxador ostenta.

ELS REIS DE SIAM A NIÇA

Niça, 10. — El rei i la reina de Siam han arribat aquesta tarda.

Es proposen sojornal algunes setmanes als voltants d'aquesta població.

GANDHI NO TE GAIRE EXIT

Bombai, 10. — Durant un míting organitzat pel partit nacionalista i dedicat a les dones especialment, el líder Gandhi ha pronunciat un discurs en el qual ha demanat a les dones que donessin llurs joies per tal de sostenir el moviment nacionalista.

Les paraules de Gandhi no han caigut gaire bé entre les concurrents a l'acte, les quals s'han dispersat poc després.

HURACA A POLONIA

Varsòvia, 10. — Un violent huracà ve causant, ja fa uns quants dies, grans perjudicis a Polònia, especialment a les costes de la mar Bàltica.

Hi ha molts morts i ferits. A Varsòvia l'huracà ha destruït algunes cases i ha arrencat innombrables arbres.

CRIMS D'UN BOIG

Mons, 10. — En un rampell de bogeria furiosa un rellotger de Wasmes, ha matat la seva dona i dos fills i n'ha ferit greument un altre.

Després s'ha suicidat.

PIRATES EN ACCIO

Londres, 10. — Comuniquen de Dairen a l'Agència Reuter, que cinc vaixells ocupats per pirates han atacat quatre vaixells de pesca, dels quals només un ha pogut escapar del violent bombardeig de què els han fet objecte els pirates.

AMNISTIA AL JAPO

Toquio, 10. — Per a festejar el naixement del príncep imperial en el mes de desembre darrer, demà serà publicat el decret d'amnistia en virtut del qual 35.000 reclosos dels 56.000 que hi ha al país, beneficiaran immediatament dels seus efectes.

Les penes de presó seran reduïdes en una quarta part. I les penes de mort seran commutades. També en virtut de l'amnistia, 25.000 ciutadans recobraran llurs drets civils.

Goebbels creu que el film alemany conquistarà el món

Berlin, 10. — Parlant davant els representants de la producció cinematogràfica alemanya, el ministre de la Propaganda, doctor Goebbels, ha començat examinant la greu crisi econòmica i artística del film alemany en el moment que pronuncià el seu primer discurs davant els productors de pel·lícules. Afortunadament avui—ha dit el ministre—el film alemany va a reconquistar la seva antiga dignitat.

Abans de l'adveniment del nacional-socialisme al Poder hi havia persones que s'imaginaven que els hitlerians èrem una espècie de bàrbars moderns. A pesar de tota la importància que el Govern concedeix a la severa disciplina del poble, sabem perfectament que en el domini artístic hem de procedir amb gran amplitud de mires, però això tampoc no ha d'impedir que el film estigui al servei de l'educació del poble i que no treballi en la corrupció i explotació del poble. Deixem pas lliure als joves alemanys de talent i garantim la seguretat dels capitals emprats en la indústria del film. Hem vist ja pel·lícules inspirades en l'esperit del temps present i exercint, gràcies a aquest esperit, una benefactora influència entre el pòble. Gràcies als nostres esforços, el món renovarà la seva confiança en el valor artístic del film alemany.

No ens proposem, de cap manera, convertir el film en un instrument de propaganda nazi. Volem, simplement, que el film alemany tradueixi fidelment el veritable esperit d'Alemanya. L'esperit del nacional-socialisme no haurà de buscar-lo en el tema, sinó en la manera de tractar-lo. El film haurà de respirar un enèrgic optimisme i expressar-se d'una manera franca i noble. Un art inspirat en aquests punts de vista morals no haurà de témer les traves de l'Estat.

Estic fermament convençut que un film que es presenti com a un film veritablement alemany, que representi exactament el nostre caràcter, les nostres virtuts, i fins les nostres debilitats, conquistarà no solament el poble alemany, sinó també tot el món, que podrà veure en el llenç el veritable aspecte de l'Alemanya immortal.

Poders a Goering :: ::

Berlin, 10. — El canceller Hitler ha delegat al general Goering, ministre president de Prússia, el dret d'indult a Prússia, així com la facultat de nomenar i separar els funcionaris del dit Estat.

El nou bisbe de Berlin

Berlin, 10. — El mariscal Hindenburg ha rebut aquest matí el nou bisbe de Belin.

L'INTERROGATORI DE GARAT

Baiona, 10. — El diputat i alcalde de Baiona, detingut a conseqüència de l'escàndol Stavisky, en les seves declaracions d'ahir davant el jutge precisà que mai no havia recomanat a Stavisky davant la Companyia d'Assegurances "La Confiance".

Només havia escrit una vegada al llavors ministre de Comerç senyor Durand perquè interessés al del Treball que redactés una circular recomanant a les Companyies d'Assegurances que per als efectes de la cartera de reserva s'inscrivissin a les emissions de les Caixes Municipals.

Demà el senyor Garat serà acarat amb Tissier, el director de l'establiment de crèdit baionès.

Baiona, 10. — Aquest matí ha estat descoberta una temptativa de robatori al Palau de Justicia, que, segons algunes persones, pot tenir relació amb l'escàndol Stavisky.

Un o alguns desconeguts han trencat els vidres d'una finestra del Palau amb el propòsit de penetrar a l'interior, però es creu que no ho han aconseguit.

Com que el jutge instructor encarregat de tot el relatiu a l'assumpte Stavisky no té caixa de cabals, s'ha disposat que quedin installats en una habitació immediata al despatx del dit magistrat vuit guàrdies encarregats de la vigilància.

UN MANIFEST NAZI CLANDESTI

Viena, 10. — El periòdic "Reichpost" publica el text d'un manifest nacional-socialista clandestí.

En el dit manifest es diu que la lluita dels hitlerians per la possessió d'Austria no és més que un mitjà, l'objectiu principal del qual no és més que l'adquisició per al Reich d'un imperi colonial.

Ha estat detingut per desobediència a un membre de la policia auxiliar, el burgmestre del gran centre obrer de Wiener Neustadt, senyor Buchler, membre del Consell Nacional.

COLIJN A LONDRES

Londres, 10. — Ha arribat a aquesta capital el president del Consell holandès, senyor Colijn.

El dit senyor ha estat aquest matí al Board of Trade, i encara que es diu que només es tracta d'una visita de cortesia, és molt general l'opinió que el senyor Colijn es proposa consultar el Govern britànic respecte la restricció en la producció del cautxú.

UN CARREGAMENT D'OR ALS ESTATS UNITS

Londres, 10. — Avui ha sallpat del port de Southampton el paquebot alemany "Europa", portant a bord un carregament d'or avaluat en cinc milions de lliures esterlines.

Aquest carregament és el més important entre els que han estat enviats a América durant els darrers vuit dies.

L'AMBAIXADOR IANQUI A MOSCOU CAP A RUSSIA

Nova York, 10. — El senyor Williams Bullitt, ambaixador dels Estats Units a Moscou, s'embarcarà el dia 15 del corrent per reintegrar-se al seu lloc.

Sembla que les negociacions sobre els deutes i altres litigis pendents estan a punt d'arribar a una solució, passant el mateix amb les discussions preliminars entaulades per la conclusió d'un Tractat de Comerç entre els dos països.

Una nova activitat dels gangsters

VOLEN ATACAR ELS AVIONS QUE TRANSPORTEN OR

Boston, 10. — Segons informacions de la policia, els gangsters han decidit emprendre una acció de pirateria aèria.

Sembla que vuit d'ells havien elaborat un pla per atacar mitjançant un aparell armats d'ametralladores els avions que transportessin importants sumes de diners.

Les notícies respecte als estralls de l'onada de fred que assota actualment l'est dels Estats Units assenyalen fins ara 40 morts, 17 d'ells a l'Estat de Nova York.

Mentre s'ha arribat al Pacte balcànic, no ha pogut aconseguir-se l'austro-hongarès

El comunicat oficial provinent de Budapest a propòsit de les converses que han tingut lloc en aquella capital entre el general Gomboes i el canceller Dollfuss, és prou ric de paraules, però no parla per res de fets concrets.

Com ja hem dit en una altra nota, Dollfuss s'havia trasladat a Budapest precipitadament, seguint els consells de les cancelleries de Berlin o de Roma, per a provar de formar un nucli dambdià amb un programa perfectament oposat al del bloc balcànic. Però aquesta provatura no ha sortit bé, sobretot perquè el govern de Budapest vol mantenir-se neutral en la divergència entre Alemanya i Austria.

Vol atenuar-se el fracàs d'aquesta gestió de Dollfuss atribuint a Roma una participació en l'acostament russo-hongarès, efectuat a l'ambaixada russa a Roma, perquè el govern d'Ankara, que és l'únic que efectivament ha treballat a aquest fi, havia expressat el desig que l'acta fos estipulada pel ministre rus a Turquia.

Rússia vol estar en bones relacions amb totes les nacions europees, qualsevulla que sigui llur règim polític, per tal de poder tenir les mans lliures en cas d'un eventual — i desgraciadament no impossible — conflicte armat a Asia. Per això l'acció diplomàtica russa s'ha estès, així mateix, envers Xina, per a l'estipulació d'un pacte de no agressió, que no gens menys troba dificultats per la qüestió del reconeixement de l'Estat manxurià. De totes maneres és estrany que a Moscou creguin massa en la serietat i sinceritat del govern xinès.

Pel que fa a Europa, la política russa ha deixat d'ésser un motiu de preocupació. I això ja és alguna cosa.

Belgrad, 10. — Parlant de la firma del pacte balcànic i de la creació de l'"entesa balcànica", la premsa iugoslava fa ressaltar que si han pogut ésser obtinguts resultats tan favorables ha estat gràcies a la bona voluntat de tots els negociadors.

El que es desprèn de les negociacions és el sentiment cada vegada més viu de solidaritat entre els pobles balcànics, que demostra un desig comú d'alliberar-se de la pressió fins ara exercida per certes potències estrangeres.

No obstant, els casos de Bulgària i Albània causen una certa inquietud.

Als círcols polítics iugoslaus es fa ressaltar que el nou Pacte està enterament d'acord amb la política de França i dels seus aliats.

Així mateix s'indica que essent una de les potències firmants Turquia, aliada dels soviets, la política d'apropament franco-russa queda *més consolidada*, i que Rússia i Turquia, d'ara endavant, s'han unit més estretament al sistema d'amistats franceses.

El "Temps", comentant el recent Pacte balcànic, diu que excedeix en claredat i precisió a tots els altres Pactes conclosos fins ara, ja que en ell s'estipulen obligacions contractuals, formals, que no deixen lloc a cap dubte.

Després de recordar que el Pacte no va dirigit contra Sofia, "Le Temps" acaba dient:

"El Pacte constituïx un acte de considerable importància, precisament perquè aporta una prova que les nacions que viuen a la part fins ara més pertorbada del Continent, i les rivalitats de les quals suscitaren tant malestar, s'han donat compte de les seves responsabilitats davant Europa, al mateix temps que de la dignitat de la seva vida independent.

Han donat un exemple d'energia política que mereix ésser retingut."

Les negociacions entre Rússia i Xina :: :: :: ::

Xang-Hai, 10. — Un periòdic xinès anuncia que han començat negociacions encaminades a la conclusió d'un Pacte de no agressió entre Xina i Rússia, però sembla que aquestes negociacions topen amb un obstacle, que sembla difícil de resoldre, que és el no reconeixement del nou Estat manxú.

L'entrevista de Dollfuss amb Gomboes :: :: :: ::

Budapest, 10. — Al final de l'entrevista entre el canceller austríac Dollfuss i el president del Consell hongarès, senyor Gomboes, ha estat publicat el següent comunicat oficial: Els presidents austríac i hongarès han discutit durant les negociacions que tingueren lloc ahir a la tarda i avui totes les qüestions que interessen ambdós països.

Com a resultat de llurs converses han comprovat amb la més gran satisfacció que existeix la intel·ligència més completa entre tots dos Estats en totes les qüestions.

Han decidit continuar, tant en el domini econòmic com en el domini polític, la política actual que fins ara ha donat resultats satisfactoris per a tots dos països i permetrà en l'avenir a ambdues nacions ajudar-se i cooperar en tots els assumptes que afectin llurs interessos comuns. El desenrotllament ulterior de llur col·laboració econòmica i política no serveix solament els interessos de tots dos països sinó també els de la pau europea.

El canceller Dollfuss, en breu poc després els representants de la premsa hongaresa i estrangera, ha posat de manifest la cordialitat especial de la rebuda de què ha estat objecte a Budapest i ha dit que les relacions entre ambdós països mai no havien estat millors.

ARRIBADA DEL VAIXELL "J. S. ELCANO"

Santiago de Xile, 10. — Ha arribat a Valparaíso el vaixell escola espanyol "Juan Sebastián Elcano".

Aquesta nit s'ha celebrat al Club Naval una festa a honor dels oficials i alumnes del dit vaixell.

La situació política a Madrid

(Vegi de la primera pàgina)

—"Quien madruga, Dios le ayuda". Ha afegit que el motiu de la reunió era que havia celebrat aquest matí una conferència amb el ministre de la Governació, i d'ella havia sortit la conveniència de celebrar Consell de Ministres.

—Qüestions polítiques?—han preguntat els informadors.

—Res d'això—ha contestat—. El Govern està completament unit, i entre els seus components existeix gran compenetració. Si hi hagués el menor esberlament, jo el soldaria immediatament.

—Aleshores, ¿qüestió d'ordre públic?

—Naturalment. Hi ha motius de preocupació, i el Govern prefereix que li diguin que s'ha tirat una planxa a trobar-se desprevingut davant qualsevol esdeveniment.

El ministre de Treball, que ha arribat després, ha dit que en el Consell d'aquesta tarda tractarà de la vaga del ram de la Construcció.

En arribar el ministre de la Governació, ha dit, a preguntes dels periodistes, que portava a la cartera la llista de governadors, i que al cap de mitja hora en lliuraria còpia a la premsa. Ara—ha afegit—vaig a donar-ne compte al cap del Govern.

—Sabeu a què es deu el Consell?

—Doncs el President ho sabrà, ja que és ell qui l'ha convocat.

—Doncs ens ha dit que és per tractar d'assumpte d'ordre públic, i que ell havia tingut amb vós una conferència, de la qual ha sortit la necessitat de convocar aquest Consell. Com que vós sou el ministre de la Governació, hem cregut que podríeu avançar-nos alguna notícia.

—El President —ha contestat el senyor Martínez Barrio— és qui està més assabentat de tot. Efectivament, en aquest Consell es tractarà de l'ordre públic, però vull que coneguin bé que no és de mi de qui ha sortit la convocatòria de la reunió, sinó del cap del Govern.

Els altres ministres han manifestat que havien rebut al migdia la convocatòria per a la reunió i que acudien al Consell sense saber del que es tractaria.

No assistirà a la reunió el senyor Guerra del Río per trobar-se absent.

A LA SORTIDA DEL CONSELL

A les 8'10 del vespre ha acabat el Consell de ministres.

En sortir el senyor Pita Romero ha dit que a les nou del vespre podria lliurar als periodistes una nota de les condecoracions que s'han concedit amb motiu de la festivitat de l'11 de febrer.

Hom ha preguntat al ministre de Finances si havia acabat el Consell, i ha contestat afirmativament, afegint que s'havia tractat de qüestions d'ordre públic.

—¿Heu adoptat mesures extraordinàries tal com la declaració d'estat d'alarma?

—No: s'han pres les mesures pertinents en aquest cas.

El ministre del Treball us donarà la nota oficiosa del que s'ha tractat en la reunió.

Jo he donat compte de la visita que m'han fet les dones dels carrabiners, a les quals he comunicat que tenia autorització per a augmentar-los els sous.

En sortir el senyor Martínez Barrio i apropar-se als periodistes aquests l'han interrogat:

—Hi ha uno nota oficiosa, i no sóc jo qui la té—. I se'ha negat a fer cap declaració.

MANIFESTACIONS DEL CAP DEL GOVERN

A les set de la tarda el senyor Lerroux ha abandonat la Presidència del Consell de ministres per a despatxar amb el President de la República.

—Vaig — ha dit als periodistes — a sotmetre a la signatura del senyor President alguns decrets de pur tràmit que no guarden cap relació amb els acords del Consell.

Us suposo ja assabentats, per la referència oficiosa, de les determinacions adoptades.

Ja he sentit que fèieu alguns comentaris sobre el poc volum de la nota en relació amb el que s'esperava, i l'expectació que hi havia aquesta nit.

No se us ha d'amagar que quan es reuneix un Consell extraordinari a deliberar sobre qüestions relacionades amb l'ordre públic en els presents moments, és perquè hi ha qualcom de seriós, la qual cosa suposa que el Govern adopta mesures que no creu convenient posar-les a coneixement de l'opinió pública. Crec que amb això ja estic desbordant l'òrbita de la discreció.

—Llavors, d'aquests decrets que porteu a la cartera no n'hi ha cap que es relacioni amb l'ordre públic?

—Ja us he dit que són assumptes de tràmit de concessions de crèdit, però he de dir-vos que en ells no hi ha ni el suplement de crèdit per a l'augment dels havers dels carrabiners, el tràmit del qual suplement podrien allegar alguns elements que el fan per afalagar aquells elements dels quals disposem.

A més, les relacions que poguéssim haver adoptat, que requerissin la sanció del President, havien d'ésser projecte de llei, però havent-hi les Corts tancades no es podia fer res de moment.

Amb els elements que tenim — ha acabat dient el senyor Lerroux — n'hi ha de sobres per fer front als terribles revolucionaris.

REFERENCIA DE GOVERNACIO A LA MATINADA

Madrid, 10. — E ministre i secretari de a Governació han parlat de matinada amb els periodistes als quals han comunicat que en els darrers corcolls efectuats des de les nous de la nit havien estat recollides pistoles, set revòlvers i una bomba cilíndrica de gran tamany, que un subjecte portava sota l'armilla.

Els escorcolls duraran per avui fins a les dues de la matinada.

També han dit que a Valladolid, no (Burgos), al domicili del pare de l'alcalde havien estat trobades armes i munició.

BARCELONA AL DIA

FULL DE DIETARI

El bilingüisme que cal

Hem estat molts els qui hem sostingut, ara fem cara, per a escriure bé el castellà a Catalunya no hi havia altre remei sinó conèixer perfectament el català. I al revés: que per escriure amb correcció la nostra llengua calia conèixer l'idioma que hi veïnejà més geneiolutment. No hi havia cap paradoxa en aquesta afirmació; tampoc no hi havia el reflex d'una posició personal — la posició de l'home que s'ha criat en una atmosfera d'íntim bilingüisme. No. Es que una frontera tan sinuosa com la d'uns idiomes que conviuen del matí al vespre sols pot ésser l'obra d'un esforç bilateral; no basta posseir l'esma del llenguatge propi... perquè un home no està mai segur de la seva propietat i la seva puresa.

Vulguem o no vulguem, en dibuixar la nostra fesomia, dibuixem la dels nostres veïns més pròxims.

Fins no fa gaire anys podíem témer que els perills de la indistinció eren més greus per al català, llengua sense escola, amb una tradició literària interrompuda, amb una gramàtica en vies de fixació, que no pas per al castellà, definit amb vigor per una història sense solucions de continuïtat i per un imperi polític secular. Però de mica en mica les coses muden. No és, naturalment, que l'espanyol hagi perdut cap de les seves qualitats intrínseques; és que el català ha entrat en dominis que li eren vedats i que obliguen a acceptar-lo a tothom.

La conseqüència d'aquest fet — fet polític i social — és ben visible: abans eren els catalans, escrivint en català, els que havien de fer-se un tip de traduir. Ara comencen a invertir-se els termes, i els redactors dels diaris castellans es troben en la necessitat de traduir nombre de notes, de discursos, de decrets, de declaracions i de preceptes.

I, naturalment, la traducció implica riscos. I on hi ha risc no manca pas la caiguda. Ara, al costat de les castellanades abunden les catalanades i les falles d'interpretació van a mitges... o ja no van a mitges, puix que veiem més errors en les versions castellanes que no pas en les catalanes.

¿No era ahir que en la ressenya d'unes conferències topava amb una "concordia" que, evidentment, era un "concordat", i amb una "semejanza" que treia, més que no traduïa, la paraula catalana "semblança", que referida a la biografia d'un personatge, cal traduir en castellà per "semblanza"?

¡Oh, si ens entretinguéssim a espigolar errors d'aquesta mena! En trobaríem a dojo i d'una varietat pintoresca i interminable.

L'únic remei és — puïtra una certa dosi de sentit comú — el coneixement dels dos idiomes. Posar-se a redactar diaris que surten a Catalunya i que són llegits per catalans sense saber el català ha estat sempre una imprudència. Ara va esdevenint una impossibilitat.

Carles SOLDEVILA

L'enterrament de Josefa Olivella

Ahir a la tarda, va efectuar-se l'enterrament de la senyora Josefa Olivella, que va morir la nit del dimecres darrer, a conseqüència de l'explosió d'un artefacte a l'Avinguda de Francesc Layret.

A dos quarts de quatre, al pati de l'Hospital Clínic, es va organitzar la comitiva per a dirigir-se a la tinença parroquial de Nostra Dona del Pilar. Obrien la marxa dos números de la guàrdia urbana, seguint el clericat amb creu alçada; a continuació, el cotxe mortuori, que transportava el taüt, i nombroses corones i finalment el seguici, nombrosíssim, en el qual figuraven representacions de totes les classes socials.

La presidència familiar estava formada pel senyor Félix Olivella, pare de la difunta; el seu espòs, senyor Manuel Garreta, i el seu fill, ultra altres familiars; directius de l'entitat "Foment del Calçat", i el senyor Manuel Riber, en representació de l'alcalde.

A l'església del Pilar es va resar un respons i després es va acomiadar el dol, i prosseguí el cotxe mortuori al cementiri de Sans, on es va procedir a la inhumació del cadàver.

VAPORITZANT BENESSAT
Ungüent vaporitzant contra refredats, grip, irritacions nasals, etc., etc.
LABORATORI BENESSAT
SABADELL

Preus 0'25 ptes.
En venda a totes les farmàcies

NOTICIARI

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFÈRICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 10 DE FEBRER DE 1934

Continua al nord d'Europa el règim de baixes pressions que produeix temps nuvolós i plujós des d'Escòcia i Noruega fins a les costes de la mar Báltica.

Al centre i al sud d'Europa dominen pressions altes, amb el seu centre de màxima a la mar Tirrena.

A França i a les regions alpines persisteixen les boires, així com també al cel serè i fortes glaçades a l'Europa central i a la Península Ibèrica.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA, A LES VUIT

Des de la Segarra i conca de Tremp fins als Pirineus fa bon temps, i el cel està serè.

A Vic, a Bages, al Penedès i al pla de Lleida hi ha boira baixa, i a tota la regió costanera domina el cel nuvolós de stratocúmulus.

La temperatura mínima d'avui ha tingut lloc a Ribes, amb 6 graus sota zero.

Gruix de neu a Núria, 1'20 metres.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

La Secció Fotogràfica del Partit Nacionalista Català, es complau en participar que avui s'inaugurarà al seu estatge del carrer del Pi, 7, pral., l'anunciada Exposició de fotografies, obra de Narcís Ricard i Baguer, exposició que podrà ésser visitada tots els dies feiners, de set a nou de la vetlla, i els festius, d'onze a una del matí.

Ha estat constituït a Barcelona un Grup de joves literats que amb data propera procediran a l'edició del setmanari "Horitzó", portantveu dels escriptors i dibuixants novells. Admetran tota mena d'adhesions i col·laboració, adreçades al seu director, Carles C. de Rovira, Tallers, 27, pral. (adreça provisional).

MOKA
la marca del bon café
Vendes a pes i degustació
Torrefacció automàtica
Importació directa
RAMBLA DELS ESTUDIS, 8

El conseller-delegat del districte segon, senyor Vicenç Bernades, ens comunica que ha pres possessió del càrrec i té la gentilesa d'oferir-nos els seus serveis, la qual cosa li agraïm, ensems que li desitgem els millors èxerts en la seva gestió.

La Cooperativa de Periodistes per a la Construcció de Cases Barates de Barcelona, ha tramès un informe a la Ponència encarregada de redactar el projecte de Llei de jubilació de Periodistes.

VEGUALCERA
Banyeres, lavabos, —, etcètera —
Ronda Universitat, 9

Obeint ordres superiors, ahir foren recollits per la policia els exemplars del diari "La Lucha", de Madrid, edició del dia 9.

PARAIGUES CARDUS
Porta-Ferrissa, 10

El Consell Central de la M. A. C. A. T. A. de la U. S. A. de Catalunya, en la seva reunió del dia 7 del mes que som, va acordar que l'Assemblea general ordinària se celebrés el dia 11 de març, a dos quarts d'onze del matí, a la Sala Mozart, carrer de Canuda, 31, pral.

BEVEU AIGUA IMPERIAL

La Delegació d'Hisenda ha assenyalat per a demà els següents pagaments: Teodomir Aznar, 1.093'75 pessetes; Joan Comes, 12.865'97; Antoni Vila, 180; Administrador principal de Correus, 8.014'44; Cap de Telègrafs, 3.612'55; Administració de Loteries núm. 12, 30.000; Inspector provincial de Sanitat, 97'06; Salvador Andreu, 1.052'30; Joaquim Barraquer, 205'63; Josep Bardolet, 2.009'37; Lluïsa Costa i Joan Alcobero, 1.697'90; Matilde Ferriols, 276'36;

"EL SEGURO MEDICO". Passeig de Gràcia, 117. Tel. 74495

Joan Baptista Ferrer, 113'51; Antoni Ferrer, 838'95; Ramona Freixadés, 125; Félix Gorina, 336; Narcís Jaumandreu, 214; Elvira López, 308'92; Oller i Padrol germans, 987; Joaquim Mazana, 331'57; Josep Real, 352; Manuela Romero, 186'78; Ramon Riera, 219'61; Maria Rodó, 845'45; Joan Rubert, 732'55; Albert Solà, 807'52; gerent Manufactures Serra Balet, 207'27; Carles Travy, 206'10; Pere Vidal, 59'22; Jesús Viza, 532'08; Tomàs Fuenmayor, 847'50; alcalde de Mollet, 43.179'82; Manuel Fàbregues, 309'15, i Marian Pujades, 1.000.

L'Assemblea reglamentària que la Cooperativa de la Cambra del Taxi havia de celebrar aquests dies, ha sofert un ajornament obligat per haver sortit cap a Madrid el seu president senyor Castellà i el secretari senyor Gutiérrez, amb l'objecte de gestionar l'obtenció de l'exempció de l'impost especial sobre la gasolina per als socis de la Cooperativa, seguint un procediment semblant al concedit per la Campsa als Pòsits de Pescadors. Al mateix temps, tenint en compte que alguns diputats han presentat una proposició de llei per a concedir aquesta rebaixa en el preu de la gasolina que consumeixen les Cooperatives d'auto-taxis, la representació de la Cambra del Taxi farà una visita als dits senyors diputats per interessar-los la necessitat de resoldre urgentment un problema de tanta importància per a la indústria de l'auto-taxi.

ELS CONSELLS DEL METCE

Si sentiu alguna molèstia

En la vida de relació no hi ha enemic petit. En terapèutica no hi ha molèstia, per lleu que sigui, que no mereixi ésser atesa. Els mals que podrien evitar-se tenint cura de les petites molèsties a ran de la seva aparició són innombrables. Incalculables els beneficis d'una medicació preventiva.

Si heu sentit, doncs, amb alguna freqüència pujxades, ranpes, formigueigs; si els canvis atmosfèrics se us anuncien per sofriments o trastorns distints que us converteixen en baròmetre vivent; si ones de calor o sufocacions alternen amb fred en les extremitats; si la vostra orina no és clara i abundant com en un altre temps, no espereu més. Procediu al drenatge dels àcids, espolseu del vostre cos els verins, allibereu-vos de l'artritisme. La vostra negligència no tindria disculpa quan amb tan pocs diners ho podeu aconseguir.

Amb solament practicar una neteja acabada dels teixits i escombrar les impureses de la sang quedareu immunitzat.

Tot això us ho procurarà la dutxa interna, és a dir, la dosi diària d'Urodonal. Una cullerada d'Urodonal dissolta en un got d'aigua, quelcom tèbia en hivern, serà la vostra millor defensa.

Assabenteu-vos dels beneficis d'aquest tractament resumits per l'eminent facultatiu doctor F. Reig Pastor, professor A. de la Facultat de Medicina de València, en les següents paraules: "Per a tots aquells casos en què s'ha d'afavorir l'eliminació de l'àcid úric, en les distintes manifestacions a què dóna lloc el seu excés en l'organisme, he tingut ocasió de prescriure l'Urodonal Chatelain, i puc dir que he quedat satisfet del seu resultat, puix que força de tal forma la seva eliminació, que aviat pot experimentar el malalt els seus beneficiosos efectes".

Si us interessen per la vostra salut demaneu als laboratoris de l'Urodonal, apartat 718, Barcelona, l'obra del doctor Dumas "La Medicación del Hogar". Per la seva lectura, coneixereu, en tota la seva amplitud, els beneficis d'un guariment preventiu i els principals mitjans de conservar-lo.

La Secció Esperantista de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, per tal de divulgar i donar relleu a l'idioma internacional Esperanto, inaugurarà, en un dels locals de l'Ateneu, una Exposició amb material esperantista, el proper dimarts, dia 13, a les vuit del vespre. Resten invitades les organitzacions esperantistes i no esperantistes.

El Teatre Barcelona és el local designat per a la celebració del festival que anualment celebra l'Associació de Periodistes de Barcelona a profit de la seva mutualitat i que enguany tindrà lloc el proper divendres, dia 16. Tot just anunciada la celebració d'aquest festival, han començat a formular-se a la Secretaria de l'Associació gran demanadissa de localitats, la qual cosa fa suposar que l'acte resultarà brillantíssim.

La Societat de Pediatria acaba de premiar l'obra "La infància anormal", de la qual és autor el doctor Jeroni Moragues, i que aparegué dintre la Col·lecció "Monografies Mèdiques". L'esmentada obra ha estat considerada com la millor d'aquella especialitat publicada durant l'any.

TALLADOR SASTRE
Important plaça s'ofereix a tallador-sastre per a senyor. Cal bon gust, modernitat i alta categoria. Escriure indicant edat, referències i pretensions al núm. 535 R., Vergara, núm. 11, anuncis

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

CARNAVAL DE 1934

Darrerament s'han inscrit les següents carrosses per a la rua:

Sol Ixent, Frescura, Les Autonomies, Arrosser de l'Empordà, Ferms, Cocktail, Pierrots romàntics, Canoa Automòbil, Fantasia Lunar, Els Llestos, Basket Ball, Pirates Penya Silenci, Tots a la Rua, La Taverna d'En Malloi, Jardí Clàssic, Carrossa Medieval, Els Dragons del Mar Negre, Bohemis de l'apa anem-hi, Urgia del Quirofan, Zorros, El caballo de Troya, Sortilegio, Artistes, Una cuina que no cuina, Llapis de color, Químics de Laboratori, Merengues castigadores, Nines, Cistella Florista, Poker, Los Guayabitos, Cubanos alegres, Boris Godounov, Pinocho en la estepa, Pati d'Escola, La Esfinge robada, Democracia Taurina, Tintoreria Solanes, Dime quién eres tú, Parece que fué ayer, Chorro de Oro, Sabó "El Cuiner", Creolina Pearson Yysol Cresol, Camión Cervecero, Calzados Minerva, Hispano Olivetti, Lacton, El misterio de los sexos, Cerveza Moritz, Tricicle Florença, Flit, Turistes Viatges Baixes, Letona, Cacaolat, Acadèmia de tall Ferrarons, Productes Marinetti, Casa Monte, T. B. O., Gignàs Motiño, Turistas Lentos, Jugadores de Polo, Busquem Dida, Biga Grega, Los sueños de Faraón, Primavera de diversos països, Carro de Pagès, Despojos de la Paramount, Escola, Nit d'Estiu, Violetes, Roses, Adiós a las Almas, Mar Tingala, Escola de Xofers, Manon, La Suerte, Cesta de aguas minerales.

A les vitrines del vestíbul del Romea han estat exposats els premis que han d'adjudicar-se a les millors disfresses en els balls infantils de les tardes del dilluns i dimarts de Carnaval. Formen el Jurat que ha de concedir aquests premis la primera actriu Maria Vila, la senyora Anna Coll i els senyors Salvador Bonavia, Ramon Batlle, Josep Maria Vila, Manuel Pérez de Pozas i Alexandre Bellver, secretari.

La sala del Romea està agençada i magnificament iluminada. Independentment dels premis que s'esmenten a les millors disfresses, a fi que els petits guardin un record de les festes, seran obsequiats amb una joguina.

La dependència de "La Física" celebrarà també aquest any el seu ball de disfresses el dimarts de Carnaval, dia 13, a L'Ocell de Foc. Com de costum, s'adjudicaran molts i valuosos premis, gentilment oferts per diferents cases comercials de la nostra ciutat.

Per a avui i dimarts de Carnaval estan anunciats al saló de festes de l'Ateneu Empordanès, Pi, 11, a dos quarts d'onze de la nit, dos extraordinaris balls, amb oferiment de valuosos premis, amenitzats per l'orquestrina "Rabassa Orchestra".

Continuant la tasca que s'ha imposat, el Comité Pro-Material de Regates del Club de Mar organitza actualment un ball de Carnestoltes, que tindrà lloc el propvinent dia 13, al saló Gavina Blava.

ELS DESORDRES GASTRICS
son la més molesta i una de les malalties més generals. El qui no pateix bé està sempre de pèsim humor perquè les molèsties del seu estómac li amarguen l'existència.
Les persones dispèptiques necessiten fer ús d'aliments de poc volum, de perfecta digestibilitat i alhora substanciosos; capaços de donar la màxima nutrició sense fatiga per l'aparell digestiu. En aquestos casos, res no pot compararse a l'
OVOMALTINA
producte concentrat dels principis alimentosos de la llet, els ous i el cacau.
Es ven en llaunes de 250 i de 500 grams en farmàcies i drogueries.
Fabricants:
Dr. A. Wander, S. A.
Berna (Suissa)

CURSOS I CONFERÈNCIES

★ *INSTITUT MEDICO-FARMACÈUTIC.* — Aquesta corporació va celebrar la seva anunciada sessió científica en la qual el Dr. Llucià Mateos i Tituli va presentar "La seroteràpia endovenosa en les artritis gonocòciques". Van prendre part en el debat els doctors Joan Rusca i Vilardell, Josep Mercadal i Peyri, i el president de l'entitat, Dr. Josep Trenchs i Codonyers, els quals van felicitar el ponent per la seva ben documentada dissertació.

★ *ATENEU POLYTECHNICUM.* — Dimarts començà el curset que sobre el tema "Origen i desenvolupament de l'Economia Capitalista" dóna Andreu Nin. El vinent dimarts, dia 13, es donarà la segona lliçó. S'admeten encara unes quantes inscripcions a la Secretaria de l'Ateneu: Més Alt de Sant Pere, 27, principal, de set a nou del vespre, fins a completar la capacitat del local.

★ *ATENEU ENCICLOPEDIC POPULAR.* — La Secció d'Estudis Polítics, Socials i Econòmics de l'Ateneu Enciclopèdic Popular comunica a tots els que s'interessin pel curset d'Història del Sindicalisme, que ha vingut donant Angel Pestanya, que aquest reemprendrà les lliçons el vinent dimarts, dia 13, i continuarà els dimarts successius, de vuit a nou del vespre, i que degut a haver estat refoses les lliçons que mancaven en quatre conferències, aquestes seran públiques. Els temes de les conferències són els següents: 1. Estat de l'organització i lluites i persecucions des de 1902 a 1909. - 2. Constitució de la C. N. T. i causes de la seva desaparició. - 3. Transformació dels Sindicats professionals en Sindicats de ram i d'indústria. - 4. Resultats obtinguts d'aquesta transformació.

★ *ESCOLA D'ASSISTENCIA SOCIAL.* — Dimecres, a les set del vespre, el Sr. Rossend Llates donarà una conferència el tema de la qual serà: "Els bons sentiments". Totes les persones a les quals interessi d'assistir-hi poden recollir les invitacions a la secretaria de l'esmentada Escola.

★ *ASSOCIACIO D'ESTUDIS UNIVERSALS L. I. J. (Duran i Bas, 5).* — Aquesta tarda, a les ss, donarà una conferència pública el senyor Albert Carsi, sobre el tema "La cultura dels pobles i les aigües", amb projeccions.

★ *HOSPITAL-SANATORI DE L'ESPERIT SANT, per a tuberculosos.* — Dimarts tindrà lloc la tercera lliçó del Curset d'Anatomia de l'aparell respiratori, a càrrec del doctor A. Caralps i Maçó, sobre el tema "Anatomia de la pleura i de la circulació limfàtica pleuro-pulmonar".

FETS DIVERSOS

— A les tres de la matinada d'ahir, el venedor de diaris Casimir Riera i Martínez, de quaranta-cinc anys, en passar per la carretera de Can Tunis, fou aturat per tres desconeguts, els quals li demanaren els diners que portava, mentre l'amenaçaven amb sengles pistoles. El venedor, en lloc d'obeir-los, es va posar a córrer, però fou perseguit a trets pels atracadors. Una de les bales li produí una ferida en un peu. Els autors de l'agressió van desaparèixer.

— Ahir, a la Rambla de Catalunya, dos desconeguts, pel procediment de les misses, van estafar a Ramona Pont, de 24 anys, 100 pessetes i dues joies.

— Ahir al matí, al carrer de Cano, dos desconeguts van fer parar l'auto que conduïa Rafel Vela i Castells. Un cop aturat, pistola en mà, feren baixar el xofer i després de pujar ells al vehicle, desaparegueren en direcció a la Plaça d'Espanya, sense que poguessin ésser detinguts. El mateix auto fou trobat més tard al carrer de Sardenya, davant el número 440.

— Ahir, a les set del matí, un tren de la línia de Martorell en passar pel quilòmetre 330, prop de Castellbisbal, atropellà Alfred Ballarà i Galés, de vint-i-cinc anys, fill de Barcelona i actualment resident a Castellbisbal, i el deixà mort a l'acte.

— A l'interior d'un taxi que estava parat entre els carrers de Casanova i Floridablanca fou detingut ahir Joan-Josep Colchan Garcia, en el moment que es disposava a robar tot el que hi havia dins.

— La policia va posar a disposició del Jutjat de guàrdia Francesc Palmiro Gusta, reclamat per diversos Jutjats pel delicte d'estafa.

— En una clínica particular va morir l'obrer Antoni Baiona, a conseqüència de les lesions que es va produir mentre treballava en una fàbrica de Manresa el dia 1 de gener passat.

PELS CENTRES OFICIALS

GENERALITAT

Direcció dels Serveis de Sanitat. — Havent arribat a coneixement d'aquesta Direcció que uns vulgars i desaprensius estafadors efectuen visites d'inspecció sanitària a alguns establiments, suplantant la personalitat dels veritables Inspectors i Zeladors sanitaris de la Generalitat, i cobren indegudament en metàl·lic unes pessetes, el Cap dels Serveis de Sanitat de la Generalitat de Catalunya, amb el fi d'evitar perjudicis als propietaris d'establiments i vetllant per la moralitat dels funcionaris que depenen de la Generalitat, té un interès especialíssim a fer avinent el següent:

Primer. Tots els Inspectors Sanitaris de Districte de les tres branques de Medicina, Farmàcia i Veterinària, per a poder efectuar les inspeccions van proveïts d'un carnet personal amb fotografia, signat pel Cap dels Serveis de Sanitat i segellat amb el segell de la Direcció. Ultra això, a la coberta de pell, hi ha un escut ben visible de la Generalitat amb la inscripció "Sanitat". Cal remarcar que els Inspectors tenen l'obligació ineludible d'exhibir aquest carnet en efectuar la inspecció.

Segon. Els Zeladors sanitaris i els Delegats sanitaris amb funcions inspectores especials també hauran d'exhibir el carnet o un ofici segellat i signat per l'autoritat sanitària superior, acreditant com li ha estat encomanada aquella funció.

Tercer. En cap dels casos, i això és importantíssim, ningú no ha de pagar en metàl·lic cap servei d'inspecció, efectuat per funcionaris de la Generalitat. Es fa avinent en forma ben taxativa que l'import que s'hagi d'abonar per inspeccions sanitàries, segons tarifes aplicades, haurà d'efectuar-se sempre, i en tots els casos, amb papers de pagament a la Generalitat, i a l'oficina de Recaptació Sanitària que a tal efecte s'ha instal·lat a la Plaça de Berenguer el Gran, número 2, entresol, despatx novè.

Queda ben clar, doncs, que els funcionaris encarregats de la inspecció sanitària a Barcelona no poden percebre mai directament l'import de la inspecció efectuada, i molt menys encara en metàl·lic.

També agrairà molt la Direcció dels Serveis de Sanitat que quan es presenti un d'aquests desaprensius suplantadors el denunciin i el lliurin a les autoritats.

Escola Preparatòria de Policia. — Són convocats per al dijous vinent, dia 15 del mes que som, a les deu del matí, per tal que es presentin al Servei Mèdic de la Generalitat de Catalunya, tots aquells aspirants a ingrés a l'Escola Preparatòria de Policia de la Generalitat que, per causa de malaltia o altra degudament justificada, no pogueren sotmetre's a l'examen de llurs aptituds físiques.

Cal advertir que seran únicament reconeguts aquells aspirants que d'una manera expressa ho tinguin sol·licitat i a més justifiquin a bastament les causes que els privaren de presentar-se en el primer torn del reconeixement.

Visites. — Ahir el senyor Companys va rebre, entre altres, les visites següents: Doctor Carbonell, vice-president de l'Assemblea Municipal de Barcelona; el regidor senyor Junyent; els diputats senyors Ribes Soberano i Bilbeny; una comissió del Front Únic d'Auxiliars de Farmàcia de Catalunya, acompanyats del diputat doctor Mestre i Puig; els diputats senyors Riera, Tauler, Tomàs i Piera i Cunillera; una comissió del Centre Republicà de Sentmenat; una comissió de l'Ajuntament de Granollers, l'alcalde de Badalona i una comissió de l'Ajuntament de Vilanova i La Geltrú.

Donatiu pro monument Macià. — Un grup de treballadors de la casa Mas Bagà ha lliurat 50 pessetes amb destinació al monument a Francesc Macià.

Per a la conservació del patrimoni artístic català. — El conseller de Cultura, senyor Gassol, ultra la nota circular que ha enviat a tots els alcaldes de Catalunya dient-los que, en endavant, adrecin a la Ponència d'Arxius i Belles Arts del Consell de Cultura tota mena de comunicats que afectin la conservació del Patrimoni Artístic en la seva jurisdicció, ha dictat la següent ordre:

"La destrucció i desaparició d'objectes del nostre Patrimoni d'Art que s'ha produït vergonyosament en algun indret de Catalunya, obliga aquest departament a prendre mesures terminants per a evitar-ho.

D'acord, doncs, amb el conseller de Governació, que donarà tota mena de facilitats als agents d'autoritat de Catalunya per al compliment més rigorós del seu deure, és ordenat als alcaldes i a totes les autoritats de Catalunya que prenguin tota mena de mesures per evitar, com calgui, la repetició d'aquests fets vandàlics, dintre la seva jurisdicció, amb la seguretat absoluta que per a evitar-los o per a sancionar-los exemplarment trobaran sempre al seu costat el govern de Catalunya."

Les tasques del Departament de Cultura.—Amb referència als afers del seu departament, el conseller de Cultura, senyor Gassol, va lliurar ahir als representants de la premsa la següent nota:

LA NOVA BIBLIOTECA POPULAR DE CERVERA

Seguint el pla d'anar establint Biblioteques Populars a tot Catalunya el dimarts passat fou inaugurada la Biblioteca Popular de Cervera, instal·lada per la Generalitat en el mateix edifici habilitat per l'Ajuntament, on hi ha instal·lats l'Arxiu Històric i el Museu de Cervera.

Va inaugurar-la, en nom del conseller de Cultura, impossibilitat d'assistir-hi, el director del Servei de Biblioteques de la Generalitat, senyor Jordi Rubió, el qual va llegir unes quartilles del senyor Agustí Duran i Sanpere, president de la Ponència d'Arxius i Biblioteques del Consell de Cultura, impossibilitat també d'anar-hi personalment. En nom de l'Ajuntament va parlar el tinent d'alcalde senyor Mestres, el qual subratllà la gran importància que té per al millorament cultural de Cervera la nova Biblioteca.

CONSTITUCIO DEL CONSELL REGIONAL D'ENSENYAMENT PRIMARI

El Consell regional de Primera Ensenyança ha estat, després de constituir-se, al meu despatx. M'ha complagut de sentir les paraules del president de la Comissió Executiva, doctor Bosch-Gimpera, tent constar l'esperit amb què el Consell es disposa a portar a terme la missió tan essencial que li és confiada.

No dubto gens que aquest Consell realitzarà una obra de perfecta coordinació entre la Generalitat i el Govern de la República per resoldre, d'acord i amb tota l'eficàcia, les aspiracions i les necessitats que planteja el problema de l'ensenyament primari a Catalunya.

CURSOS DE PERFECCIONAMENT PER ALS MESTRES

El curs de perfeccionament per a mestres celebrat l'any passat l'Escola Normal va iniciar amb tota eficàcia l'obra de facilitar als mestres de Catalunya un intercanvi d'idees.

El contacte del mestre barceloní amb l'escola rural, mentre substitueix el mestre que segueix els cursos a Barcelona, i l'assistència a aquests cursos mateixos dels mestres foranis, permeten a l'un i a l'altre la coneixença pràctica d'un medi nou i l'enriquiment d'esperit que això suposa per a l'exercici de la seva professió.

Es tenint precisament en compte el resultat obtingut que ha estat també organitzat enguany a l'Escola Normal de la Generalitat un curs de perfeccionament per a tots els mestres de Catalunya. Un dia d'aquests seran publicades les bases d'aquests cursos i les dates que comprendrà.

L'AUTOGRAF DE L'"ODA A LA PATRIA"

La Biblioteca de Catalunya guarda l'original autògraf de l'"Oda a la Pàtria" de l'Aribau i de la carta amb la qual el poeta va trametre-la des de Madrid al seu amic F. Renard i Arús. En commemoració del Centenari de la Renaixença, la Biblioteca de Catalunya ha publicat, en edició limitada, uns facsímils perfectes d'aquells documents. Acompanya el facsímil un comentari de Carles Riba, el qual valora en aquest assaig els problemes que planteja a la crítica la troballa d'aquests dos autògrafs. El seu estudi és ple de suggeriments que ens donen la figura d'Aribau a través d'una visió nova i profunda.

La visita de l'Ajuntament de Súria. — Una Comissió de l'Ajuntament de Súria, de la qual formava part l'alcalde, senyor Claret; els regidors senyors Claret, Torrabadella, Ribera, Fernàndez i el secretari, senyor Vers, visità ahir, per tal de complimentar-lo, el president, senyor Companys, i el conseller de Governació, senyor Selves.

Després d'aquestes visites, la representació municipal de Súria anà al cementiri, on diposità un ram de flors damunt la tomba de l'honorable president Macià.

Acumuladors
Prest-O-Lite
No son mes cars i per la seva llarga duració son molt mes económics.
Acumuladores Eléctricos, S. A. · CORNELLÀ (Barcelona)

BARCELONA AL DIA

El Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Presidència: Decret sotmetent a tutela, sota la dependència del conseller de Governació, i pels motius que s'esmenten, el Municipi de Salàs de Pallars, i dictant disposicions per a l'efectivitat d'aquella.

Departament de Treball i Obres Públiques: Anunci, als efectes de reclamació, de la subhasta de les obres del camí veinal de Fonollosa a Sant Pere Sallavinera, per Aguilar de Segarra, tros segon.

Anunci, als efectes de reclamació, del retorn de la fiança constituïda pel contractista de les obres del camí veinal de Sant Salvador de Guardiola a la carretera d'El Bruc a Manresa.

Recaptació de Contribucions de Barcelona: Edicte del recaptador de la zona de Sabadell.

Recaptació de Contribucions de Girona: Edicte del recaptador de la zona de la capital.

Recaptació de Contribucions de Tarragona: Edictes dels recaptadors executius de les zones de la capital i de Falset.

Duana de Barcelona: Anunci d'abandonament de mercaderies.

Tresoreria d'Hisenda de Lleida: Anunci.

Delegació dels Serveis Hidràulics del Pireneu Oriental: Anuncis.

Delegació d'Obres Públiques de Girona: Anuncis, als efectes de reclamació, de les sollicitads per a establir línies de conducció elèctrica que afecten els pobles de Bolvir, Campdevànol, Puigcerdà, Urtx i Ribes.

Estat Major de la 4.ª Divisió: Concurs per a la provisió d'una vacant de sots-clauer de la Presó Militar de Barcelona.

Junta de Plaça i Guarnició de Barcelona: Anunci de subhasta per a l'adquisició de diversos articles.

Juntes Municipals del Cens Electoral de Catalunya: Resultats de les eleccions de consellers municipals celebrades a Catalunya el 14 de gener d'enguany.

Relació dels ciutadans que constituïran les Juntes municipals del Cens electoral de Catalunya durant el bienni 1934-1935.

Administració Municipal. — Edictes, subhastes i concursos d'Ajuntaments de Catalunya.

Administració de Justícia. — Audiència de Barcelona: Publicació d'edictes i sentències.

Tribunal Contencioso-Administratiu de Barcelona: Edictes.

Tribunal Contencioso-Administratiu de Lleida: Edicte.

Edictes de Jutjats de primera instància i instrucció de Catalunya.

Edictes de Jutjats municipals de Catalunya.

Edictes de Jutjats de primera instància i instrucció de fora Catalunya.

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Una circular de la Comissaria d'O. P. A les Associacions que no compleixen la llei. — "Essent unes quantes les Associacions que vénen funcionant pel sol fet de tenir diligenciats els seus estatuts o reglaments amb la nota de presentació que preveu l'article quart de la llei del 30 de juny del 1887, però sense haver donat compliment al que preceptua l'article 52 de l'esmentada Llei, trametent còpia de l'acta de constitució, ja que sense aquest requisit no es pot prendre raó d'ells al registre especial que, en compliment del que és disposat en l'article setè de la pròpia Llei, es porta a aquest departament.

Existint altres Associacions que, si bé compleixen el dit requisit, no porten llibres habilitats en la forma que estableix l'article segon del decret del 15 de març de l'any 1923, i que, a més, els seus directors, presidents o representants deixen de presentar els dos exemplars firmats dels acords que introdueixen alguna modificació als estatuts o reglaments socials conforme preveu l'article quart de la Llei de l'any 1887 i l'article cinquè del decret esmentat, i no donen compte, segons ordena el darrer dels indicats preceptes, de les alteracions que verifiquen a l'import de les quotes ordinàries ni dels acords d'exacció de quotes obligatòries i extraordinàries.

I tenint en compte, finalment, que moltes altres associacions no donen el degut coneixement per escrit dels nomenaments, possessions i cessanties de les persones que els hagin estat encomanats càrrecs d'administració, govern o representació, ni dels canvis de domicili social, deixant de presentar, també, dintre cada mes, segons el que disposen els articles setè i vuitè al decret abans esmentat, les relacions d'altes i baixes de socis i estats de comptes, altra les que esmentralment han de formalitzar les que tenen fins mutuals, de beneficència, d'instrucció o d'altres anàlegs.

He acordat publicar la present circular per tal que, sense perjudici de les responsabilitats civils i criminals que procedeixen, declarar incursos els fundadors, directors o representants de les al·ludides associacions en les responsabilitats que les esmentades disposicions determinen, i els previnc, ensems, que, de no subsanar les omissions cometes en els respectius expedients dintre el termini de quinze dies, a comptar des de la publicació d'aquesta Circular en el Butlletí de la Generalitat de Catalunya, presentant a l'efecte a aquest departament els llibres corresponents de socis i de caixa, així com les còpies de les actes de constitució i de modificació i altres documents relatius als canvis de domicili social, nomenament de noves juntes directives i estat de comptes, imposaré les sancions oportunes, i ordenaré, en el seu cas, la seva baixa al Registre especial que es porta a aquest departament de Governació.

Barcelona, 5 de febrer de 1934.

El Comissari general d'Ordre Públic

TOMAS RAMON"

AJUNTAMENT

El trasllat de les oficines de Circulació. — El Departament de Circulació avisa els ciutadans que durant els dies 12 i 13 (dilluns i dimarts) quedaran suspeses totes les activitats del Departament, tota vegada que en aquelles dates serà verificat el trasllat de les oficines a les seves dependències del Parc de Montjuic, extrem del carrer de Lleida on el públic serà ates des del dimecres vinent, dia 14.

Visites a l'alcalde.—L'alcalde, senyor Pi i Sunyer, ha rebut, entre altres, les següents visites:

Senyor Lamote de Grignon, director de la Banda Municipal; una representació del Patronat Universitari; els tres procuradors municipals; l'ex-regidor doctor Alomar; l'aviador senyor Canudes, amb una representació del Consell directiu de l'Aero Club de Catalunya; els senyors Antoni Escofet i Pasqual i Llorenç Coma i Ferrer, alcalde i secretari, respectivament de l'Ajuntament de Vilanova i La Geltrú. També l'han visitat l'advocat senyor Joan Martí i Fuster i el senyor Ignasi Armengou, director de l'Oficina de Turisme.

Les Delegacions de districte. El conseller delegat del districte tercer, senyor Tomàs Pumarola, rebrà el públic cada divendres no festiu, de nou a deu del matí, al seu despatx de la Delegació Municipal de l'esmentat districte (ex-Tinència d'Alcaldia), situada a la Plaça del Consell de la Vila, de Sarrià.

El conseller delegat del districte quart, senyor Ricard Altaba i Planuch, ha pres possessió de la seva Delegació Municipal, i ha fixat com a dies i hores per a rebre el públic els dijous, d'onze a dotze.

En prendre possessió de la Delegació Municipal del districte vuitè el conseller delegat senyor Benet Mori, ha fixat els dimarts i dijous, no festius, de dotze a dues de la tarda, per a rebre els veïns que tinguin a bé proposar-li alguna suggestió que representi una millora en benefici del districte, així com tot allò que vulguin indicar-li per al desenvolupament de la vida municipal en el districte del seu càrrec.

L'allau d'estrangers.—L'Oficina de Col·locació de l'Ajuntament de Barcelona (Passeig de la Indústria, 11) prega els senyors estrangers Ellen Pelz, Elvira Herriel, Alice Roelz, Elodie Vache, Douglas Ford Rider, Carles Spitzer, Else Stachli, Elsa Stahli, Taith Williams, Estefania Haardt, Willy Weyernerh, Lidy M. Stanley, Beatrice Meisen, Batista Ramazzotti, Samuel Nebel, Ferran Puig, Friedrich Mulhbacher, Anna Schambel, Giuseppe Torre Ruggiere, Lidai Eugènia Nordin, Paul Rans, Ricard Scheel, Enric Perera i Rubio, Alfine Michael, Arnald Semanedi, Wifred Muller, Geoffrey Sarrey, Josep Ana Morales, Víctor Romano, Jordi Leopol Rawinowiez, Otto Silbeer, Josep Schranz, Víctor Schterbann, Joana Schierban, Josep Schaller, Paul Scharnhoret, Enric Rabinowiez que se serveixin passar per aquest Negociat de Política Social com més aviat millor, de les deu del matí a la una de la tarda, per tractar-se d'un assumpte que es relaciona amb la seva carta de treball.

EDICTE per a la classificació i declaració de soldats.—Carles Pi i Sunyer, alcalde de Barcelona, FAIG AVINENT: Que el dia 18 d'aquest mes, a les vuit del matí, d'acord amb el text de l'article 145 del Reglament per a l'aplicació de la Llei de Reclutament i Reemplaçament de l'Exèrcit, de 1925, i segons el que disposa el Decret del 4 de desembre de 1929, tindrà lloc als locals de les Seccions de Reclutament que s'esmenten al peu la classificació i declaració de soldats per al Reemplaçament de l'Exèrcit de l'any corrent; al qual acte hauran d'assistir tots els minyons inclosos a l'allistament, excepte aquells que es trobin compresos a l'article 146 del susdit Reglament. Els que no hi puguin concórrer pels motius assenyalats en els casos segon i quart de l'esmentat article, tenen l'obligació d'ésser representats pels pares, tutors o per algun altre individu de la seva família.

Es fa avinent als referits minyons i a llurs pares o tutors, que tenen l'obligació d'allegar, en l'acte indicat, tots els motius que creguin eximents del servei militar o favorables a la demanda de pròrrogues de primera classe; però se'ls adverteix que no serà atesa cap petició de les pròrrogues citades si en cas d'ésser coneguda dels interessats no s'allega en el susdit acte; si no hi concorren seran declarats pròfugs.

S'avisa, així mateix, als classificats exclosos temporalment i als que siguin aptes només per a serveis auxiliars, allistats els anys 1930 i 1932, i als que tinguin concedides pròrrogues de primera classe i en curs, també allistats els anys susdits, l'obligació de justificar l'existència de les causes originàries de llur classificació i de la concessió. A aquest efecte seran revisats llurs expedients tan aviat com s'acabi la classificació dels minyons de l'actual Reemplaçament, i se'ls adverteix que si no compareixen seran declarats pròfugs els primers i soldats els darrers. Disposicions que es fan públiques per a coneixement de tots els interessats.

Barcelona, 8 de febrer de 1934. — L'alcalde, Carles Pi i Sunyer.

Locals que s'indiquen: Secció 1.ª, carrer Ample, número 25. — Secció 2.ª, carrer de Calàbria, número 94. — Secció 3.ª, ex-Casa de la Vila de Sarrià. — Secció 4.ª, carrer d'Aragó, número 311. — Secció 5.ª, carrer de l'Hospital, número 56. — Secció 6.ª, carrer de Provença, entre Casanova i Villorroel (Delegació de Bombers). — Secció 8.ª, ex-Casa de la Vila de Gràcia. — Secció 9.ª, ex-Casa de la Vila de Sant Andreu. — Secció 10.ª, ex-Casa de la Vila de Sant Martí de Provençals.

La Borsa del Treball. Els projectes del senyor Martínez Cuenca. — Acabada la instal·lació de la Borsa Municipal de Treball, és propòsit del conseller-regidor de Política Social, senyor Martínez Cuenca, que l'actuació d'aquest organisme respongui a les condicions de serietat i eficàcia que són obligades per a la funció a què ha d'atendre. A tal objecte cal, abans que tot, l'acoblament amb la Borsa de Treball de la Generalitat, i el trasllat d'aquella part d'aquesta que correspongui a funcions de la Borsa Municipal. Per això, en el primer període de la seva actuació, la Borsa Municipal haurà de reunir les dades dels inscrits a la Borsa de la Generalitat que es refereixin a la ciutat de Barcelona amb les dades dels inscrits a la Borsa de l'Ajuntament, salvant el dret d'antiguitat dels qui ja ho eren en la primera. Aquests treballs pensem realitzar-los amb la màxima rapidesa, car són indispensables per al bon funcionament de l'esmentat organisme i en benefici dels propis inscrits. Una vegada enllestits aquests treballs previs d'acoblament dels inscrits en l'una i en l'altra Borsa, entrarà en funcions la Borsa coordinadora regional, la qual cosa permetrà de posar en íntima compenetració la Borsa Municipal amb l'Institut d'Atur Forçós i altres organismes relacionats amb aquest problema, per tal de poder establir una política d'obres públiques que doni a la Borsa Municipal del Treball una possibilitat de fornir ocupació a un major nombre de treballadors. El conseller-regidor de Política Social, senyor Martínez Cuenca, anirà donant coneixement de les decisions que siguin preses relatives al funcionament de la Borsa Municipal i dirigides a augmentar la seva eficàcia com a organisme de col·locació obrera.

S'AJORNA EL FUNCIONAMENT DE LA BORSA DEL TREBALL

S'ha resolt suspendre per un breu termini el funcionament de la Borsa Municipal de Treball, de Barcelona, el qual havia de començar el dia 12 del corrent. El nou Ajuntament s'ha trobat, d'una banda, amb la necessitat de revisar la tasca portada fins ara a efecte per la Borsa Municipal, i, sobretot, amb la d'estudiar en tots els seus detalls el règim que el dia de demà li pugui atorgar la màxima eficiència, d'acord amb la Llei de Col·locació Obrera i en estret lligam amb els organismes de la Generalitat de Catalunya, car si la Borsa Municipal de Treball, de Barcelona, s'obris, sense que pogués constituir un instrument eficient, no compliria la seva finalitat, i, per tant, li mancaria la solvència que ha de tenir.

DELEGACIO ESPECIAL DEL GOVERN DE LA REPUBLICA A CATALUNYA

Ahir al matí va tornar de Madrid el delegat del Govern de la República a Catalunya, senyor Ramon Carreres i Pons. Immediatament va prendre possessió del seu càrrec.

En rebre els periodistes els manifestà que, contra el que s'havia dit, el seu viatge obeí únicament al fet de tenir uns familiars malalts a Còrdova, i que abans havia sollicitat permís de la Superioritat per a traslladar-se a aquella població. Que d'aquella ciutat havia tornat a Madrid el dilluns passat i que allà havia visitat el senyor Torres Campanyà i el Director general de Seguretat per tractar d'afers relacionats amb la Delegació de Barcelona.

—¿Quina impressió tenen a Madrid dels serveis que es presten en aquesta Delegació? —li preguntà un periodista.

—Com que ens trobem en un règim transitori, sempre es marxarà d'acord en tots els assumptes que calgui resoldre, seguint al peu de la lletra l'esperit de la Constitució i de l'Estatut.

—¿Hi ha hagut alguna intromissió en les funcions que estan reservades a aquesta Delegació, a conseqüència del servei que es manté per al descobriment de l'afer d'espionatge internacional?

—Aquest afer fou descobert quan jo era fora, però immediatament se'n donà compte a aquesta Delegació, i, essent així, hom encarregà a un funcionari que col·laborés amb els altres agents per tal d'aclarir-lo. Crec que perjudicà les diligències que s'estan practicant el fet d'haver-li donat estat públic abans d'hora. De totes maneres, pot tenir un interès, positiu o bé negatiu, segons el resultat que donin les diligències que es duen a cap. Podria ésser un afer de gran envergadura en el primer cas; en el segon, resultaria un afer interessant, el qual, de moment, no es pot fer públic.

Vida Corporativa

RENOVACIO DE JUNTES

Associació de Viatjants del Comerç i de la Indústria. — President, Josep Domingo i Purroy; vice-president, Celestí Caillà i Candal; comptador, Joan Vilà i Blanco; tresorer, Maurici Torre i Balari; arxiver, Enric Martí i Carreto; secretari, Joan Arnau i Cortina; vice-secretari, Arcadi Paller i Serrapinyana; vocals: Aleix Julve i Asensio, Ferran Ramon i Figueres, Melcior Garcia i Crusó, Antoni Nadal i Vicenç, Rafel-Josep Canyelles i Dalmau, Josep Vilalta i Martí, Vicenç Josep Maria Pallàs i Martín, Andreu Pérez i Serra, Joan Alzina i Plana, Joaquim Bordes i Prats, Eugeni Roig i Cisa, Domènec Jaumandreu i Sala, Julià Via i Rich i Josep Miret i Albereda.

Associació de Representants de Cereals, Llegums i els seus derivats. — President, Joan Verdaguer i Puig; vice-president, Josep O. Perenya; secretari, Joan Sobreroca i Llop; vice-secretari, Joan Tubau i Tosses; tresorer, Joan Nogués i Cases; vocals: Antoni Brossa i Ramoneda i Julià Vinyoles i Cases.

Eviten que els nens es descotxin durant el son

De venda als Bazars i Ortopèdics

Dipòsit i venda: H. Lorau Pl. Urquinaona, n.º 2, Barcelona

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

ELS TRIBUNALS

Causes vistes ahir

A la Secció Primera es suspengueren les vistes que estaven anunciades, per no haver-hi comparegut els testimonis.

★

A la Secció Segona es veieren només incidents per apel·lació.

★

A la Secció Tercera, la vista que havia de celebrar-se per temptativa d'homicidi contra Josep Velasco, i pel tribunal del jurat, va ésser suspesa per no haver comparegut la perjudicada.

★

A la Secció Quarta va comparèixer Josep Martínez Morales, el qual estava acusat d'haver-se-li trobat una pistola, sense tenir permís d'arma, al seu domicili. El fiscal sollicità que li fos aplicada la pena de quatre mesos i un dia d'arrest.

★

En aquest mateix tribunal es veié un incident d'apel·lació interposat pel lletrat senyor Abòs, en representació dels processats per l'atracament comès al café "Oro del Rin", Angel Lescarboura i Pere Caspin, contra l'auto de processament dictat pel jutge. El fiscal i el representant de la família del mort demanaren la confirmació del processament, i el senyor Abòs va sollicitar la seva revocació. L'incident va quedar pendent de fall.

VARIA

El Ple de la Sala de Govern acordà el nomenament de jutge degà a favor del senyor Josep Maria Amorós, perquè substitueixi el senyor Fernàndez Moreda, jutge del Jutjat número sis, en l'especialitat dels sumaris d'urgència del Jutjat número 10, que no té titular.

★

Els metges forenses practicaren ahir l'autòpsia al cadàver de Josefa Olivella, que resultà morta a conseqüència de l'explosió d'una bomba ocorreguda la nit de dimecres a l'Avinguda Mistral. Segons el certificat dels metges, la mort fou produïda per traumatisme cardíac. El cadàver presentava dues ferides: una al cap, de pronòstic reservat, i l'altra a l'esquena, la qual li interessà el cor, per haver-li arribat la metralla de l'explosió.

★

En el Tribunal d'Urgència de l'Audiència es veié ahir una vista per tinença d'arma contra Josep Colom, al qual se li ocupà una pistola sense el corresponent permís. El processat era cobrador i havia estat amenaçat, havent demostrar al Tribunal la veritat de les seves afirmacions per denúncies que tenia presentades. Comprenent-ho així, el Tribunal sentencià aplicant dues atenuants al processat, la de por i la d'amenaces, pel qual motiu fou condemnat a la multa de 250 pessetes.

★

Per al dia 15 del corrent ha estat assenyalat a la secció segona davant el Tribunal d'Urgència la vista de la causa contra Joan Figueres i Soler, detingut per haver-se-li trobat explosius i les seves fórmules al seu domicili del carrer Mitjà de Sant Pere. El fiscal qualifica els fets com a dos delictes: un contra la forma de govern, pel qual demana vuit anys i un dia de presó, i l'altre per tinença il·lícita d'arma, pel qual demana dos anys de reclusió.

★

El metge forense del Jutjat núm. 7, doctor Ramon Coma, donà compte al dit Jutjat que en la visita que féu a l'hospitalitzat a l'Hospital de Sant Pau Francesc López, ferit al moll, i que segons el dictamen del metge del dispensari presentava una sola ferida i no de gravetat, pateix d'unes ferides greus, havent-se-li presentat la peritonitis, que fa témer per la seva vida.

★

L'home atropellat per un tren a l'estació de M. S. A. el passat dimecres anomenat Vicenç Alonso Romas, de 30 anys, morí ahir en una clínica. El cadàver, per ordre del jutjat, fou traslladat al Dipòsit judicial.

★

La Companyia de M. S. A. donà compte al jutjat de guàrdia que en l'explosió de la bomba en un pal de l'Avinguda Icària la nit anterior havia resultat amb desperfectes la tanca de la dita companyia i uns gèneres que tenia prop d'allí.

Assenyalaments per a demà

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala Primera. — Ramon Xamuset contra Gertrudis Martín i Vallès i fiscal.

Pobresa: Josep Vinyes contra Rosa Castanyer i advocat d'Estat.

Revisió: Francesc Català contra Germandat de Sant Pere Pescador i Tomsa.

Sala Segona. — Teresa Esteve i Olivella contra Josep Torres i Pasqual i altres hereus. Pobresa: Gregori Hernàndez contra advocat de l'Estat. Divorci: Maria Rocabert i Vivó contra Miquel Soler i Calvis i el fiscal.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Un jurat per homicidi contra Josep Nicolas.

Secció segona. — Tres orals per reunió clandestina, robatori i atemptat contra Sergi Saucaret i altres, Jacint Font i Josep Freigeiro, respectivament. Un divorci: Magí Mercader contra Vicenç Cases.

Secció tercera. — Un jurat per tinença d'explosius contra Isaies Viens Ruiz.

Secció quarta. — Un jurat per robatori i tinença d'arma contra Ferran Luque i altres.

PEDAGOGIA

Universitat Autònoma

Facultat de Medicina — Curs de Psiquiatria. — El propvinent dia 15, a les sis de la tarda, començarà a la Clínica Psiquiàtrica Municipal (carrer de Llull, 8) un curs elemental de Psiquiatria en 30 lliçons, per a metges i estudiants, organitzat per la càtedra de Psiquiatria de la Facultat de Medicina.

Aquest curs continuarà tots els dies feiners, de sis a vuit de la tarda. La inscripció és gratuïta i pot efectuar-se a la secretaria de l'esmentada Facultat de Medicina o a la mateixa clínica, adreçant-se als seus metges interns.

Curset sobre Psicologia mèdica.— Sota el patronatge de la càtedra de Psiquiatria de la Facultat de Medicina, el dia 15, a les set de la tarda, donarà començ al Casal del Metge un curset de vuit lliçons sobre "Psicologia mèdica", que continuarà a la mateixa hora tots els dilluns i dijous, a càrrec del doctor Auerbach, de Berlín. Per a inscriure's, adreçar-se a la Cosergeria de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques.

Curs de Patologia mèdica. — Demà, dilluns, a les onze del matí, donaran començ a la Clínica de la Facultat de Medicina les lliçons del Curs de Patologia mèdica, a càrrec del catedràtic doctor Joan Quatrecases.

Primer Ensenyament

La inspecció provincial de primer ensenyament de Barcelona. — S'ha disposat que mentre el Consell Regional de primera Ensenyança de Catalunya, de recent creació, no tingui formulat i aprovat per la superioritat, en el seu dia, el Reglament a què es refereix l'article cinquè del Decret de 25 de setembre darrer, continuïn en llurs funcions com fins ara, els Consells provincials, les seccions administratives i les Inspeccions de primera Ensenyança de la regió.

Els mestres

A proposta del president del Patronat Escolar de Barcelona, el ministeri d'Instrucció Pública ha nomenat, amb caràcter definitiu, els següents mestres destinats a grups Escolars i Escoles de l'esmentat Patronat: Senyor Miquel Espelante Calvo, director dels grups números 2 i 3 de les institucions "Francesc Macià; senyor Llorenç Jou i Oliú, director del grup "Bonaventura Carles Aribau"; senyor Ramon Torroja i Valls, director del grup escolar anex a l'Escola Normal de la Generalitat; senyor Pere Blasi i Marangers, director de la secció de nois del "Grup Vives", i senyor Ignasi Galí i Roca, director del grup escolar del carrer de la Diputació, número 112.

Al mateix temps es disposa que el director de la secció de nois del grup "Lluís Vives", senyor Josep Barceló i Mates, passi a dirigir el grup número 1 de les "Institucions Francesc Macià". I que la senyora Concepció Tudó i Cots, directora del grup "Bonaventura Carles Aribau", passi a la direcció del grup escolar núm. 4 de les esmentades institucions "Francesc Macià".

★ El ministre d'Instrucció Pública ha acordat admetre la dimissió presentada pel senyor Antoni Blanco León, del càrrec de director de l'Escola de Belles Arts de València. Fa constar, de passada, haver quedat satisfet del zel amb què havia exercit el càrrec, i acorda que el Claustre de l'esmentat centre docent procedeixi a la proposta d'un nou director.

★ S'anuncia per a proveir, pel torn d'oposició entre professors auxiliars, la càtedra de Dret Penal, vacant a la Universitat de La Laguna.

Pel mateix procediment s'anuncia per ésser proveïda la càtedra d'Economia Política i Hisenda Pública, vacant a la Universitat de Múrcia.

El termini per a sollicitar el prendre part en aquestes oposicions és de dos mesos.

Els estudiants

Títols de Batxiller. — Pel Rectorat de la Universitat autònoma han estat expedits els següents títols de Batxiller, els quals podran ésser recollits pels interessats als respectius Instituts: Institut de Palma de Mallorca, per a les senyores Teresa Janini i Cues, Maria Tosses i Ventosa, Concepció Vergés i Puig de la Bellacasa, i Maria Ustera i Basabé. Institut de Tortosa, per als senyors Agustí Montoliu i Sabater, Francesc Carceller i Galindo, Josep Mates i Cervera, Antoni Llimbart i Gas, Joan Omedes i Anxorena, Jesús Brada i Català, Josep Climent i Cirujano, Josep Solà i Carol, Vicenç Murqui i Oliver, Arcadi Gil i Cortiella, Lluís Ferreiro i Puig, i la senyoreta Pilar Lucia Mingarro.

NOTES POLÍTIQUES

ELS VETERANS FEDERALS. La Penya de Veterans Republicans Federals i ex-combatents del 74, en la seva darrera sessió va prendre l'acord de commemorar el seixantè aniversari de la proclamació de la primera República Federal espanyola, anant demà, diumenge, a les dotze del matí, al Cementiri Nou a ofrenar una corona de llorer i roure damunt la tomba del President Macià, i reunir-se tots els afiliats, a les deu del matí del mateix dia, al Pacte, Centre Republicà Democràtic Federal del carrer de la Diputació, 81, invitant a aquesta reunió les persones d'edat venerable que des de la primera República hagin realitzat sacrificis o contret mèrits per a accelerar l'adveniment de l'actual, amb l'objecte de completar la llista que el Govern té demanada.

P. N. R. E. — El secretari general del Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, d'acord amb el Consell General d'Actuació Política, convoca tots els delegats dels districtes d'aquesta ciutat, com també tots els representants de les Delegacions de fora de Barcelona, a la reunió extraordinària que tindrà lloc demà, diumenge, a les quatre de la tarda, al Secretariat del Partit, carrer de Santa Anna, 2. Podran assistir-hi els secretaris i vicesecretaris de totes les Seccions que estiguin ja constituïdes.

VI D'HONOR.—L'Ateneu Català Republicà del districte quart, Lluria, 74, donarà demà, diumenge, a l'Hotel Florida del Tibidabo, un vi d'honor a tots els interventors, apoderats i col·laboradors de les Seccions electorals de l'esmentat districte que li correspongueren a les passades eleccions municipals. El lloc de reunió serà al local social a 9'45 del matí, per a trasladar-se col·lectivament a l'esmentat Hotel.

ELS FEDERALS.—El dilluns vinent, a les deu de la nit, i al seu estatge social (Gravina, 1) tindrà lloc una reunió del Ple del Comitè del Partit Republicà Democràtic Federal.

CASAL D'ESQUERRA ESTAT CATALÀ (Districte segon). — Aquesta entitat celebrarà assemblea general ordinària el proper dia 15, a les deu de la vetlla, sota el següent ordre del dia:

Lectura i aprovació de l'acta anterior. — Aprovació de l'estat de comptes. — Renovació de la Directiva. — Precs i preguntes.

UNIÓ SOCIALISTA DE CATALUNYA.—La Federació Comarcal del Barcelonès de la U. S. C., després de la seva reorganització ha nomenat la nova Junta executiva, per a la qual han estat designats: Francesc Botella, president; Josep Nieto, vice-president; P. Sala Berenguer, secretari; Joan Morgades, vice-secretari; Jaume Pong, tresorer; Joan Miranda, comptador, i Antoni Renart, vocal.

Els delegats de les Seccions a la Federació Comarcal del Barcelonès són convocats a reunió de la Junta central demà, dilluns, dia 12, a les deu de la vetlla, a la Casa del Poble.

La sardana

AUDICIONS PER A AVUI

A la tarda, Grup Renaixement, Creu dels Molers, 20. Cobla Empòrium.

— Agrupació Sardanista de Barcelona, Francesc Layret, número 101. Cobla Catalunya.

CIENCIES

La grandiosa obra d'enginyeria del Llac Negre al Llac Blanc

El Llac Negre i el Llac Blanc són dos llacs naturals que es troben a l'oest de Colmar, Suïssa, quasi sobre el cim dels Vosgues, i tenen entre ells una diferència de nivell de 115 metres, amb una distància horitzontal d'un quilòmetre entre els dos llacs. Les condicions favorables que presenten aquests dos llacs des del punt de vista hidràulic van ésser utilitzades per la Societat "Energie Eléctrique du Rhin", que temps enrera ja va construir la célebre central de Kembs, una de les més importants del món des del punt de vista de la força hidràulica, sobretot tenint en compte que la central esmentada conté les modernissimes turbines hèlix de Kaplan acoblades als alternadors.

La disposició especial dels dos llacs i el fet que a la central de Kemgs sobrés força en certes hores del dia, va determinar a la Societat explotadora a construir un canal entre el Llac Blanc i el Llac Negre que permetés d'aprofitar el desnivell existent i a la vegada es tornés l'aigua gastada al llac superior, que és el Llac Blanc, després que se n'hagués obtingut la força. Així, doncs, durant les puntes de corrent, és a dir, durant les hores en què la central de Kembs necessita tota la seva força hidràulica per produir corrent elèctric, les aigües del Llac Blanc es buiden dins el Llac Negre a través d'una poderosa instal·lació de turbines hidràuliques semblants a les instal·lades a Kembs, i després, durant la nit i les hores del matí en què la despesa de força és menor, les turbines de la central de Kembs envien a la central dels llacs la força elèctrica necessària per bombar l'aigua del Llac Negre cap al llac superior o Llac Blanc.

D'aquesta manera el sistema dels dos llacs ve a ésser com un immens i fantàstic acumulador hidràulic, que serveix de regulador de potència de la central de Kembs. L'aigua que surt del Llac Blanc passa per una galeria de 5'5 metres de diàmetre a través d'una tuberia de 4'6 metres, col·locada dins de les roques formades de granit dels Vosgues, i desemboca a les turbines situades a la mateixa vora del Llac Negre; després, pel mateix camí, es bomba l'aigua del Llac Negre cap al Llac Blanc, quan ha servit de reserva a la central de Kembs. La diferència màxima de nivell del Llac Blanc al Llac Negre és de 18'6 metres, i com que la instal·lació serveix principalment per l'acumulació d'aigua durant el dia, poden ocórrer grans variacions en la costa del llac inferior, mentre que en la major part del superior encara queda lloc per una acumulació temporal suplementària.

El cabal d'aigua que circula així en les dues direccions, durant les 24 hores del dia, és aproximadament de 1'1 a 1'4 milions de metres cúbics, corresponents a una energia de 400.000 quilowats-hora, aproximadament. Essent les turbines completament obertes, aquest cabal pot ésser evacuat en unes 4 hores, mentre que el període de bombeig per tornar l'aigua al llac superior dura part de la nit i mig dia següent, i és aproximadament el doble.

L'aigua es condueix des de la presa del Llac Blanc per dues tuberies de planxa d'acer soldada, de 3'2 metres de diàmetre cada una, a través de la cambra d'aparells; a cada tuberia hi ha dues vàlvules de papallona que poden moure's a mà i elèctricament. La vàlvula de sota de cada tuberia està prevista de manera que en cas de perill es tanca per mitjà d'un comandament a distància, des del quadre de control de la central. Llavors les dues tuberies s'uneixen en una galeria rodona, feta de ciment, de 5'5 metres de diàmetre, que va a la cambra de càrrega amb un pendent del 12'5 per mil. Aquesta cambra és de construcció especial, amb un diafragma a la base del pou i un sobreeixidor a la part superior; la construcció esmentada permet reduir el diàmetre del pou.

De la cambra de càrrega a la central s'havien projectat primitivament quatre tuberies, però més tard es va modificar el projecte, instal·lant una sola tuberia, completament dins la roca, com ja s'havia fet en altres centrals hidràuliques, entre elles les de Handeck (Suissa), Galleto (Itàlia), Achansee (Tirol) i La Truyère (França). El diàmetre de la conducció esmentada, per un règim de 100 metres cúbics per segon i una velocitat de 6 metres per segon, és de 4'6 metres. La part de més pendent fa uns 60 graus i comunica directament amb la cambra de càrrega, mentre que la part més inferior sols té un pendent del 2 per cent. La tuberia completa és de xapa d'acer soldat i està empotrada dins la roca del túnel, on està disposada, formant un sol bloc de ciment amb les roques. En sortir d'aquestes, la tuberia està revestida d'una capa de ciment armat per protegir-la millor contra les influències de temperatura exagerades i contra el perill de despenyament.

Després de la tuberia de conducció ve la tuberia de distribució de les aigües a les turbines. Aquesta es fa per mitjà de quatre tuberies de derivació de 2'3 metres de diàmetre cada una per als quatre grups de màquines, i una tuberia més petita que les altres que va a una turbina auxiliar. A cada extrem superior hi ha una vàlvula de papallona que es tanca en cas de revisió de les vàlvules, situades davant les turbines i les bombes.

La casa de màquines està formada per quatre grups acumuladors compostos de bomba, turbina i motor-generador. Cada un dels grups pot absorbir o proporcionar, segons el cas, 25.000 quilovolts-ampers a 12.000 volts. L'acoblament de les bombes, turbines i generadors és rígid; durant el funcionament de les turbines, els rodets de les bombes també es troben en moviment. L'aigua surt de les bombes per aire comprimit, i, per mitjà d'un dispositiu de regulació flotant, es manté el nivell en els tubs d'aspiració de les bombes a una altura determinada.

Aquesta central del Llac Negre va tenir una terrible desgràcia el dia 4 de gener proppassat, entre les 21 i 22 hores, en què es va rompre una tuberia que va esfondrar una part de la central i va ocasionar la mort de nou persones, ultra els considerables danys a tot l'edifici. La ruptura de la tuberia va ésser deguda a un defecte del material, que estava ocult, sense que ningú no se n'hagués pogut adonar. La superfície de rompiment va estendre's fins a uns 20 metres de longitud i per ella va descendir una veritable mànega d'aigua que ho va inundar i destroçar tot, sense que es pogués posar remei de moment. El raig formidable va començar per arrencar el primer pal de la línia d'alta tensió, que es trobava al costat mateix de la tuberia de distribució, produint-se tot seguit un curt-circuit que va parar tota la instal·lació. Sols es varen salvar dos operaris que es trobaven al costat d'una bomba en període de muntura, proporcionada per la casa constructora Escher Wyss, com la resta de les màquines de la central; els operaris van observar una irregularitat brusca en l'aparell de regulació de la bomba i es posaren a córrer tot seguit, mentre les aigües desbordades entraven ja al pou i, poc després, l'enorme catarata s'obria pas per la teulada i els pisos superiors de l'edifici.

La causa de la ruptura de la canonada va ésser deguda a un conjunt de circumstàncies desafortunades, però independents de la perfecta construcció de tot el material proporcionat per la casa constructora; així ho ha confirmat l'enquesta que es va obrir sobre els fets esmentats, i que encara hauria pogut tenir conseqüències molts més funestes si les vàlvules de tancament de l'aigua no haguessin funcionat, cosa que es va aconseguir anant un home de nit i enmig de la neu a la caseta de vàlvules, perquè l'allau de les aigües havia destruït els comandaments automàtics.

La instal·lació d'acumulació d'aigua del Llac Blanc al Llac Negre és una de les més importants i curioses del món i demostra el que pot fer l'esforç i el treball de l'home per a aprofitar les forces de la Naturalesa, dirigides científicament.

ENRIC CALVET

EXPOSICIONS D'ART

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 612
J. BORRELL Pintura
M. BENEDICTO Escultura
J. CUEVAS Pintura
M. PLA "
B. PUJO "
Fins al 16 del corrent

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 96
R. LAPORTA ASTORT Pintura
Fins al 23 del corrent

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 96
Mobles i objectes d'art
GOUGEFF Pintures
EUDALD SERRA Escultura i dibuixos
Fins al 23

SYRA
DIPUTACIO, 262 Telefon 187916
Art i ornamentació
FRANCESC MARSA Pintura
ANTONI MARIÑEL·LO Aquarelles
Fins al 23

SALA PARES
PETRITXOL, 5
PLANAS DORIA Pintura
V. SOLÉ I JORDA Pintura
Fins al 23

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 323 - Tel. 13066
Pintures. Dibuixos. Miralls. Marcs. Gravats. Mobles. Restauracions
A. GENNINGER Pintura
Fins al 23

Llegiu tots els dijous «MIRADOR»

ELS ESPORTS

TENIS

Els punts de vista d'Eduard Flequer

Entre les figures màximes del tenis peninsular cal remarcar la forta personalitat del jugador català Eduard Flequer, el qual, ultra les seves qualitats intrínseques (la seva tècnica particularíssima que ha tingut tants admiradors i imitadors, i la seva sang freda i la dosificació del seu esforç en pista), posseeix un coneixement de joc tan gran, que tot i la minva possible de les seves facultats físiques, sempre restarà com un valor destacadíssim i com un expert de primer ordre, fent-se sentir la seva influència, tot i produïr-se al marge dels "courts".

Eduard Flequer, amb els seus defectes i tot, quedarà incorporat a la vida tenística ibèrica, perquè en el moment més crític de la seva carrera ha sabut situar-se sense escarafalls.

Totes les falles possibles d'aquesta gran raqueta han estat liquidades amb la seva entrada sincera i noble dins el camp del professionalisme.

Aquesta actitud decidida d'Eduard Flequer li ha valgut, ultra l'admiració de tots els que sabem la gran hipocresia dels "purs", el respecte d'aquells que senten la pruïja de trobar defectes a tot arreu.

Eduard Flequer, campió de Catalunya i d'Espanya diverses vegades, "defender" a la Davis Cup, amb un gran prestigi internacional, és encara un bon animador de les coses del tenis.

Ha donat conferencies plenes d'interès i d'amenitat i els seus consells atinats (la seva conferència sobre el servei és ben viva en la meva memòria) el fan un mestre ideal en el difícil esport de la raqueta.

Vet ací els punts de vista d'Eduard Flequer:

* * *

El moment actual del tenis català. — El tenis català segueix un desenvolupament lentíssim, degut a la manca absoluta de tècnics que haurien d'accelerar la marxa ascendent del nostre esport.

Jugadors consagrats. — Als jugadors ja consagrats els manca convertir-se en "guanyadors".

Aquesta metamòrfosi ha d'ésser motivada per ells mateixos. (Em refereixo als primers classificats.) Han de variar d'adversaris amb freqüència i dedicar molta part de llur temps a allò que en tenis en diem "tàctica" i que correspon a un capítol quasi desconegut a Catalunya.

Jugadors que pugen. — Si hom no canvia el pla, fatalment seguiran el camí dels consagrats. S'estacionaran massa en aquell punt crític d'esperances, i si aquest estancament perdura caldrà, fins als més ben dotats, amuntegar-los en la pila de les vulgaritats, de la qual ja no es mouran mai més.

Panorama tenístic espanyol. — Al panorama tenístic espanyol cal aplicar-li les mateixes observacions que hem apuntat en parlar del tenis català. Ara que l'aspecte general és encara més trist, degut al menor nombre de jugadors.

Tenis internacional i Copa Davis. El progrés del tenis internacional és tan evident i tan formidable que cada dia es fa més difícil la permanència d'un mateix jugador com a capdavanter de la llista durant un nombre seguit de mesos.

Les grans figures es produeixen amb molta més rapidesa que abans i amb major intensitat cada vegada.

De tot això en té la culpa (si culpa pot dir-se'n) la famosa Copa Davis, veritable solemnitat tenística i font segura d'ingressos per a aquelles nacions previsores que saben tenir un equip.

De les Associacions. — Penso que en contemplar amb indiferència l'estancament ja esmentat, posen de relleu el seu propi estancament, tot i que la responsabilitat és ben distinta, perquè si les Associacions no serveixen per a fer progressar el tenis, vol dir que serveixen perquè resti res agat. No fer ni deixar fer als altres és la tasca més negativa que pot realitzar-se.

Del professionalisme. — No cal ni discutir, perquè és evident, la divulgació tenística que el professionalisme origina.

L'ésser molt remunerador i l'haver-hi molta competència obliga al professional al màxim perfeccionament del seu joc. El professional fa del tenis l'objecte de la seva vida i en ell ha de trobar forçosament el premi de tots els seus afanys.

Crec, doncs, que el professionalisme és un bé. Un gran bé per al tenis.

Torneigs OPEN. — Entenc que s'han de produir. I per un sentiment d'esportivitat dels mateixos amateurs.

¿Com pot rebre dignament un amateur el trofeu guanyat a Wimbledon si li consta que contra les grans figures internacionals del professionalisme aquest trofeu no l'hauria pogut obtenir?

Posant-me ara entre la gent del públic que vol presenciar belles partides de tenis, he de dir que allò que interessa és la veritable qualitat tenística. Al cap i a la fi, l'espectador ha de pagar la seva localitat. ¿Què pot importar-li, doncs, que els seus diners vagin a un lloc o a un altre? El que cal és que els jugadors siguin bons. Que siguin veritables jugadors de "classe". I quant això no hi ha dubte que la plana major del tenis internacional ha passat ja al professionalisme.

Els jugadors de més talla: Tilden, Crawford, Vines, Nusleim, Cochet, Plaa, Satoh, Von Cram, etcètera, etcètera, són professionals.

Periodisme. — El periodisme tenístic contribuiria al major desenvolupament de l'esport nostre si el practiquessin únicament aquells que s'hi coneixen.

No podem explicar-nos el cas de l'individu que en tota la seva vida activa de tenista no ha aconseguit formar-se com a jugador i en canvi pretén formar els altres.

Nosaltres respectem molt més el criteri d'aquells que s'han format únicament com a crítics de tenis. Aquests darrers poden donar un bon rendiment, perquè només veuen les coses des d'un punt de vista d'estudi i observació.

L'altre tipus de crític — el jugador fracassat — no pot sostreure els seus judicis a la influència de la seva ineptitud pràctica, i llavors és quan cau en una veritable mistificació dels fets que comenta, vistos sempre a través dels seus errors eterns.

* * *

Eduard Flequer, que coneix l'esforç de LA PUBLICITAT en tot allò que significa difusió tenística, té per al nostre diari els millors elogis, i per a nosaltres, uns mots que agraïm sincerament. Aquests mots són el punt final de la nostra llarga conversa.

CARLES SINDREU

EL CONSELL DE LA SETMANA
(de Martin Plaa)

ES UN GRAN ERROR — A MENYS QUE ES TRACTI D'UN CAS EXCEPCIONAL — DE DEIXAR BOTAR UN "LOB" PER A "SMASHAR-LO".

Correspondència. — A J. M.-T.: Rebuda la vostra lletra. Trameteu-me aviat, s. u. p., la resposta al qüestionari que és en poder vostre.

FRONTO NOVETATS
AVUI, DIUMENGE
Tarde, a les 4:
SOLOZABAL - JAUREGUI
contra
AZURMENDI - PERSA
Nit, a un quart d'11:
ARAQUISTAIN - QUINTANA II
contra
AMOREBIETA II - CHIQUITO GALLARTA
BILLARS. — Preus populars: butaca, una pesseta; entrada general, una pesseta. Tardes: Norry II - Somorrostro contra Chistu I - Arrete. Nits: Gallarta II - Quintana III contra Chiquito Bilbao - Elorrio
Detalls per cartells.

BOXA

¿Se celebrarà demà a París l'encontre entre Al. Brown i Young Pérez?

Hi ha anunciada per a demà al Palau dels Esports de París una important reunió pugilística en el curs de la qual Al. Brown, el famós boxador negre qu tant i tant ha fet parlar d'ell en aquests darrers temps, tant pels seus combats com per les seves diguem-ne excentricitats, posarà en joc el títol de Campió del món dels pesos gall, que ostenta ja fa sis anys. L'adversari que hom ha designat és el jueu africà, protegia francès, Young Pérez, la forma del qual en aquests moments sembla excellent després de les seves recents victòries sobre els millors pesos galls de França.

Les perspectives d'aquest combat per tothom que conegui la classe d'Al. Brown són força interessants. El negre és un dels atletes millors dotats per a la pràctica de la boxa. Superior en envergadura a qualsevol home del seu pes, posseint en els seus punys una remarcable eficàcia, Al. Brown posseeix, a més, un joc extraordinàriament original que el fa sempre un adversari dificilíssim per a qualsevol contrincant que hom vulgui oposar-li. La seva habilitat i experiència del ring ensems que la seva especial psicologia són armes que moltes vegades Al. Brown posa en pràctica no ja per a vèncer, sinó per a imprimir a aquelles finites el desenllaç de les quals li podria ésser desfavorable una confusió capaç de desorientar no ja l'adversari, sinó els mateixos jutges que han de fallar el combat i el públic que hi assisteix. En aquests casos pesa com és natural el títol de Campió del món que ostenta el negre, el qual baixarà del ring enmig d'una pluja d'invectives i de xiulets però en definitiva invencible.

Es, doncs, dificilíssim que Young Pérez, que al capdavall no és cap boxador excepcional ni extraordinari, aconsegueixi demà arrabassar a Al. Brow el seu troteu. Caldria per a això que el negre palesés minva en les seves qualitats físiques; que s'hagues trencat en ell aquell equilibri orgànic que malgrat una vida desordenada ha vingut conservant.

Ara bé: es farà aquest combat? Al. Brown ha romput darrerament amb el seu manager Dawe Lumiansky allegant que el contracte que el lligava amb ell va expirar el passat mes d'octubre. Contràriament a l'afirmació del negre, Lumiansky ha dit i ha repetit aquests dies des de les planes de la majoria dels diaris de París i Londres que l'esmentat contracte no finia fins al mes d'agost de 1938 i que, per tant, tot compromís adquirit pel seu patrocinat sense la seva aquiescència era nul i que en conseqüència la signatura posada per Al. Brown al peu del contracte per al seu matx de demà contra Young Pérez no tenia cap valor. Lumiansky, però, no podia presentar el contracte, que es trobava a Nova York dipositat en un banc. Ara bé: aquest contracte es troba ja a París. Abans-d'ahir Lumiansky es presentà acompanyat de dos amics a la redacció d'un important diari parisenc del vespre sollicitant veure el cap de la redacció esportiva. En presència de l'esmentat director i de diversos redactors un dels acompanyants del manager va exhibir un sobre lacrat i segellat expès des de Nova York. Obert aquest sobre, tots els presents van poder constatar que contenia un contracte per deu anys degudament legalitzat entre Lumiansky i Al. Brown i en el qual s'establien les condicions segons les quals el primer es constituïa en manager i apoderat del negre fins al dia 10 d'agost de 1938.

En vista d'aquests fets es plantegen diverses qüestions:

On és el segon exemplar d'aquest contracte? Perquè sembla normal que es trobés entre les mans d'Al. Brown. ¿On és, per altra banda, el contracte per cinc anys que Al. Brown diu haver signat? ¿Quina força pot tenir el contracte que ara exhibeix Lumiansky davant de la imminència del combat entre Brown i Young Pérez? ¿No podria Al. Brown de bona fe haver-se compromets per cinc anys quan ho estava per deu? ?

LEN HARVEY, EN BATRE LARRY GAINS, ES PROCLAMAT CAMPIO DE L'IMPERI BRITANIC

A l'Albert Hall de Londres es disputà el combat per al campionat de l'Imperi Britànic de totes les categories entre el campió de la Gran Bretanya, Len Harvey, i l'ex-campió de l'Imperi Britànic Larry Gains.

El combat es disputà a la distància de 15 represes, al final de les quals fou proclamat guanyador, i, per, tant nou campió de l'Imperi Britànic, Len Harvey.

Len Harvey pesa 161 lliures i Larry Gains 206 lliures.

FUTBOL

El Campionat de Lliga

No totes les jornades per al futbol català han de presentar-se escabrosos. Avui, per exemple, si és que es pot comptar amb la lògica, cosa un xic decartada dins el futbol en els temps que correm, dels partits que han de jugar-se, dos podem donar-los com a favorables als nostres clubs, i el tercer, dubtós, i potser, encara, advers.

En primer lloc tenim a Sarrià l'Espanyol contra l'Oviedo, en el qual partit, si bé l'equip visitant ha de donar molta feina a l'Espanyol, podem ja donar com a segura una victòria per al nostre equip.

A Sabadell, al camp de la Creu Alta, l'equip de la localitat jugarà contra el Múrcia. No creiem que el Múrcia, davant del Sabadell, pugui fer gran cosa, i creiem que la victòria sonriurà al nostre equip, i més quan en els seus rengles figurarà ja el davanter centre Gual, el qual, de no estar desentrenat, donarà molta més efectivitat a l'equip del Vallès.

A València el Barcelona jugarà el partit contra l'equip que duu el nom de la localitat. Es tracta d'un partit un xic difícil per al nostre equip, i més si tenim en compte que no ha guanyat encara cap dels partits jugats fora del seu camp.

El programa de partits és:

PRIMERA DIVISIO

Espanyol - Oviedo, Escartín.
València - Barcelona, Balaguer.
Madrid - Athletic, Vilalta.
Donòstia - Racing, Sanchís Orduña
Arenas - Betis, Montero.

SEGONA DIVISIO

Sabadell - Múrcia, Iglesias.
Osasuna - Irun, Campo.
Celta - Athletic de Madrid, Villanueva.
Sevilla - Coruña, Arribas.
Sporting - Alavés, Canga Argüelles.

TERCERA DIVISIO

Eliminatòries intergrups

Recreatiu - Gimnàstic, R. Alvarez.
Logroño - Unión Vigo, P. González.

NOVES DE TOT ARREU

BASQUETBOL

El Comitè de Competició de la Federació Catalana de Basquetbol ha fet públic el fall d'aquest partit de la següent forma:

Adjudicar els dos punts del partit a l'Espanyol, suspendre quinze dies el jugador de l'Espanyol Gago, i el de Juventus, Barquet, per dos mesos, al mateix temps rebaixar un punt de la classificació al Juventus.

Aquest fall no ha estat vist amb satisfacció pels campions, per la qual cosa han recorregut ràpidament al Comitè d'Apel·lació.

Demà, diumenge, havia de celebrar-se el partit entre aquests dos clubs, corresponent a la segona volta, però per evitar possibles incidents ha estat suspès pel Comitè de Competició.

— Ordre de partits de Campionat de Catalunya per a avui:

Esportiva - Patrie.
Laietà - Barcelona.
Iluro - Hospitalet.
Badalona - Novenes.

BOXA

Dijous fou signat per l'empresa Alympia Ring el combat entre Josep Micó i Vicenç Riambau, per al Campionat d'Espanya del pes lleuger, que es troba actualment vacant. Es possible que els dos esmentats boxadors siguin enfrontats el proper dia 21.

— A Lió, Tassin va vèncer Soya per punts.

— El notable pes ploma francès Holtzer, es troba a Londres on es proposa disputar diversos combats.

— A Florència, Baggiani fou declarat vencedor per punts de Bertazzolo, decisió que fou protestada pel públic. Hom creu que aquest resultat farà fracassar el projectat encontre entre Bertazzolo i Pierre Charles, a Brusselles. A la mateixa reunió de Florència, Mennabeni vencé Cipriani per punts en 10 rounds.

— Comuniquen de Nova York que el matx entre Carnera i Max Baer està a punt d'ésser signat. Baer rebria el 15 per cent de la recaptació. Primo Carnera ha de boxar aquest mes a Miami contra Tommy Loughran.

— Al Central S. C. de París, Huguenin vencé Mura per abandonament a la novena represa. Hom reconeix que en aquests moments Huguenin es troba en gran forma.

— A Praga, Raback vencé Brovillé per punts.

— El promotor barceloní senyor Gasa, es troba novament a Sant Sebastià per tal d'arranjar les dificultats que posa Paulino per al projectat combat contra Max Schmeling. El senyor Gasa haurà coincidit a Sant Sebastià amb Mr. Strauss, el representant a Europa del boxador alemany.

BRIDGE

Aquesta setmana han començat les competicions per a establir les classificacions d'equips i atorgar el preat títol de Campió mundial de Bridge.

L'actual torneig olímpic permet als jugadors d'ambdós Continents d'acarar-se amb els millors bridgistes del món: ocasió única i d'un extraordinari interès.

CICLISME

Una nova aportació de 17.500 francs, donatiu de la fàbrica de paper de fumar Riz-Lacroix, ha elevat a 132.500 francs la suma destinada a premis a la 28 Volta a França.

Aquesta quantitat, recentment rebuda serà repartida de la forma següent:

Per als asos: 1.000, 500, 300, 250, 200, 100, 100, 100.

Per als incondicionals: 300, 250, 150, 100, 75, 50.

Per als que es classifiquin pel mateix ordre en els finals d'etapa de Lille, Charleville, Metz, Belfort i Evian.

La quantitat total d'aquests premis suma 17.125 francs, per tant sobren 375 francs, els quals destinen al premi general de donants.

— El president de la U. V. Italiana, ha declarat que l'equip del seu país per a la Volta a França no serà designat fins després de la Volta a Itàlia.

Ha dit també que l'equip serà fort, però sense ídols, el que fa suposar que és possible que no hi figurin ni Guerra ni Di Paco. En canvi, si assoleixen una brillant actuació a la Volta Italiana, és possible que hi figurin homes com Bovet, Olmo, Runolor i altres valors novells.

ESQUIS DE NEU

Ahir quedà tancada la inscripció al curset de descens i eslalom, per a socis del Club, dirigit pel professor de l'Arlberg K. Wallenfels.

S'avisa a tots els inscrits que la sortida a Nou Creus, per tal de practicar després el descens, serà a les onze en punt del matí, i l'eslalom, que s'efectuarà als vessants superiors de les pistes centrals de Núria, serà a les quatre de la tarda.

Els no inscrits socis o no socis que vulguin ajuntarse a aquest curset hauran de dirigir-se directament a Núria al senyor Laurencic.

FUTBOL

Els equips que probablement els nostres clubs presentaran avui són:

Barcelona (a València): Nogués, Villacampa, Zabalo, Santos, Sales, Font, Ventolrà, Goiburu, Morera, Padron i Pedrol.

Espanyol (contra l'Oviedo): Martorell, Hereter, Pérez, Martí, Soler, Cristià, Prat, Edelmiro, Iriondo, Edelmiro II i Bosch.

Sabadell (contra el Múrcia): Fornier, Morral, Lledó, Gràcia, Duran, Sitges, Perera, Calvet, Gual, Cros i Esteve.

— Partits que es jugaran avui al camp del C. E. de Gràcia:

A un quart de tres.

Martinenc F. C. (infantil) - C. d'E. Gràcia (Petits Rodés).

A dos quarts de quatre.

C. O. Aragonès (primer equip) - Centre d'Esports de Gràcia.

— El Badalona E. C., presentarà el següent equip en el partit que celebrarà avui al seu camp, contra el Júpiter, corresponent al trofeu "Conde", del Torneig Català:

Navés, Daniel, Güell, Camacho, Fornés, Josa, Betancourt, Xiol, Alcon, Pujol i Juliá.

En aquest encontre, el Badalona provarà també alguns jugadors.

— Avui a la tarda, a Les Corts, jugaran un equip del Poble Nou i un del Barcelona. Només podran entrar els socis dels dos clubs. Es donaran notícies del partit de València.

— La Federació Espanyola ha comunicat al València una multa de 800 pessetes pels incidents del partit jugat amb el Madrid. En el successiu no es podran vendre begudes envaixellades.

Torneig de Classificació

PARTITS PER A AVUI

Terrassa - U. E. Sans.
Manresa - Martinenc.
Sant Andreu - Iluro.

Partits per a avui:

Santboià - Espanyol.
Mollet - Ripollet.
Granollers - Sant Cugat.
Badalona - Júpiter.

El gran partit a benefici del Club Unió d'Irún

En la darrera Assemblea de la Federació Espanyola el simpàtic Club Unió d'Irun exposava les serioses dificultats amb què topava per a participar en les competicions nacionals, a causa de no estar en consonància els llargs desplaçaments amb les migrades recaptacions. L'Assemblea, unànimement, es féu càrrec de la raó que assistia al Club irunès, i fou aleshores quan la delegació catalana brindà la idea de celebrar a Barcelona un matx en profit seu. La Federació Espanyola ha fet coincidir l'acord de l'Assemblea amb la preparació de l'equip nacional que ha de participar aquesta temporada en el campionat del món, donant així una major solemnitat al festival.

Aquest partit, l'expectació del qual cada dia és més positiva, servirà a l'esmentat entrenador per confeccionar l'equip que haurà de jugar contra Portugal per al Campionat del món.

Respecte al nostre equip, com ja hem dit en una altra edició, fins dilluns l'amic i seleccionador català senyor Torrents no el farà públic. Amb tot, poden dir-se'n algunes coses, com són la probabilitat que actui de porter Noguers i Fornier, Morral, Lledó, Gràcia. A la defensa és gairebé segur que Zabalo jugui al seu lloc, o sigui a la dreta, i a l'esquerra, Torredeflot, del Girona.

Com a mitjos hi ha en definitiva Soler al centre i Cristià a l'esquerra; el preferit per a la dreta és Sales, si bé hom vol constatar diumenge si la seva forma permet d'incloure'l.

Prat i Bosc, com ja diem més amunt, són els extrems de la davantera: d'interior dreta hi anirà Edelmiro, i d'esquerra no és segur encara qui s'hi posarà, car no es pot disposar dels dos elements amb els quals es comptava, com són Barceló i Ramon. Al centre hom té el propòsit de posar-hi Gual si la seva actuació de diumenge ho permet.

Frontó Principal Palace
Avui, diumenge, Tarda, 4'15
GURUCEAGA - AREITIO
contra
ANDRINUA - OELAYA I
Nit, 10'15
ITUARTE - GAZALIS II
contra
ASTIGARRAGA - MANCELINO

FINANCES

ESTADISTICA

EL CURS DE LA PESSETA

(Canvi a la par igual a cent)

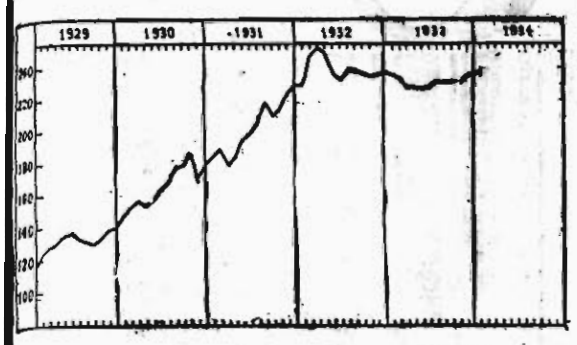

El gràfic que reproduïm detalla la marxa empresa per la pesseta des del 1929 fins al darrer mes de gener. Les dades que consten en el gràfic es refereixen a la mitjana mensual de les cotitzacions diàries de la nostra moneda al mercat parisenc, considerant-se el canvi a la par igual a cent.

La corba ens assenyala pel passat mes de gener una nova puja del preu de l'or, i passa de 235.7, que correspongué pel darrer mes del 1933, a 236.1 el primer d'enguany.

Seguint de prop les fluctuacions registrades per la pesseta en el passat mes de gener, volem que en el curs del mateix mes no s'observa cap variació remarcable en el canvi fins al dia 22, a partir de la qual data, de 210 francs a què s'havia mantingut la cotització de la pesseta a París, davalà a 204.50 francs el dia 23, i 203.75 el 23, canvi mínim registrat en el règim periode. Els cinc dies restants presentà més estabilitat i les cotitzacions oscilaren entorn de 204 francs, millorant el canvi a 205.25 el darrer dia del mes.

L'accentuada depressió que es manifestà en la pesseta entre els dies 22 i 25 del passat gener donà lloc a que s'fessin entorn de la deflació monetària nombrosos comentaris, alguns dels quals foren quelcom exagerats. Es temos d'observar l'efecte que produeix l'opinió determinats fenòmens, i referint-nos al que comentem, sembla que la baixa que es registrà darrerament en el canvi de la nostra moneda no tingueria d'haver mogut l'agitació que es manifestà, tenint en compte la poca importància d'aquella, i més si considerem la forta depreciació que ja des del 1931 pesava sobre la pesseta. Però en aquesta ocasió, malgrat que la depressió sols fou d'un 3.4 per 100, comparat el canvi del dia 25 amb el del dia 22, anterior al ràpid descens, l'alarma es féu sentir arreu, i semblava com si la pesseta estigués destinada a sofrir un nou desastre. No durà molt aquest estat d'alarma; el ministre de Finances s'apressà a comunicar a l'opinió per mitjà de la Premsa que si la pesseta havia donat mostres de feblesa no eren degudes a cap causa exterior ni que obeïssin a la pressió especulativa de l'estranger, sinó senzillament per aconseguir situar-se en condicions favorables i poder així lluitar contra la depressió de la lliura i dòlar, les quals en aquells dies presentaren una nova davallada, i que podrien ésser la causa de dificultat en les nostres exportacions.

Com és natural, aquestes manifestacions serviren per tranquil·litzar els alarmats, i pocs dies després hom comprovà que la pesseta, encara que no recuperava el terreny perdut, es mostrava més estable i fins i tot avançava lleugerament.

Hem de considerar que aquells temps en què a cada depreciació de la pesseta la desconfiança guanyava terreny han passat a la història, i si ens concretem a la realitat no podem negar que davant la posició que han adoptat dues monedes de tanta influència com són la lliura esterlina i el dòlar, i el trontoll observat en les que encara conserven la paritat or, les quals probablement preferirien trobar-se a mercè de la inestabilitat, hem d'acostumar-nos a mirar amb més passivitat les fluctuacions de la pesseta; és més: segons com vagin les coses, potser serà precís influir per una nova depressió, la qual ara està encarregada de fer el C. C. M. vigilant de prop les conveniències de l'economia nacional, ja que durant la situació actual del comerç internacional cada dia és més precís fer intervenir el canvi monetari per situar-se amb avantatge davant la competència estrangera. Direm més: tal com se'ns presenta actualment el panorama monetari, potser és més necessari seguir les oscil·lacions de la lliura i dòlar que no el mantenir a un règim fix el preu de l'or, i en aquest cas no hem d'espantar-nos si la pesseta, per conservar un decolatge amb les monedes referides, sofreix una nova depreciació respecte al metall groc.

MERCAT DE LLOTJA

Acabà la setmana en aquest mercat sense que hom notés cap millora. La sessió va transcórrer amb poca animació, i, per tant, les transaccions es feren difícils.

Blats: Sense operacions; els preus de l'oferiment, però es mantenen ferms.

Ordi i civada: Tal com férem avinent, els preus de l'ordi van prenent peu de mica en mica. Avui la cotització és pel d'Urgell, de 34 a 34'50 pessetes; Manxa, de 31'50 a 32, i Extremadura, de 31 a 31'50, posat tot damunt vagó estacions de sortida. Les vendes, però, queden reduïdes a petites operacions d'ordi d'Urgell.

Amb civada, anotàrem una operació a 29'50 pessetes Extremadura i tarifa curta.

Moresc: Les existències molt reduïdes i sense que els compradors mostrin gaire desig d'adquirir; els preus, amb tot i això, van mantenint-se ferms.

Res de nou en els altres gèneres.

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM BITGES PADROA

TARQUES

	Mes	Proced.	Darrer	Alça	Baixa
Cacau Nova York					
M. ...	4.98	4.98			
M. ...	5.14	5.13			1
J. ...	5.35	5.33			2
Sucre Nova York					
M. ...	1.65	1.61			4
M. ...	1.67	1.68	1		
J. ...	1.69	1.70	1		
Blat Liverpool					
M. ...	4.2 5/8				
M. ...	4.4 3/8				
J. ...	4.5 7/8				
Blat Xicago					
M. ...	90 1/8	89 5/8			1/2
J. ...	88 7/8	88 5/8			1/4
S. ...	89 7/8	89 1/2			3/8
Moresc Xicago					
M. ...	51 1/4	51 3/8			7/8
J. ...	53 1/8	53 3/8			3/4
S. ...	55 1/8	55 1/4			7/8
Café Nova York					
M. ...	7.90	8.04		14	
M. ...	8.02	8.15		13	
J. ...	8.15	8.29		14	
M. ...	10.01	10.12		8	
M. ...	10.25	10.35		10	
J. ...	10.30	10.40		10	

BORSES ESTRANGERES. — Londres, P., 7770. — Nova York, L., 56312. P., 1348. — Holanda, L., 7605. P., 19100. — França, L., 7765. — Bèlgica, L., 2193. P., 25375. — Itàlia, L., 5812. P., 13370. — Alemanya, L., 12935. — Suïssa, L., 1882. P., 40075. — Espanya, L., 3771. P., 36600. — Dinamarca, L., 2230. — Suècia, L., 1939. — Noruega, L., 19805. Lisboa, L., 9687. — Praga, L., 49357. P., 7510. — Àustria, L., 2860. — Argentina, L., 2236. — Rio Janeiro, L., 406. — Montevideo, L., 2300.

MERCAT DE COTONS — Dia 10 de febrer de 1934

LIVERPOOL	Dim.	Gener	Febr.	Març	Abril	Oct.	Des.
Tanca anterior	6.30	6.37	6.44	6.42	6.40	6.36	6.37
Obertura		6.28	6.35	6.34	6.31	6.27	6.28
Darrer telegrama							
Tanca		5.32	6.36	6.34	6.33	6.30	6.32
Alça		5	8	8	7	6	5
Baixa							

NOVA YORK							
Tanca anterior	12.35	12.90	12.19	12.36	12.50	12.70	12.84
Obertura			12.00	12.24	12.37	12.57	12.75
Darrer telegrama							
Tanca	12.65	13.03	12.32	12.46	12.63	12.83	12.99
Alça	10	13	13	10	13	11	13
Baixa							

NOVA ORLEANS							
Tanca anterior	12.30	12.83	12.15	12.31	12.47	12.66	12.80
Obertura			12.06	12.20	12.37	12.58	
Darrer telegrama							
Tanca	12.42	12.96	12.27	12.44	12.60	12.77	12.92
Alça		12	11	12	13	11	12
Baixa							

LIVERPOOL (Liverpool)	UPPER Maig	Jullol	Oct.	BAKELLARIDIS Maig	Jullol	Des.
Tanca anterior	7.13	7.16	7.18	9.17	9.17	9.18
Obertura	Nom.	7.00	7.02	9.02	9.00	8.99
Darrer	7.08	7.06	7.08	9.14	9.09	9.03
Alça						
Baixa	11	10	10	14	11	8

ALEXANDRIA	ASHMOUNI Juny	Oct.	Des.	WALLER Maig	Jullol	Des
Tanca anterior	12.68	12.81	12.92	17.24	17.24	17.33
Obertura	12.39	12.90	12.75	17.30	17.30	
Darrer	12.70	12.84	12.79	17.18	17.24	17.21
Alça						
Baixa	9	8	1	6		9

	Balas	Disp. en plaça (10 quilos)
Arribades als ports dels Estats Units	24	(Base tanca anterior)
Any anterior	35	
Des de l'1 d'agost	6.237	NEW YORK 15/16
Any anterior	6.903	ORLEANS
Transferències	5.02 5/8	NEW-PORT

MERCAT DE LLOTJA — DIA 10 DE FEBRER 1934

CEREALS, FARINES I DESPULLES

BLAT	
Angel segons classe	54 a 57
Barbes id. id.	54 a 56
Candeal id. id.	53 a 54
Blanc	52 a 54
Intermedis origen	
Intermedis comerç	53 a 53'5
Rogit	54 a 56
Candeal i comerç	54 a 56
(Preus en pessetes els cent quilos amb sac de mont vagó origen)	
MORESC, ORDI I CIVADA	
Barcelona Plata disponible	
Gall Rogit i comerç	37 a 39
Donde Intermediari	37 a 37'5
Donde Reus	37 a 37'5
Donde Andalusia	55 a 60
ARRÒS	
Donde Lérida	115 a 130
Donde	115 a 130
Bomba	65 a 66
Plata	52 a 54
Jalonc	54 a 55
Marisme segons classe	53 a 58
Bodiles 0	54 a 58
Bomba	47 a 48
Bodiles Ebre	50 a 53

FARINES	
Fuey	80 a 100
Extra local	73 a 75
Correus local	70 a 71
Extra Castella	74 a 75
Correus Castella	70 a 71
Arròs segons classe	70 a 75
Rogit id. id.	71 a 75
(Preus en pessetes els cent quilos amb sac de mont vagó Barcelona)	
DESPULLES	
Número 1	30 a 32
Número 2	27 a 28
Segones	23 a 24
Terceres	21 a 22
Quartes	19 a 20
(Preus en pessetes els cent quilos amb sac de mont vagó Barcelona)	
Remot (pinsa)	14'5 a 15
Segones	14 a 14'5
Fogó	14 a 15
(Preus en vals la quarterada de 75 litres damunt vagó Tàrrega)	

PATES, VICES, ETC. I LLENTIES	
Fesols Ribesalbes	60 a 70
Fesols Extra i Andalusia	
Fesols Mallorca	44 a 45
Fesols Extra i Andalusia	48 a 49
Vesses Andalusia	37 a 38
Vesses Extrangeres	32 a 33
Llenties Pals	
Llenties Extrangeres	
Ceràs	42 a 43
Pèsols Extrangers	44 a 47
Llenties Salamanca	103 a 106
Llenties Andalusia	60 a [illegible]
MONGETES	
Castellón selecta	120 a 122
Castellón corrente	100 a 102
Extrangeres segons classe	[illegible]
Mallorca	56 a 57
Tolosa segons classe	90 a 100
Pruna	85 a 100
MOMES	
Jaén	170 a 180
Manises segons classe	110 a 160
Marcos segons classe	
Andalusia corrent	100 a 105
id. selecta	85 a 90

LLEGUMS	
Bodiones 50-54	70 a 71
id. 55-60	62 a 63
id. 61-70	60 a 61
id. 71-80	60 a 70
id. 81-90	75 a 77
Pèsols	
(Preus en pessetes els cent quilos amb sac de mont vagó Barcelona)	
CARTOFS	
Negres Finsterwalde	8 a 8
Negres Castelló	8 a 8
Negres Mallorca	8 a 8
Rojos	30 a 40
Blancs	
Mallorca	
(Preus en vals de 50 quilos segons sac damunt vagó Barcelona)	
Alls primera	8 a 8
Alls segons	7 a 8
Pelle d'Urgell	3'5 a 4
Pelle vaire	4 a 4
(Preus en pessetes els 50 quilos damunt vagó Barcelona)	

ESPECTACLES

Teatres

TEATRE ROMEA
Telèfon 18091
Darreres representacions els dies festiu
A les 3'30, a les 6 i a les 10'15: EL DIVINO IMPACIENTE, de Pemán, (48 representacions, èxit sense precedents. Dimecres, a les 3'30, a les 6 i a les 10'15: EL DIVINO IMPACIENTE.

TEATRE NOVETATS
Tarda, 3'30, sessió popular: LA POSADA DEL CABALLITO BLANCO
Tarda, a les 6, en segona sessió:
La posada del Caballito Blanco
Nit, a dos quarts d'onze:
La posada del Caballito Blanco
amb el seu esplendid conjunt i magnífica presentació. Principals intèrprets: Emilia Altaga, Rosa Altaga, Tino Folger, Joaquim Valle G. Cuevas, 36 gira vienesa, 30. Troupe de Tirolesos, 30 ballerins, 150 persones a escena. Rodrida orquestra. - Escenari giratori. 400 vestits de Verch i Flotan, de Berlin
El proper dimarts, esdeveniment cinematogràfic:
El canto del ruiseñor
De producció nacional
Presentat per la casa C.I.F.E.S.A. Equip Bisch-Posta-Philisonor, muntat exclusivament per a aquest magnífic film

TEATRE BARCELONA
Companyia de comèdia Ladrón de Guevara-Rivelles
Avui, diumenge, immillorables programes, tres sessions
1.ª sessió, a les 3'30 tarda, preus populars: LA MARIPOSA QUE VOLO SOBRE ELS MAR; 2.ª sessió, a les 8:
La Divina Comedia
3.ª sessió, a un quart d'onze, nit:
De mala raza
Demà, dilluns, tarda i nit: darreres representacions
FELIPE DERBLAY

TEATRE COMIC
REVISTES
Tarda, a les 4, gran funció: VIVA LA COTORRA i l'èxit
La camisa de la Pompadour
L'espectacle més sorprenent, la revista més divertida. Nit, a 1/4 d'11: LA CAMISA DE LA POMPADOUR. Demà, tarda, inauguració de les matinées populars, amb LAS PAVAS, per tota la Companyia. Butaques a 1 pta.

TEATRE STUDIUM
Bailén, 72 - Telèf. 52348
Companyia Galligó
Demà, diumenge, tarda, a les 5:
JULIETA FILLA UNICA
comèdia en tres actes, del celebrat escriptor Josep M.ª Folch i Torres. Butaques a 2'50 i a 3 ptes.

TEATRE POLIORAMA
Mora-Capmany-Borrassa
Avui, tarda, 2'4 de 4: SEVILLA LA MARTIR, a les 6, i nit, 1/4 d'11: EL JUZGADO SE DIVIERTE. Demà, tarda, a 2/4 de 6, única matinée extraordinària per LA ARGENTINITA. Butaques a 5, a 10 i a 15 pessetes. Nit, 1/4 d'11: EL JUZGADO SE DIVIERTE.

Cinemes

COLISEUM
Avui, tarda, dues sessions, a les 3'30 i a les 6'05; nit, a les 10'05: REVISTA PARAMOUNT, UNA HISTORIA QUE PARECE CUENTO, varietat, DIBUIXOS, I ONDAS MUSICALES, per Stuart Erwin, Bing Crosby i Lolita Ilyanis
Són films Paramount

URQUINAONA
TELÈFONS 25627-27577
Avui, sessió matinal, a les 11, al preu únic de 2 ptes. Tarda, 1.ª sessió, a les 3'30; a les 6, especial numerada; nit, a les 10, gran èxit del doble programa, compost per
LA MASCARA DE FUMANCHU
per Boris Karloff i Myrna Loy
Queremos cerveza
per Buster Keaton i Jimmy Durante. Films Metro Goldwyn Mayer

Fantàsio
Avui, matinal, a les 11; tarda, de 3'30 a 8'45; a les 6, numerada; nit, a les 10: Martha Eggerth en l'insuperable film VUELAN MIS CANCIONES
Se despatja per a la sessió numerada de dimecres, 6 tarda

Teatre Circ OLYMPIA
El dimarts, dia 13 de febrer, solemne inauguració del
Campionat Mundial de Ball
20.000 pessetes en premis
Dia més gran esdeveniment del món
La inscripció de concursants quedarà tancada dilluns, dia 12 del corrent a les quatre de la tarda
Organitzador: Cav. MUCCI

PUBLI CINEMA
Matinal, a les 11, 1 pta.; tarda, 3'30 i 6 numerada, 2'50 amb imposts. CURIOSITATS MUNDIALS, AVILA, documental, en espanyol. NOTICIARI FOX MOVIETONE, notícies d'Espanya i internacionals. LES AUS DE MIC ESTRANY I DE FRENTE MARCHEN. Nit, de 8'30 a 1 matinada, sessió contínua, 1 pta.

Fémina
Passeig de Gràcia, 23. Telf. 18029
Avui, matinal, a les 11, butaca 2 pessetes; familiar, a les 3'30, butaca 2'50 ptes.; a les 6, sessió Fémina; nit, a les 10: LA GRAN DUQUESA ALEJANDRA, amb Maria Jeritza. PROSPERIDAD, amb Maria Dressler i Polly Moran

CINEMA PARIS
Matinal, 10'30; tarda, 1.ª sessió, 3'15 a 5'45; numerada, a les 6; nit, 9'45: Anny Ondra en ANNY DE DIVIERTE. PAPA NOEL (dibuixos en colors, de Walt Disney). UN LADRON EN LA ALCOBA, per Miriam Hopkins, Kay Francis i Charles Ruggles. Es despatxa a la taquilla per a la sessió numerada d'avui, diumenge, tarda, a les 6. Demà, dilluns, Catalina Bárcena en YO, TU Y ELLA, i SAROUD, per Rex Ingram

METROPOL CINEMA
Lloria, 115 - Telèf. 78705
Avui, diumenge, matinal, a les 11; tarda, a les 3'15, i sessió numerada a les 6'15; nit, a les deu:
SALON DORA GREEN
per Mady Christians, i
Dime quién eres tú
per Liane Haid
Es despatxen localitats numerades per a la sessió de les 6'15

CINAS
SALONS CINAES
TIVOLI
11 matí, dues sessions 3'30 i 6 tarda. 10 nit: "Melodia en azul", Charles Ruggles i Greta Nissen. Revista, Atracció, Pathé Journal i Còmica. Demà: "Yo he sido espía"
CAPITOL
11 matí, dues sessions 3'30 i 6 tarda. 10 nit: "Vitrina", "Matrimonio, Sociedad Ltda.", Florelle. Viatge
CATALUNYA
11 matí, dues sessions 3'30 i 6 tarda. 10 nit: "Mater dolorosa", Lina Noro. Viatge i Dibuixos. Demà: "Las 8 golondrinas"
KURSAAL
Contínua 4 tarda: "Central Park", Joan Blondell. "Vampiresas 1933", "Los nibelungos" (Ufa), Margarette Schon. Demà: "La prometida de mi marido", "Muchacha cara o cruz"
PATHE PALACE
11 matí i contínua 3'30 tarda: "Una cliente ideal", René Lefevbre. "Noche de gran ciudad", Marcelle Valle. Demà: "Honrarás a tu padre"
EXCELSIOR
11 matí i contínua 3'30 tarda: "Noche de gran ciudad", Marcelle Valle. "Una cliente ideal", René Lefevbre. Demà: "Honrarás a tu padre"
MIRIA
Contínua 3'30 tarda: "Grato Suceso", Lee Tracy. "Los crímenes del museo", Lionel Atwill. Nit: "El collar". Demà: "Secretos"
GRAN TEATRE CONTAL
11 matí i contínua 3'30 tarda: "Grato suceso", Lee Tracy. "Los crímenes del museo", Lionel Atwill. Demà: "Secretos"
MONUMENTAL
11 matí i contínua 3'30 tarda: "El hombre de Arizona", "Boliche", en espanyol, Irusta, Fugazot i Demare. Dibuixos i Còmica. Demà: "De cara al cielo"
ROYAL
11 matí i contínua 3'30 tarda: "El hombre de Arizona", "Boliche", en espanyol, Irusta, Fugazot i Demare. Dibuixos i Còmica. Demà: "De cara al cielo"
BOHEMIA
11 matí i contínua 3'30 tarda: "Tres vidas de mujer", Joan Blondell. "Teodoro y Cía.", Ratmoff. Dibuixos. Nit: "La brigada mòvil de Scotland Yard". Demà: "Roma express"
PEDRO
Contínua 3'30 tarda: "La brigada mòvil de Scotland Yard". "Teodoro y Cía", Ratmoff. Dibuixos. Nit: "Tres vidas de mujer". Demà: "Roma express"
DIANA
Contínua 3'30 tarda: "Donde vive?", "Soy un fugitivo", "La dama atrevida", en espanyol

CINEMA ESPLAI
GORGOSA, entre Sicilia i Arthur
REVISTA
Sí, señor Brown
per Jack Buchanan
MOCHÉMUENA, dibuixos en colors
Madame Butterfly
en espanyol, per Silvia Sidney

SPLENDID CINEMA
Consell de Cent, 317 - Telèfon 30015
Avui, tarda, sessió contínua de 3'30 a 8, i darrer dia dels grans èxits
YO Y LA EMPERATRIZ
per Lilian Harvey i Charles Boyer
LOS TRES CERDITOS (dibuixos tecnicolor, en espanyol)
UN LOCO DE VERANO
per Eddie Cantor
Nit, a més:
EL POCHERO, per Monte Blue
Dilluns:
EL BESO REDENTOR
en espanyol
per Charles Farrell i Joan Bennett

SALÓ VICTORIA
València, 289 i 291. - Telèfon 72686
Avui, diumenge, tarda, a les 4'45, sessió única numerada, i nit, a les 9'30:
TODO SE VA, còmica
EL ARCA DE NOE, dibuixos en colors
EL HIJO DEL DESTINO
per Ramon Novarro, Madge Evans i Conrad Nagel, i
El himno de la victoria
superproducció de gran espectacle, magna creació d'Olga Tchechowa, Otto Gebühr, Hans von Schlettow i Paul Ritcher
Preus:
Sessió única numerada, 2 ptes.; nit: especial, 0'80 ptes., i preferència, 1 pta.
Dimarts vinent: EL FRAUDE i POR UN BESO, magnífica opereta

CINE RAMBLAS
Rambla Centre, 96 i 98 - Tf. 18072
Avui: REVISTA, NOTICIARI FOX. EL LEGADO DE LA ESTEPA, per Sally Blane
Rasputin y la Zarina
Insuperable creació dels germans John, Ethel i Lionel Barrymore, en espanyol. (Sessió contínua.)

Diversos

Teatro ROMEA
Demà, dilluns, dia 12, i dimarts, dia 13, a dos quarts de cinc de la tarda: Grandiosos balls infantils. Premis als millors disfressos. Tots els petits seran obsequiats amb joguines. Es reben encàrrecs

LA BOHEMIA
Avui, diumenge: Gran balls, tarda i nit. El dimarts vinent: GRAN BALL EXTRAORDINARI DE MASCARES

HAITA-CLUB
20, F. Latrel, 20 - Telf. 31874
Tarda, 5'30; nit, 9'30
96 ARTISTES, 96 - Direcció: ANGELINA, VALENCIA, VINENT, SANTIGOSA, GUTIERREZ LOPEZ
Dansa: el XAROLA Institució
I EN ALBERT VERDUGO

Venus Esport Palace Ball
Ronda Sant Antoni, 62 i 64 - Tiglio, 27
Avui, diumenge, ball de mascares, tarda i nit
ESTRENES
"Galanteador" ... ... Vals
"Danzarín" ... ... Foxtrot

Ball de societat
Avui, 5 tarda, selecta festa familiar. Tallers, 63, entresol

RESTAURANT DEL PARC
Avui, diumenge, de 5 a 8 tarda:
TE SELECTE

CAPSES DE LUXE
per a casaments i bateigs
Capsés a mida
BARGUÉS
Sant Pau, 32. - Tel. 20274

Mobles
Liquidació ruïnosa per traspàs. Ganga. 33, Casa Ginebró. No es venen vidres.

CERQUEU PIS?
Per traslladar-vos recordeu CASA CARRERA, fundada en 1897. Autoconductores a 25 ptes. dins de la ciutat, i per carretera a 0'50 ptes. km.
BORREL, 132 Telèfon 31014

LLIBRES
Compro de tota mena
TALLERS, 82
Telèf. 22230

DEMANDES

BRILLANT OPORTUNITAT
Persona ben relacionada cal per a un assumpte molt important, ben retribuït i d'immediats resultats. Indispensables bones referències. Escriure amb detalls edat, nacionalitat, etc., al núm. 4346 Vergara, 11

15 PTES. Solament NOVETAT SENSACIONAL
Magnífic cronòmetre SUÍS de butxaca sense CRISTALL ni AGUILLES. Exacte ELEGANT SÒLID. Com a propaganda l'enviem a tot arreu contra reembors de Ptes 15 a BOLSERA preciós model Ptes 25
Tremeti la seva comanda tot seguit indicant aquest diari, ens ho agraïrà tota la vida.
CASA GINEBRA APARTAT-72 SAN SEBASTIAN

FITXES-FITXERS
AGUSTI BO
CORTS CATALANES, 599-TEL. 10899-BARCELONA

DEBILITAT NERVIOSA VIES URINARIES
Preu de sofrir inútilment d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels
Medicaments del Dr. SOLVRE
Vies urinàries Blenorràgia (purgacions, en totes les seves manifestacions: uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis, gota militar, etc., de l'home, i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis, apèritis, flujxos, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen àviat i radicalment amb els Capsets del doctor Solvré. Els malalts es guareixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats, ni aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten la presència del metge i sovint no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 6'00 pessetes capsa.
Impureses la sang Sífilis (avariosis), eczemes, herpes, sicosis variforme, erítemes, acné, urticaria, etc., malalties que tenen per causa humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen àviat amb les Píndoles depuratives del Dr. Solvré, que són la medicació depurativa, ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, sangmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, rejoleni en por tots totes les diceres, llagues, grans, forúncols, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., quedant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i sàpia, i no daina en l'organisme senyals del passat. Venda: 6'00 pessetes flasco.
Debilitat nerviosa Impotència (manca de vigor sexual), poluciones nocturna, espermatorrea (pèrdues seminals), Cansament mental, pèrdua de memòria, maldecap, vertigens, debilitat muscular, fàstigs corporal, tremolors, palpitacions, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la Neurastènia o esgotament nerviós, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen àviat i radicalment amb els Pèpsoests potencials del Dr. Solvré. Més que un medicament són un aliment especial de cervell, medulla i tot el sistema nerviós, indicats especialment als esgotats de la joventut per tota mena d'excessos (relis sense abús) per recuperar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema vellesa sense violentar l'organisme, al vigor sexual propi de l'edat. Venda: 6'00 pessetes flasco.
VENDA A LES PRINCIPALS FARMÀCIES D'ESPANYA, PORTUGAL I AMÈRICA
Avisa. — Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adressant-se i tramitant 5'50 pessetes en segells per al franqueig, a Nissens Laboratori Bosteng, carrer Tor, 16, telèfon 50701, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment d'aquestes malalties.

Vestits a terminis 5 ptes. setmanals ★ Sastreria SABOYA Carme, 44, entresol. (Davant l'Hospital)

Rocalla
TUBS ESPECIALS PER A BAIXANTS D'AIGUES
TELEF. 20766
ROCALLAS A. CANUDA 2 BARCELONA
ROCALLA, S. A., té establerts Sucursals i Dipòsits per tota la Península

Amb motiu de la Quinzena Blanca cada dia és més gran el nombre de compradors que acuden a

EL BARATO

Aquesta és la venda que el públic acull amb més entusiasme perquè ha pogut comprovar sempre que les rebaixes i descomptes que s'anuncien són totalment veritables

A tothom beneficia la QUINZENA BLANCA d'"EL BARATO" i especialment als que consumeixen articles bons, per tal com entre les rebaixes i descomptes actuals els representa un 25 % d'economia

TOVALLES
bon domàs blanc

	6x6	7x7	8x8	8x10
Pessetes	1'80	2'70	3'50	4'50

LLENÇOLS
gènere blanc excellent

camera	sobrecamera	matrimoni
Pts. 4'80	Pts. 5'75	Pts. 6'75

COIXINERES
gènere de gran durada

Centímetres	75	110	130	150
Pessetes	1'13	1'50	2'—	2'15

VANOVES
croixet semi-piqué, colors

llit 4 pams	5 pams	6 pams	mat.
Ptes. 3'55	4'55	5'40	6'30

TOVALLOLES
Rus superior, blanques

Grandària	50x100	55x110	60x120
Pessetes	1'58	1'95	2'35

CAMUSSES HISPANIA
les millors

Grandària	36x40	36x60	60x72
Pessetes	0'60	0'80	1'58

DRAPS DE CUINA
llenç curat blanc, amb sanefes

Grandària	55x55	65x65
Ptes. dotzena	2'50	3'30

TALLES DE MATALAS
cutí extra fort

Llit de 5 pams, per Ptes. 8'35
Llit de 6 pams, per Ptes. 9'70
Llit de 7 pams, per Ptes. 12'60

El veritable "GRANTIN"
en tots els colors, per a roba interior
el metre, Ptes. 1'60

SEDES LLISES
en tots colors
classe bona
el metre, Ptes. 1'75

POPELINS
sedosos, colors fins, per a roba interior
el metre, Ptes. 1'35

RIQUISSIMS CRESPONS
tot seda, 200 colors, amplada, 90 centímetres
el metre, Ptes. 2'40

CROIXET CRU
en dibuixos moderns, per a cortinetes
el metre, Ptes. 0'76

JOCS DE LLIT
bon gèneres, en gran diversitat de dibuixos, matrimoni,
Ptes. 11'50

JOCS DE TAULA
Tovalles, amb 6 tovallons grans, 8x8 sanefes color
Ptes. 5'75

BATES BLANQUES
obertes, amb mànegues llargues, totes les mides, per a senyora,
Ptes. 6'25

ESTORS MENJADOR
malla feta a mà, en color crem, amb dibuixos moderns
Ptes. 19'80

COBRELLITS matrimoni
dibuixos en seda, gust oriental, de molta visualitat
Ptes. 26'10

ATENCIÓ! Amb motiu de la Quinzena Blanca EL BARATO, volent beneficiar el públic, fa extensiu el descompte del 10 % a tots els calçats